ایران

• شنبه ۲۱ شهریور ۱۴۰۵
• ۳۰ ربیع‌الاول ۱۴۴۸
• ۱۲ سپتامبر ۲۰۲۶
• سال سی‌ودوم
• شماره ۹۱۲۰
• ۱۶ صفحه
• قیمت در سراسر کشور: ۱۵۰۰۰ تومان

Iran Newspaper
ISSN1027-1449
Keytitle: IRAN (Tehran)
irannewspaper.ir

بررسی میراث جهانی کیارستمی به بهانه روز ملی سینما
و تازه‌ترین تمجید از «کلوزآپ» در جشنواره ونیز

صدای ایران در گوش سینمای جهان

گزارش «ایران» از سفر وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی به کهگیلویه و بویراحمد

یادداشت احمد مسجدجامعی | هنوز سینما جدی است؟

۱۱ ۱۶

انصارالله پس از آزادسازی شهر المخا کنترل کامل بر تنگه باب المندب را تکمیل کردند

فتح الفتوح یمنی‌ها

۵

رئیس جمهوری در همایش اقتصادی سران عضو بریکس مطرح کرد

گذر از همکاری بالقوه به همکاری عملیاتی

گفت‌وگو با یک دیپلمات پیشین | بریکس؛ سکوی تقویت موازنه سیاسی برای تهران

عکس: President.ir

۲ ۴ ۶

محسنی اژه‌ای با تأکید بر برخورد قضایی فارغ از جایگاه و مسئولیت‌ها:

پرونده دو وزیر دولت قبل جرم بود نه ترک فعل

به طور جدی معتقدم اجرای کامل اصل ۱۶۵ قانون اساسی درباره برگزاری علنی دادگاه‌ها، یکی از اصول بنیادین دادرسی عادلانه است

۲

گفت‌وگو با رئیس مرکز مدیریت بیماری‌های واگیردار وزارت بهداشت

کرونا در مرحله هشدار، نه زنگ خطر

شواهدی از موج شدید و کنترل نشده کووید ۱۹ وجود ندارد

۱۵

دو گلوگاه مهم انرژی همزمان در کانون تحولات قرار گرفته‌اند

بازار نفت به سیاست‌های ترامپ پاسخ نمی‌دهد

۶

عباس سلیمی نمین و محمد سالاری در گفت‌وگو با «ایران» رویه سیاست‌ورزی تندروها را مورد انتقاد قرار دادند

استفاده انتخاباتی از شرایط جنگی ممنوع!

یادداشت دبیر کل حزب مؤتلفه | تخریب دولت، هدیه استراتژیک به دشمن است

۳

یادداشت دکتر محسن عبداللهی، استاد حقوق بین‌الملل دانشگاه شهید بهشتی درباره نقض بی‌طرفی آژانس بین‌المللی انرژی اتمی

سه مبنای حقوقی ایران برای محدود کردن همکاری

۴

گزارش اختصاصی «ایران» از مجمع همکاری جهانی امنیت عمومی در چین

مخالفت جهان با فشار بر ملت ایران

دلارام احمدی - خبرنگار | رئیس مجمع همکاری جهانی امنیت عمومی می‌گوید این مجمع با سیاسی‌کردن و استفاده ابزاری از امنیت عمومی مردم ایران برای اعمال فشار و نفوذ بر این کشور مخالف است.

«تسانگ وای‌هونگ» در نشست خبری پایان کنفرانس ۲۰۲۶ «مجمع همکاری جهانی امنیت عمومی» در چین، تأکید کرد که امنیت، ثبات و رفاه، خواسته‌هایی مشترک برای همه ملت‌هاست و مردم ایران نیز حق دارند از این شرایط برخوردار باشند.

او در گفت‌وگو با «ایران» تأکید کرد: «امنیت، ثبات و رفاه، خواسته‌هایی مشترک هستند. فکر می‌کنم ما در برابر مردم ایران مسئولیت داریم که این شرایط را برای آنان فراهم کنیم و آنان باید بتوانند از چنین شرایطی برخوردار باشند. به همین دلیل، این مجمع با اقدامات یک‌جانبه مخالف است.»

این سخنان در شرایطی مطرح می‌شود که آمریکا پس از ناکامی در تجاوز نظامی و اعمال فشارهای اقتصادی غیرقانونی برای دستیابی به اهداف استعماری خود، به چیزی روی آورده است که دولتمردان این کشور آن را «سیاست طرد» نامیده‌اند. به این معنی که آمریکا از ظرفیت‌های سیاسی و ابزارهای اقتصادی خود برای فشار به دولت‌ها برای کنارگذاشتن هرگونه تعامل اقتصادی و حتی سیاسی با ایران استفاده کرده، امری که فراتر از «تحریم‌های ثانویه» این کشور است.

اما آنچه در کنفرانس ۲۰۲۶ «مجمع همکاری جهانی امنیت عمومی» در چین گذشت، نشان می‌دهد این سیاست اجبار استکباری، در گام اول خود به شکست انجامیده است.

وای‌هونگ، رئیس این مجمع، در ادامه گفت‌وگو با «ایران»، بر ضرورت چندجانبه‌گرایی در روابط بین‌الملل تأکید کرد و گفت: «نظم جهانی و بویژه شیوه برخورد با بحران‌ها و درگیری‌های بین‌المللی نیازمند بازنگری است.»

او ادامه داد: «ما با یک‌جانبه‌گرایی مخالفیم و از همکاری بر پایه منافع و احترام متقابل حمایت می‌کنیم.»

رئیس مجمع همکاری جهانی امنیت عمومی، همچنین این مجمع را بستری باز و فراگیر دانست که کشورهای شمال و جنوب جهان را در کنار یکدیگر قرار می‌دهد. او ابراز امیدواری کرد که کشورهای عضو بتوانند از این ظرفیت برای کمک به حل بحران ایران استفاده کنند.

چین؛ میزبان کنفرانس جهانی امنیت عمومی

پنجمین کنفرانس مجمع همکاری جهانی امنیت عمومی ۹ سپتامبر در شهر «لیانیونگانگ» چین آغاز شد. نمایندگان بیش از ۱۰۰ کشور، از جمله جمهوری اسلامی ایران در این کنفرانس حضور داشتند.

موضوع اصلی کنفرانس امسال «اتحاد برای پیشبرد حکمرانی امنیت عمومی و ایجاد ثبات در جهانی پرتلاطم» بود.

این نشست به میزبانی «انجمن دوستی چین» برگزار شد و بیش از دو هزار و صد نفر از ۱۳۹ کشور جهان و سازمان بین‌المللی در آن شرکت کردند. شرکت‌کنندگان تنها مقام‌های دولتی نبودند. نمایندگان سازمان‌های بین‌المللی، شرکت‌های بزرگ، اندیشکده‌های تخصصی، دانشگاه‌ها و مراکز پژوهشی و نیز سفارتخانه‌ها و کنسولگری‌های کشورهای مختلف در چین نیز در این رویداد مشارکت کردند.

شرکت‌کنندگان، دیدگاه‌های خود را درباره امنیت عمومی جهانی مطرح کردند و درباره مهم‌ترین نگرانی‌های جامعه بین‌المللی به گفت‌وگو پرداختند.

در کنار نشست اصلی، هشت نشست تخصصی نیز برگزار شد. همکاری در زمینه مدیریت مهاجرت، مبارزه بین‌المللی با مواد مخدر، مقابله با تروریسم، امنیت فضای مجازی، فناوری و تجهیزات امنیت عمومی، آموزش بین‌المللی پلیس، امنیت گردشگری و خدمات امنیتی بین‌المللی از جمله موضوعات این نشست‌ها بود.

وای‌هونگ، رئیس این مجمع در بخش دیگری از اظهارات خود، اهمیت کنفرانس امسال را بیش از دوره‌های گذشته دانست و در توضیح آن گفت: «جهان در حال تجربه تغییراتی عمیق است؛ تغییراتی که در یک قرن گذشته نمونه‌ای مشابه نداشته‌اند و اکنون با سرعت بیشتری در حال وقوع هستند.»

او اظهارکرد: «در شرایطی که بحران‌های مختلف به یکدیگر گره خورده‌اند و نااطمینانی در بسیاری از عرصه‌ها گسترش یافته است، این کنفرانس توانسته ثبات بیشتری به همکاری‌های جهانی در زمینه امنیت عمومی ببخشد.»

«مجمع همکاری جهانی امنیت عمومی»، اولین بار ۱۱ سال پیش، در سال ۲۰۱۵ به ابتکار «وزارت امنیت عمومی چین» در شهر لیانیونگانگ تأسیس شد. این مجمع با هدف گسترش همکاری‌های انتظامی و امنیتی میان کشورها شکل گرفته و تلاش می‌کند از طریق ایده‌های نو و اقدامات عملی، به توسعه اقتصادی و امنیتی در جهان کمک کند.

ایران در ائتلاف بین‌المللی مقابله با کلاهبرداری سایبری

۱۰ سپتامبر، روز دوم این مجمع، اولین کنفرانس «ائتلاف بین‌المللی مقابله با کلاهبرداری‌های مخابراتی و سایبری» نیز در همین محل برگزار شد. نمایندگان ۴۶ کشور بنیان‌گذار و ۳۴ کشور ناظر، از جمله ایران، در کنار نمایندگان چهار سازمان بین‌المللی، در این نشست حضور داشتند تا آغاز رسمی فعالیت این ائتلاف را شاهد باشند. نمایندگان چین و کشورهای آغازگر و بنیان‌گذار ائتلاف، از جمله ویتنام، لائوس، کنیا، کامبوج، پاکستان و روسیه، در این نشست سخنرانی کردند. کشورهای شرکت‌کننده در بیانیه‌ای مشترک، کلاهبرداری‌های مخابراتی و سایبری را به‌عنوان تهدیدی رو به گسترش در سراسر جهان شناختند. شرکت‌کنندگان همچنین بر ضرورت ایجاد سازوکاری بین‌المللی برای هماهنگ‌کردن تلاش‌ها در مبارزه با این جرایم و حفاظت از حقوق و امنیت شهروندان تأکید کردند.

نمایش تازه‌ترین فناوری‌های امنیت عمومی

همزمان با برگزاری این نشست‌ها، سومین نمایشگاه فناوری امنیت عمومی نیز برگزار شد. این نمایشگاه روز ۸ سپتامبر با شعار «فناوری توانمندساز است؛ همکاری برای منافع متقابل» آغاز به کار کرد و به مدت پنج روز ادامه یافت. بیش از ۱۰۰ شرکت فعال در حوزه امنیت عمومی و تجهیزات پلیسی در این نمایشگاه حضور داشتند و تازه‌ترین محصولات و دستاوردهای خود را به نمایش گذاشتند. نمایشگاه در چند بخش برپا شد؛ از جمله بخش فناوری تجهیزات، بخش راهکارهای خدمات امنیتی در خارج از کشور، بخش خدمات جامع صادرات تجهیزات و بخش نمایش خودروها.

سخنگوی وزارت امور خارجه خبر داد

نشست ایران و کشورهای ساحلی خلیج فارس در عمان

سخنگوی وزارت امور خارجه از برگزاری نشست وزرای خارجه ایران، عراق و دیگر کشورهای ساحلی خلیج‌فارس و دریای عمان طی روز دوشنبه ۲۳ شهریورماه در عمان خبر داد و گفت که در این نشست درباره موضوعات منطقه‌ای از جمله نتایج مذاکرات ایران و عمان برای تعیین مسیرهای امن کشتیرانی در تنگه هرمز رایزنی خواهد شد.

به گزارش ایرنا، اسماعیل بقائی دیروز پس از اعلام این خبر، به اهتمام همیشگی ایران در ایجاد اعتماد و همکاری میان کشورهای منطقه برای تقویت صلح و ثبات در منطقه، به دور از مداخلات مخرب و تفرقه‌انگیزانه بازیگران خارج از منطقه اشاره کرد.

وی، ابتکار برگزاری نشست وزرای خارجه کشورهای ساحلی خلیج فارس و دریای عمان را تحولی مهم در این راستا خواند و ابراز امیدواری کرد این رویداد زمینه‌ساز ارتقای تفاهم میان کشورهای منطقه و کمک به تقویت امنیت مشترک منطقه‌ای شود.

به گفته بقائی، در نشست پیش رو، علاوه بر دیگر مباحث منطقه‌ای، درباره نتایج مذاکرات ایران-عمان راجع به تعیین مسیرهای امن برای دریانوردی تجاری در تنگه هرمز نیز بحث و تبادل‌نظر خواهد شد. سخنگوی وزارت امور خارجه با یادآوری تفاهم صورت‌گرفته بین ایران و عمان درباره مسیرهای موقت کشتیرانی در تنگه هرمز، تصریح کرد: «جمهوری اسلامی ایران خود را متعهد به تلاش برای تأمین امنیت کشتیرانی در تنگه هرمز می‌داند اما طبیعتاً مادامی که اقدامات تجاوزکارانه و مداخلات غیر قانونی آمریکا، شامل محاصره دریایی و جنگ اقتصادی ادامه داشته باشد، نمی‌توان امنیت کشتیرانی در تنگه هرمز را تضمین کرد.»

رئیس دفتر معاون اول رئیس جمهور خبر داد

دولت به‌دنبال تغییر الگوی انتخاب مدیران

ابوالفضل کیانی‌بختیاری در بیست‌ویکمین کنفرانس بین‌المللی توسعه منابع انسانی، با تشریح تغییرات بنیادین در مدیریت سرمایه انسانی، تأکید کرد که الگوهای سنتی دیگر پاسخگوی پیچیدگی سازمان‌ها نیستند و مدیریت منابع انسانی باید با حوزه‌هایی مانند علوم داده، اقتصاد، حقوق، جامعه‌شناسی، روان‌شناسی و مدیریت پیوند بخورد.

رئیس دفتر معاون اول رئیس‌جمهور با اشاره به همسویی این کنفرانس با نسل‌های نوپدید صنعت، بویژه نسل پنجم و ششم که بر سه مؤلفه انسان، پایداری و تاب‌آوری استوار هستند، از مدیران و متخصصان خواست در برنامه ملی «پرورش ۵۰۰ مدیر» مشارکت کنند. کیانی‌بختیاری گفت: «این برنامه به سازمان مدیریت صنعتی ارجاع شده و در دو سطح حکمرانی بنگاهی و دولتی طراحی شده است و برای اجرای آن به همکاری استادان و صاحب‌نظران حوزه مدیریت نیاز داریم.»

وی همچنین از قرار گرفتن طرح «پرورش مدیران در تراز جهانی» در دستور کار خبر داد و خواستار مشارکت صاحب‌نظران و متخصصان در اجرای این برنامه شد.

بسته جدید دولت برای انتخاب و انتصاب مدیران

کیانی‌بختیاری در ادامه از تدوین «بسته جامع شاخص‌های انتخاب، ارزیابی و انتصاب مدیران» به دستور مستقیم رئیس‌جمهوری خبر داد و گفت: «انجمن‌های مدیریتی کشور و اتحادیه‌های تخصصی برای تدوین این بسته به میدان آمده‌اند تا با بهره‌گیری از فناوری‌های نوین، یک نظام جامع و علمی برای انتخاب مدیران در سطوح مختلف ایجاد شود.» وی از استادان و متخصصان مدیریت خواست تجارب خود را برای تکمیل این نظام در اختیار دولت قرار دهند.

مدیر منابع انسانی باید کسب‌وکار را بفهمد

کیانی‌بختیاری با استناد به جدیدترین مقاله منتشرشده در سال ۲۰۲۶ گفت: «در کنار جذب و نگهداشت استعدادها، توانمندسازی، نوآوری، یادگیری مستمر، همسویی با استراتژی سازمان و ایجاد فرهنگ سازمانی مثبت ـ که ساختنی است و نه اتفاقی ـ یک ضرورت دیگر نیز بیش از گذشته اهمیت پیدا کرده است: مدیر منابع انسانی باید «Business Acumen» یا درک کسب‌وکاری داشته باشد. وی توضیح داد: «متخصص منابع انسانی باید بداند کسب‌وکار بنگاهی که در آن فعالیت می‌کند چگونه کار می‌کند و چه نیازهایی دارد تا بتواند نیروی انسانی متناسب با آن را جذب، حفظ و توسعه دهد.»

پیشنهاد تشکیل «شاخه جوانان»

کیانی‌بختیاری در بخش پایانی سخنان خود با قدردانی از تداوم ۲۱ دوره کنفرانس توسعه منابع انسانی، پیشنهاد کرد «شاخه جوانان» این کنفرانس راه‌اندازی شود. وی گفت: «با توجه به تحولات نسلی، باید محتوایی متناسب با نسل‌های نوپدید طراحی شود و ارائه‌دهندگان نیز خود جوانانی باشند که در بستر این تحولات زیسته‌اند و می‌توانند برای آینده نسخه‌های عملیاتی ارائه کنند.»

کیانی‌بختیاری با اعلام حمایت از این پیشنهاد تأکید کرد که نسل جدید باید به‌صورت مستقیم در طراحی الگوهای آینده مدیریت و منابع انسانی نقش داشته باشد.

صدای پاستور

فاطمه مهاجرانی
سخنگوی دولت

امید از دل همدلی برمی‌خیزد

مفهوم انسجام ملی را در رفتارهای ساده و مسئولانه مردم می‌توان دید؛ آنجا که هر کس به اندازه توان خود برای کاستن از رنج دیگری قدمی برمی‌دارد. اتفاق‌هایی که در روزهای اخیر پیرامون دانش‌آموزان آسیب‌دیده مدرسه میناب شکل گرفت، روایتی روشن از همین همدلی و احساس مسئولیت جمعی است. در حاشیه نودوششمین جلسه جامعه خیرین مدرسه‌ساز کشور، یکی از خیرین برای تأمین یک واحد مسکونی به ارزش سه‌ونیم میلیارد تومان برای خانواده شهید دانش‌آموز، محمدصدرا زارعی‌پور، اعلام آمادگی کرد.

همزمان، با پیگیری و هماهنگی وزارت بهداشت، زمینه حضور جراح متخصص برای درمان صورت یکی از دانش‌آموزان آسیب‌دیده فراهم شد. در سوی دیگری از این زنجیره محبت، دانش‌آموزی که برنده جایزه البرز شده بود، جایزه خود را برای بازسازی مدرسه میناب اهدا کرد.

در کنار هم قرار گرفتن این سه اتفاق، تصویری امیدبخش از جامعه ایران، پیش روی ما می‌گذارد: خیری که برای تأمین سرپناه یک خانواده داغدار پیشقدم می‌شود؛ بخشی که مسئولیت درمان دانش‌آموز آسیب‌دیده را پیگیری می‌کند و دانش‌آموزی که موفقیت شخصی خود را به فرصتی برای یاری همسالانش تبدیل می‌کند. اینها شاید در ظاهر اقداماتی جداگانه باشند، اما در حقیقت حلقه‌های یک زنجیره‌اند؛ زنجیره‌ای که نام آن مسئولیت‌پذیری، همدلی و انسجام ملی است.

انسجام ملی مفهومی انتزاعی یا مناسب روزهای خاص نیست. انسجام زمانی معنا پیدا می‌کند که رنج یک خانواده، به دغدغه یک جامعه تبدیل شود؛ وقتی یک دانش‌آموز احساس کند کودکان میناب بخشی از خانواده بزرگ او هستند و وقتی خیران، متخصصان و نهادهای دولتی در کنار یکدیگر قرار می‌گیرند تا هیچ‌کس در برابر دشواری‌ها تنها نماند؛ چنین لحظه‌هایی سرمایه اجتماعی را زنده نگه می‌دارند و به جامعه اطمینان می‌دهند که هنوز رشته‌های پیوند و اعتماد میان مردم استوار است.

البته همراهی ارزشمند مردم و خیرین، چیزی از مسئولیت دولت کم نمی‌کند. دولت وظیفه دارد درمان آسیب‌دیدگان، حمایت از خانواده‌های داغدار، بازسازی فضاهای آموزشی و تأمین امنیت دانش‌آموزان را با جدیت دنبال کند. مشارکت اجتماعی جایگزین مسئولیت حاکمیت نیست، بلکه نیرویی است که در کنار اقدام دولت، مسیر حل مسائل را کوتاه‌تر و امید به آینده را بیشتر می‌کند. آنچه در میناب شکل گرفته، نمونه‌ای از همین همراهی دوسویه میان دولت و جامعه است.

برای دولت، این همراهی یک امید و یک پیام روشن و دلگرم‌کننده است. مردمی که در لحظات دشوار کنار یکدیگر می‌ایستند، بزرگ‌ترین پشتوانه کشورند. همین احساس تعلق و مسئولیت مشترک است که ایران را در برابر سختی‌ها مقاوم نگه می‌دارد و امکان عبور از بحران‌ها را فراهم می‌کند.

امید با وعده‌های بزرگ ساخته نمی‌شود؛ از همین قدم‌های واقعی آغاز می‌شود: از خانه‌ای که برای خانواده‌ای داغدار فراهم می‌شود، از پزشکی که برای بازگرداندن سلامت یک کودک وارد میدان می‌شود و از دانش‌آموزی که جایزه خود را با همسالانش قسمت می‌کند. دولت با دلگرمی به همین همدلی و انسجام، وظایف خود را با جدیت ادامه می‌دهد و می‌داند که در مسیر ساختن آینده‌ای بهتر، مردم بزرگ‌ترین همراه و سرمایه ایران‌اند.

رئیس‌جمهوری در همایش اقتصادی سران عضو بریکس مطرح کرد

گذر از همکاری بالقوه به همکاری عملیاتی

ایران آمادگی دارد نقش شریک راهبردی در زنجیره‌های تأمین انرژی، غذا و حمل‌ونقل بریکس را ایفا کند

گزارش

گروه سیاسی

۱۲ روز بعد از سفر رئیس جمهوری به اجلاس سران سازمان همکاری‌های شانگهای در قرقیزستان، مسعود پزشکیان روز گذشته برای حضور در هجدهمین اجلاس سران کشورهای عضو بریکس در هند وارد دهلی‌نو شد. مسعود پزشکیان در جریان این سفر در نشست اصلی سران کشورهای بریکس، همایش اقتصادی سران عضو بریکس و جلسه غیرعلنی سران عضو بریکس با موضوع حاکمیت جهانی فراگیر و تقویت چندجانبه‌گرایی به ایراد سخنرانی می‌پردازد. رئیس جمهوری همچنین دیدارهایی با نخست‌وزیر هند، نخست‌وزیر مالزی، رئیس جمهوری آفریقای جنوبی و نیز برخی دیگر از سران و مقامات شرکت‌کننده در این اجلاس خواهد داشت.

بریکس و سازمان همکاری شانگهای، با رویکرد مقابله با یکجانبه گرایی به رهبری ایالات متحده آمریکا، فرصت‌هایی برای کشورمان هستند تا با استفاده از ظرفیت‌های این دو سازمان، تبعات اعمال فشارهای سیاسی و اقتصادی آمریکا را مدیریت کنند. پزشکیان پیش از عزیمت به هند بر همین نکته دست گذاشت و تأکید کرد که بریکس ظرفیت مهمی برای مقابله با یک‌جانبه‌گرایی و توسعه همکاری‌های اقتصادی است.

پیشنهادهای پزشکیان در همایش اقتصادی بریکس

پزشکیان عصر دیروز در همایش اقتصادی سران عضو بریکس که در دهلی نو برگزار شد، تصریح کرد: «ما در آستانه تحولی بنیادین در اقتصاد جهانی با ورود هوش مصنوعی هستیم. بریکس نباید صرفاً مصرف‌کننده فناوری باشد، بلکه باید در تولید دانش و شکل‌دهی استانداردهای اقتصاد دیجیتال نیز نقش داشته باشد و در کنار آن، امنیت سایبری زیرساخت‌های حیاتی را نیز تقویت کند.»

رئیس‌جمهوری گفت: «در ابتدا مایلم از دولت و مردم هند برای میزبانی شایسته این نشست و از نخست‌وزیر محترم هند برای تلاش‌های ارزشمندشان در تقویت همکاری‌های بریکس، صمیمانه تشکر کنم. مایه خرسندی است که امروز در جمع نمایندگان بخش خصوصی، بنگاه‌های اقتصادی و کارآفرینانی حضور دارم که می‌توانند ایده همکاری در بریکس را به واقعیت‌های ملموس اقتصادی تبدیل کنند.

جهان امروز در یکی از پیچیده‌ترین مقاطع خود قرار دارد. نااطمینانی ژئوپلتیکی، اختلال در زنجیره‌های تأمین و استفاده روزافزون از ابزارهای اقتصادی برای اعمال فشار سیاسی، محیط فعالیت اقتصادی کشورها را پیچیده‌تر کرده است. پرسش این است که پاسخ بریکس نسبت به این مشکلات چیست؟ باور داریم که قدرت واقعی بریکس تنها در اندازه اقتصاد اعضا خلاصه نمی‌شود، بلکه زمانی آشکارتر می‌شود که این ظرفیت‌ها به شبکه‌ای از تجارت، سرمایه‌گذاری و تأمین مالی مشترک تبدیل شوند؛ یعنی گذار از «همکاری بالقوه» به «همکاری عملیاتی»».

پزشکیان افزود: «جمهوری اسلامی ایران بر این باور است که تاب‌آوری اقتصادی بدون تنوع‌بخشی به شرکای تجاری، تأمین مالی و مسیرهای پرداخت امکان‌پذیر نیست. ایران طی سال‌های گذشته با تحریم‌های گسترده مواجه بوده، اما در ماه‌های اخیر این فشارها با تجاوز نظامی آمریکا و رژیم اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران وارد مرحله‌ای بسیار دشوار و خطرناک‌تر شده است. این تجاوز، در کنار خسارات انسانی و مادی آن، یک واقعیت مهم را بار دیگر آشکار کرد: امنیت اقتصادی از امنیت ملی و امنیت منطقه‌ای جدا نیست. هرگاه تجارت، انرژی، زیرساخت یا نظام مالی یک کشور تحت فشار سیاسی یا نظامی قرار گیرد، آثار آن از مرزهای آن کشور فراتر خواهد رفت، ثبات منطقه‌ای و حتی اقتصاد جهانی را تحت تأثیر قرار خواهد داد. از این رو، بریکس باید با ایجاد ظرفیت‌های تاب‌آور برای اقتصادهای اعضای خود و جنوب جهانی فضایی ایجاد کند که در آن هیچ کشوری نتواند با انحصار یک ابزار مالی یا فناوری، تجارت مشروع کشور دیگری را مختل کند.»

او ادامه داد: «برای افزایش تجارت درون بریکس، باید از همکاری پراکنده به یکپارچگی تدریجی زیرساخت‌های تجاری حرکت کنیم. در این زمینه، چند اقدام اهمیت ویژه دارد که عبارتند از: دیجیتالی‌سازی و یکپارچه‌سازی فرآیندهای گمرکی و تسهیل تجارت، کاهش موانع مقرراتی و اداری، توسعه بازارهای فرامرزی و تسهیل سرمایه‌گذاری مشترک بخش خصوصی. همچنین پیشنهاد می‌کنیم همکاری در استانداردسازی تقویت شود تا بریکس از بازار مبادله مواد خام، به شبکه‌ای از زنجیره‌های ارزش و تولید صنعتی مشترک تبدیل شود. امنیت غذایی و انرژی دو ستون اساسی امنیت اقتصادی هستند و جمهوری اسلامی ایران، با ذخایر عظیم انرژی و موقعیت جغرافیایی ممتاز، آمادگی دارد نقش شریک راهبردی در زنجیره‌های تأمین انرژی، غذا و حمل‌ونقل بریکس را ایفا کند.»

> بریکس باید با ایجاد ظرفیت‌های تاب‌آور برای اقتصادهای اعضای خود و جنوب جهانی فضایی ایجاد کند که در آن هیچ کشوری نتواند با انحصار یک ابزار مالی یا فناوری، تجارت مشروع کشور دیگری را مختل کند

رئیس‌جمهوری کشورمان ادامه داد: «یکی از مهم‌ترین گام‌ها، توسعه استفاده از ارزهای ملی در تجارت میان اعضا است. این گام باید همراه با ایجاد ابزارهای لازم برای مدیریت ریسک ارزی و تسویه متقابل باشد، زیرا نظام مالی کنونی به دلیل تمرکز بر چند ارز محدود، در برابر شوک‌های سیاسی آسیب‌پذیر است. برای تبدیل همکاری تجاری به سرمایه‌گذاری واقعی، بانک توسعه جدید باید، از طریق خطوط اعتباری ویژه، تأمین مالی با ارزهای محلی و ابزارهای تضمین برای جذب سرمایه خصوصی، به موتور اصلی تأمین مالی زیرساخت و انرژی کشورهای عضو تبدیل شود. پیشنهاد مشخص دیگر جمهوری اسلامی ایران، ایجاد یک شرکت بیمه اتکایی مشترک بریکس با سرمایه اولیه ده میلیارد دلار است تا ریسک پروژه‌های بزرگ زیرساختی و انرژی را پوشش و اعتماد بخش خصوصی را افزایش دهد. ما همچنین در آستانه تحولی بنیادین در اقتصاد جهانی با ورود هوش مصنوعی هستیم. بریکس نباید صرفاً مصرف‌کننده فناوری باشد، بلکه باید در تولید دانش و شکل‌دهی استانداردهای اقتصاد دیجیتال نیز نقش داشته باشد و در کنار آن، امنیت سایبری زیرساخت‌های حیاتی را نیز تقویت کند.»

پزشکیان گفت: «شورای تجاری بریکس باید از مجمعی برای گفت‌وگو به موتور اجرایی همکاری اقتصادی تبدیل شود. کارگروه‌های تخصصی آن باید با شاخص‌های مشخص مانند میزان رشد تجارت درون‌بریکس، سهم ارزهای ملی در میزان تجارت و حجم سرمایه خصوصی وارد شده، پروژه‌های مشخص و قابل سنجش تعریف کنند. جمهوری اسلامی ایران، با موقعیت جغرافیایی ممتاز و منابع انرژی، آمادگی دارد یکی از حلقه‌های مهم اتصال اقتصادی بریکس باشد. ما معتقدیم بریکس زمانی به نیروی واقعی در اقتصاد جهانی تبدیل می‌شود که همکاری ما در قراردادها، کارخانه‌ها، بنادر و زندگی اقتصادی مردم کشورهای عضو دیده شود. جمهوری اسلامی ایران آماده است در کنار همه اعضای بریکس، برای ساختن اقتصادی بازتر، تاب‌آورتر و عادلانه‌تر تلاش کند.»

پزشکیان: دانشجو فرصت است نه تهدید

از مسیرهای گذشته به مقصد جدید نخواهیم رسید

دولت

گروه سیاسی

نشست رئیس جمهوری با رؤسای دانشگاه‌های برتر کشور، با محوریت دو موضوع مهم بررسی خدمات دانشجویی و درخواست کمک از دانشگاه‌ها به منظور حل مسأله سوخت برگزار شد.

در ابتدای این نشست رؤسای دانشگاه‌های برتر کشور مسائل و مشکلات مبتلابه دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزشی متبوع خود از جمله تأمین منابع صندوق رفاه دانشجویی و تغذیه دانشجویان را با رئیس جمهوری در میان گذاشتند و تصمیمات مهمی نیز در این خصوص اتخاذ شد. رئیس جمهوری نیز پیشنهادهایی در خصوص مشارکت‌دهی و همراهی بیشتر دانشجویان در تصمیم‌گیری و تصمیم‌سازی امور دانشگاه‌ها از طریق تهیه و تکمیل پرسشنامه و نظرخواهی از آنان با نظارت دانشکده‌های مدیریت، به منظور افزایش سرمایه اجتماعی و احساس رضایت و مسئولیت‌پذیری بیشتر دانشجویان را مطرح کرد که مورد استقبال مدیران و رؤسای دانشگاه‌ها قرار گرفت.

پزشکیان در ادامه با تأکید بر اینکه فرآیند مشارکت‌دهی دانشجویان در امور دانشجویی باید در اسرع وقت در دستور کار قرار گیرد، گفت: «در ماه اول سال تحصیلی جاری، مطابق تصمیمات اخذ شده پیشین اقدام شود و پس از نظرسنجی از دانشجویان در صورت لزوم تغییر در فرآیندهای اجرایی صورت گیرد.»

رئیس جمهوری در بخش دیگری از صحبت‌های خود به موضوع تصمیم دولت برای افزایش نرخ بنزین آزاد اشاره و تأکید کرد: «این اقدام با هماهنگی و گفت‌وگو با تمام بخش‌های مربوطه و صاحبان فرآیند صورت گرفت، جلساتی با اتحادیه تاکسیرانان و تاکسی‌های اینترنتی برگزار کردیم تا هیچ یک از آنها با مشکلی مواجه نشوند. اگر در اتخاذ هر تصمیمی با صاحبان فرآیند گفت‌وگو و مسائل و مشکلات آنها مدنظر قرار گیرد، مشکلات به حداقل می‌رسد.»

او با انتقاد از صرف بودجه‌های هنگفت برای رشته‌های دانشگاهی غیرضروری و فاقد بهره‌مندی کافی برای کشور، تأکید کرد: «کشور نسبت به بسیاری از رشته‌های دانشگاهی که در آن دانشجو تربیت می‌کنیم، بی‌نیاز است. آیا بررسی کرده‌ایم که چه تعداد دانشجو در چه رشته‌هایی نیاز داریم؟ رسالت دانشگاه پیام نور تربیت دانشجو در داخل سیستم و آموزش نیروهای فارغ‌التحصیل در سازمان‌ها و ادارات بود اما اکنون به تربیت دانشجو روی آورده است، یک سال به این دانشگاه فرصت دادیم که فرآیندهای خود را اصلاح و به رسالت پیشین خود بازگردد.»

رئیس جمهوری با بیان اینکه از مسیرهای گذشته به مقصد جدید نخواهیم رسید، تصریح کرد: «اگر قرار بود مشکلات با قالب‌های پیشین حل شود که تاکنون حل شده بود، اگر می‌خواهیم مشکلات را حل کنیم باید قالب‌شکنی کنیم. منابع محدودی داریم و براساس آن باید تصمیم بگیریم، از دانشگاه‌ها انتظار داریم که تصمیم درست اتخاذ کرده و این تصمیمات را به درستی اجرایی کنند.»

پزشکیان تأمین بودجه و ارز لازم برای توسعه فعالیت‌های علمی و تحقیقاتی دانشگاه‌ها را از اولویت‌های مهم دولت چهاردهم دانست و گفت: «یک تا ۲ میلیارد دلار برای تجهیز و توسعه فعالیت‌های پژوهشی دانشگاه‌ها نیاز داریم که با کمک رئیس سازمان برنامه و بودجه درصدد تأمین آن هستیم. حل مسائل دانشگاه برای دولت از اولویت برخوردار است و حتی اگر لازم باشد بودجه جاهای دیگر را قطع و به دانشگاه اختصاص می‌دهیم.»

پزشکیان با تأکید بر اینکه دانشگاه‌ها باید در مدیریت اقتصادی، کیفیت و اثربخشی، همچنین مدیریت هزینه‌ها یاری‌رسان دولت باشند، اضافه کرد: «باید از ظرفیت علمی اساتید و دانشگاهیان برای مدیریت کشور استفاده کنیم. معتقدم مملکت را مغز و اندیشه صاحبان علم اداره می‌کند، اینکه گروهی هزینه و تقاضا ایجاد کنند و گروهی دیگر در صدد رفع آن باشند درست نیست.»

برنامه‌های دولت برای مدیریت مصرف سوخت

پزشکیان در بخش دیگری از صحبت‌های خود برخی برنامه‌های فرهنگی دولت برای کاهش مصرف سوخت از جمله تردد بدون خودروی کارکنان دولت حداقل یک روز در هفته، همچنین صدور کارت حمل‌ونقل عمومی برای دانشجویان را تشریح کرد و گفت: «انجام این اقدامات به کاهش مصرف بنزین، کاهش آلودگی هوا، ذخیره منابع و انرژی، همچنین افزایش تاب‌آوری اثرگذار است.» رئیس جمهوری همچنین از لزوم برنامه‌ریزی جامع برای ذخیره گاز برای فصل سرما سخن گفت و بر لزوم ادغام برخی مراکز و زیرمجموعه‌های وزارتخانه‌ها با هدف صرفه‌جویی در مصرف انرژی در فصل زمستان تأکید کرد. پزشکیان همچنین از برنامه دولت برای دورکاری برخی ادارات و مجموعه‌های دولتی در فصل زمستان خبر داد و تأکید کرد: «صرفه‌جویی در مصرف را از دولت آغاز کرده‌ایم، برخی ساختمان‌ها را در هم ادغام خواهیم کرد و تصمیم گرفتیم در فصل زمستان بسیاری از ساختمان‌های دولت از جمله سعدآباد را که کمتر نیاز است، تعطیل کنیم.»

رئیس جمهوری در بخش دیگری از صحبت‌های خود با تأکید بر اینکه «موافق ادامه جنگ نیستم» اما باید در مقابل روندهای پیش رو تاب‌آوری کشور را افزایش دهیم، گفت: «برای افزایش تاب‌آوری باید مسیری را طی کنیم که ناچار نشویم با وضعیت دیگری با دشمن گفت‌وگو کنیم، در این مسیر نیز دانشگاه باید به دولت کمک کند. دانشگاه در اقتصاد، مدیریت، فرهنگ، ادبیات و تمام زمینه‌ها کمک‌رسان دولت باشد.»

پزشکیان با تأکید بر اینکه مداخلات اقتصادی باید با توجه به شرایط جامعه صورت گیرد، در غیر این صورت به جای درمان، خسارت‌بار خواهد بود، گفت: «باید حتی از کمک همین دانشجویان نسل زد برای حل مشکلات جامعه استفاده کنیم، باید کاری کنیم که به جای اینکه درگیر اعتراض شوند درگیر حل مشکل شوند. من به عنوان رئیس جمهوری هیچ زاویه سیاسی با هیچ‌کس ندارم، هر کس و با هر دیدگاه سیاسی اگر در حل مشکلات کشور به ما کمک کند، می‌پذیرم.» رئیس جمهوری افزود: «با هیچ‌کس دعوا نداریم، نه چپ و راست، نه مذهبی و غیرمذهبی؛ حل مسأله که به باور و اعتقاد افراد ارتباطی ندارد.»

رئیس جمهوری با قدردانی از تمام کاندیداهای انتخابات ریاست جمهوری و رقبای انتخاباتی خود که امروز در کنار دولت قرار گرفته و برای حل مشکلات کشور تلاش می‌کنند، خاطرنشان کرد: «حتی به همین آقای جلیلی هم گفته‌ام که برای حل مشکلات به دولت کمک کند، هرکجا که می‌تواند اختیار می‌دهم که مشکلات را حل کند، پیشنهاد نمی‌خواهم، مشکل ما نبود راه‌حل نیست، مشکل ما وجود افرادی است که بدانند، بخواهند و بتوانند مشکلات را حل کنند.»

اعطای اختیارات را با قوت ادامه می‌دهیم

پزشکیان با تأکید بر اینکه اعطای اختیارات را با قوت و قدرت دنبال می‌کنیم، خطاب به رؤسای دانشگاه‌های برتر کشور گفت: «اگر در جایی با مشکل مواجه هستید با ما در میان بگذارید، اگر مقرراتی است که ما وضع کرده‌ایم آن را حذف می‌کنیم و اگر قانونی مصوب مجلس است، با نمایندگان گفت‌وگو می‌کنیم تا مشکلات پیش پای دانشگاهیان را برداریم.» رئیس جمهوری دانشجویان را سرمایه عظیم کشور دانست و تأکید کرد: «دانشجو تهدید نیست بلکه فرصت است، دانشجوست که می‌تواند به ما کمک کند، اگر سخنی خلاف خواست و آنچه در ذهن ماست می‌زند، ذهنش بازتر است و باید بپذیریم اما اگر سخنی غیرمنطقی گفت، باید با منطق با او سخن بگوییم. پزشکیان از دانشگاهیان خواست که برای خروج کشور از بحران و وضعیت فعلی راهکار ارائه دهند و تصریح کرد: «حاضرم هر هفته با دانشگاهیان برنامه بگذاریم و از آرا و نظرات آنها برای حل مشکلات کشور استفاده کنیم.» در بخشی از این نشست نیز حسین سیمایی صراف وزیر علوم، تحقیقات و فناوری از رئیس جمهوری برای پذیرش افزایش سقف اعتبارات تغذیه دانشجویان قدردانی و تشکر کرد.

محسنی اژه‌ای با تأکید بر برخورد قضایی فارغ از جایگاه و مسئولیت‌ها:

پرونده دو وزیر دولت قبل، جرم بود نه ترک فعل

قوه قضائیه

گروه سیاسی

رئیس قوه قضائیه با اشاره به پرونده دو وزیر دولت سیزدهم تأکید کرد که برخورد دستگاه قضایی با عناصر مجرم، فارغ از جایگاه و مسئولیت آنها، بر مبنای قانون انجام می‌شود و در این زمینه تعارف و مماشاتی وجود ندارد.

به گزارش میزان، حجت‌الاسلام والمسلمین غلامحسین محسنی اژه‌ای در نشست با جمعی از فعالان، سخنرانان و دست‌اندرکاران جهاد خیابانی، درباره نحوه مواجهه دستگاه قضایی با مسئولان و مدیران متخلف اظهار کرد: «در قضیه دو وزیر محکوم در دولت سیزدهم باید تأکید کنم که موضوع، ترک فعل نبوده، بلکه آنها مرتکب جرم شده بودند.»

رئیس قوه قضائیه افزود: «وزیر جهاد کشاورزی دولت سیزدهم در دو پرونده متفاوت، مجرم شناخته شده بود. علی‌الایحال، تأکید مؤکد آن است که ما در محاکمه و مجازات عناصر مجرم، تعارف و مماشات نداریم و هر کس در هر جایگاهی مرتکب جرم شود، وفق قانون با او برخورد خواهد شد.»

اژه‌ای با بیان اینکه این رویکرد محدود به دولت خاصی نیست، گفت که دستگاه قضایی در دولت فعلی، دولت‌های پیشین و در قبال نمایندگان مجلس نیز برخورد قانونی را دنبال کرده و خواهد کرد. به گفته او، در حال حاضر نیز پرونده‌هایی در این زمینه وجود دارد.

رئیس دستگاه قضا در ادامه سخنان خود بر ضرورت تفکیک میان خطای مدیریتی و اقدام مجرمانه تأکید کرد و گفت: «باید تفاوت قائل شویم بین شخص یا اشخاصی که تشخیص اشتباه می‌دهند و سیاست نامطلوب اتخاذ می‌کنند، با کسانی که سوءنیت دارند یا نفوذی، جاسوس و عامدانه مخرب هستند.» او با طرح این پرسش که آیا باید با این دو گروه به یک شکل برخورد شود، ادامه داد: «سیاستمداری که در دوران مسئولیت خود، از روی تشخیص اشتباه و نه از روی عناد و نفوذ، سیاست غلط و ناصوابی اتخاذ می‌کند، آیا مجرم است؟» محسنی اژه‌ای تأکید کرد که قانون، تکلیف عناصر نفوذی و خائن را مشخص کرده است، اما نباید هر فردی را که در تصمیم‌گیری دچار اشتباه شده، نفوذی یا خائن تلقی کرد. رئیس قوه قضائیه برای توضیح این موضوع به برخی تصمیمات و سیاست‌های گذشته اشاره کرد و گفت: «در موضوع کاهش جمعیت در اوایل انقلاب، نحوه پرداخت یارانه‌ها در دهه ۸۰ و بسیاری از موضوعات دیگر، ممکن است سیاستی در مقطعی اتخاذ شده باشد و پس از مدتی جمعی به این نتیجه برسند که آن سیاست نادرست و ناصواب بوده است. بنابراین باید میان خطای تشخیص و اقدامات عامدانه مجرمانه تمایز قائل شد.» اژه‌ای در بخش دیگری از سخنان خود با اشاره به اختلاف نظر احتمالی میان دستگاه‌های اطلاعاتی و امنیتی گفت: «حتی ممکن است دو دستگاه اطلاعاتی و امنیتی درباره یک پرونده واحد، دو نظر متفاوت و متعارض داشته باشند و هر کدام نیز برای دیدگاه خود ادله و مستنداتی ارائه کنند.»

وی افزود: «وقتی درباره یک موضوع واحد، نظرات متفاوت و متهافت وجود دارد، پرسش اساسی این است که چه چیزی باید فصل‌الخطاب باشد؟ پاسخ روشن است؛ در چنین شرایطی، قانون باید فصل‌الخطاب باشد.»

رئیس قوه قضائیه با انتقاد از بی‌اعتنایی برخی افراد به قانون اظهار کرد: «متأسفانه گاهی برخی افراد برای قانون و قانون‌گرایی در ساحت قضا، به اندازه داور یک مسابقه فوتبال ارزش قائل نیستند و به خود اجازه می‌دهند هم قاضی باشند و هم حاکم. همه باید خود را ملزم به تبعیت از قانون بدانیم. نمی‌توان آنجا که قانون مطابق میل ماست از آن تمکین کنیم و در سایر موارد قانون را کنار بگذاریم. وقتی امری به قانون لازم‌الاجرا تبدیل شد، نمی‌توان به تشخیص شخصی آن را نپذیرفت و از اجرای آن خودداری کرد.»

رئیس قوه قضائیه در بخش پایانی این نشست نیز بر اهمیت برگزاری علنی دادگاه‌ها تأکید کرد و گفت که از طرفداران جدی برگزاری دادگاه‌های علنی است و این دیدگاه ناشی از بیش از ۴۰ سال تجربه او در حوزه قضایی است. وی ادامه داد: «به طور جدی معتقدم اجرای کامل اصل ۱۶۵ قانون اساسی درباره برگزاری علنی دادگاه‌ها، یکی از اصول بنیادین دادرسی عادلانه است.»

وی با اشاره به اینکه برگزاری علنی دادگاه‌ها در نظام حقوقی و قضایی کشور پذیرفته شده است، خاطرنشان کرد که این اصل البته با قیود و استثنائاتی، از جمله در مواردی که جریان دادگاه مخل امنیت یا عفت عمومی باشد، اجرا می‌شود.

در گفت و گو با عباس سلیمی نمین و محمد سالاری، رویه سیاست ورزی تندروها ارزیابی شد

استفاده انتخاباتی از شرایط جنگی ممنوع

گفت‌وگو

الهام یوسفی
گروه سیاسی

مرغ سیاست برای برخی جریان‌ها یا چهره‌های سیاسی همیشه یک پا دارد، تفاوت نمی‌کند در آستانه انتخابات باشند یا در میانه یک جنگ تمام‌عیار؛ مهم پیش‌برد برنامه‌ها و اهداف جناحی و گروهی است. این در حالی است که رقابت‌های سیاسی حتی در شرایط عادی هم چارچوب و اصولی دارد، بماند که در شرایط غیرعادی و بحرانی رعایت برخی مؤلفه‌های دیگر مضاف بر آن قواعد اخلاقی و قانونی نیز ضروری می‌شود. تأکید همیشگی رهبر انقلاب اسلامی بر حفظ وحدت و انسجام ملی تا جایی که به تعبیر ایشان اختلافات موجه هم نباید برجسته شود و اهتمام دیگر مسئولان نظام بر تقویت سرمایه اجتماعی - آنگونه که محمدرضا عارف، معاون اول رئیس‌جمهور آن را جهاد اکبر می‌داند- ناظر بر اهمیت درک شرایط خاص کشور و توجه بیشتر به اتحاد داخلی و همکاری ملی است برای برون‌رفت از مشکلات.

اگر تفاوت دیدگاه‌ها درباره تفاهمنامه اسلام‌آباد را در چارچوب تنوع و تکثر موجود در جامعه قلمداد کنیم، بهره‌برداری سیاسی و جناحی از این فضای تبادل و تعاطی افکار قابل توجیه نیست. حال اما کار برخی چهره‌های سیاسی عضو یا نزدیک به یک طیف سیاسی را هیچ جوره نمی‌توان در راستای این تفاوت دیدگاه و تبادل نظرات ارزیابی کرد. همان‌ها که از یک طرف هم تصمیم شورای عالی امنیت ملی برای امضای تفاهمنامه و پایان جنگ را برنمی‌تابند و در قامت مبارزان و مجاهدان پیشکسوت جنگ برای فرماندهان سرد و گرم چشیده جنگ، استراتژی نظامی تدوین می‌کنند و هم همزمان بی‌توجه به تبعات آشکار و البته ناخواسته شرایط جنگی، منتقد و طلبکار دولت هستند که چرا بازارها نوسان دارد و تورم مهار نمی‌شود و مشکلات یک شبه حل نمی‌شوند. فراتر از این دوگانه، برخی از آنان گویا فرصت را برای پیش بردن رقابت‌های جناحی- انتخاباتی هم مهیا می‌بینند و با برجسته کردن واقعیت‌های جامعه، در مقام دلسوز و طرفدار مردم، هم رئیس‌جمهوری و دولت و هم رئیس مجلس و رئیس تیم مذاکره‌کننده را بی‌محابا آماج حملات و هجمه‌های خود می‌کنند که گویی میهمان برنامه مناظره انتخاباتی هستند البته بدون آنکه این سیاست‌ورزی منتقدانه خود را همراه با پیوستی از راهکارها کنند. غنیمت شمردن فرصت تسویه‌حساب‌های سیاسی و انتخاباتی تا آنجا پیش رفته که صراحتاً تداوم حملات آمریکا و بخصوص حمله اخیر به یک عروسی در سیریک را به دولت و مذاکره و تفاهمنامه ربط می‌دهند و به‌مثابه آنکه چشم را بسته، مدعی شده‌اند که حمله به عروسی با کارت دعوت رئیس‌جمهوری بوده است! این کنش‌های انتخاباتی در میانه شرایط جنگی وقتی آشکارتر شد که یک رسانه این طیف سیاسی با صراحت خطاب به محمدباقر قالیباف هشدار داد، اگر نمی‌خواهد هدف حملات و هجمه‌هایشان باشد، به صورت علنی اعلام کند که برنامه‌ای برای انتخابات ندارد!

محمد سعید احدیان، دستیار رئیس مجلس هم در پیامی با اشاره به همین بهانه‌گیری‌های سیاسی و جناحی نوشت: «نزدیک به ۶۰ روز است تفاهمنامه‌ای اجرا نمی‌شود که محدودیتی ایجاد کند. یک عده در این مدت جز راه‌حل‌های کلی و موهوم راهی ارائه نکردند، بعد می‌گویند مقصر علی‌الظاهر، تفاهمنامه‌ای است که به قول آنها مرده است. بس کنید این بازی خانمان‌برانداز سیاست داخلی را.»

> عباس سلیمی نمین: کسانی که غیرصادقانه در مقام انتقاد از دولت برمی‌آیند، فقط این مطلب را به ذهن متبادر می‌کنند که می‌خواهند برای آینده امتیازاتی جمع و موقعیت انتخاباتی آینده خودشان را تقویت کنند

> محمد سالاری: برخی تندروهای داخلی همسو با تندروهای خارجی از تداوم فشارهای اقتصادی به کشور استقبال می‌کنند تا دولت زمین‌گیر شود و آنان آنچه را در پای صندوق رای بدست نیاوردند به شکل دیگری جبران کنند

فرصت‌طلبی جناحی در میانه شرایط جنگی ممنوع

به‌راستی در چنین شرایطی چرا برخی زمین بازی و منازعه با دشمن بیرونی را به داخل منتقل می‌کنند؟ این شیوه از کنشگری آیا پیوندهایی با بحث‌های انتخاباتی دارد؟ عباس سلیمی نمین، پژوهشگر تاریخ و سیاست در گفت‌وگو با «ایران» تأکید دارد که اقدامات غیرمنصفانه به نام نقد هیچ جایگاه قابل توجیهی ندارد. مضاف برآن رفتارهای فرصت‌طلبانه برخی اصلاً با هیچ اصولی سازگار نیست .

او معتقد است: «ممکن است بعضی‌ها که به لحاظ سیاسی عنایت لازم را ندارند، احساس کنند که این انتقادات تند از سر دلسوزی است، ولی قطعاً از سر دلسوزی نیست. بلکه این برداشت ایجاد می‌شود که در شرایطی که دشمن با تمام وجود به صحنه آمده تا به ایران ضربه بزند، عده‌ای دنبال منافع شخصی و جریانی خودشان هستند و می‌خواهند خودشان را به عنوان کسانی مطرح کنند که صراحت لهجه دارند و پیگیر منافع ملی هستند. اما در واقع چنین چیزی نیست. کسانی که غیرصادقانه در مقام انتقاد از دولت برمی‌آیند، فقط این مطلب را به ذهن متبادر می‌کنند که می‌خواهند برای آینده امتیازاتی جمع و موقعیت انتخاباتی آینده خودشان را تقویت کنند.» به گفته سلیمی‌نمین، این شیوه سیاست‌ورزی شایسته کسانی نیست که به صورت واقعی به مردم و کشور تعلق خاطر دارند.

سوءاستفاده از مواضع صادقانه رئیس‌جمهوری

محمد سالاری، فعال سیاسی و دبیرکل حزب همبستگی هم معتقد است که جریان‌های تندرو داخلی و خارجی اگر چه تفاوت‌های ماهوی با هم دارند اما در تلاش برای ساقط کردن دولت مستقر گویا اشتراک نظر دارند. سالاری توضیح می‌دهد: «در شرایطی رئیس‌جمهوری مجبور است بخشی از مشکلات موجود بر سر راه دولت و مردم را بیان کند و به مردم گزارش دهد که به هر حال جنگ تبعاتی غیر قابل انکار برای کشور دارد. اما تندروها از همین مواضع صادقانه آقای رئیس‌جمهوری سوءاستفاده می‌کنند و مدعی می‌شوند که مواضع آقای پزشکیان و اعضای دولت پالس ضعف دادن به دشمن است و در حقیقت این گزارش‌دهی‌ها و شفاف‌سازی‌های دولت را دلیل ادامه جنگ می‌دانند حال آنکه خودشان به دنبال تداوم جنگ هستند.»

به گفته این عضو جبهه اصلاحات، ادعای کارت دعوت پزشکیان برای آمریکایی‌ها در عروسی سیریک هم از این جنس بهانه‌گیری‌های جناحی و انتخاباتی است. این طیف از منتقدان در پی تضعیف دولت هستند و از هر بهانه‌ای برای این مقصود بهره می‌برند. تندروهای داخلی همسو با تندروهای خارجی عملاً از تداوم بحران در کشور استقبال می‌کنند تا با اعمال فشار بیشتر بر اقتصاد، دولت زمینگیر شود و آنچه را در پای صندوق‌های رأی به دست نیاورده بودند، به شکل دیگری جبران کنند.

عباس سلیمی نمین هم این گزارش‌دهی‌های دولت و بهانه‌گیری‌های مخالفان را از منظر دیگری روایت و تحلیل می‌کند: «دولت در پاسخ به انتقادهای تند و گاه تخریب‌ها، مجبور می‌شود گزارش‌هایی را برای اثبات درستی عملکرد خود ارائه کند و توضیح دهد که دولت و کشور با چه مشکلاتی مواجه هستند. از طرفی بازوهای رسانه‌ای دشمن هم همین موارد را برجسته می‌کنند. لذا در طرح نقدهای دلسوزانه به دولت هم باید حساسیت‌های شرایط را مد نظر داشت. به هر حال دولتمردان تا حدی تخریب‌ها و نقدها را تحمل می‌کنند ولی وقتی از حد می‌گذرد و از فضای نقد به وادی تخریب و تهمت و توهین می‌رسد، آنان هم ناگزیر از پاسخگویی می‌شوند.»

این پژوهشگر تاریخ و سیاست البته راه‌حل را در بستن باب نقد نمی‌داند اما پیشنهاد می‌دهد که این موارد را می‌شود به صورت خصوصی‌تر هم به گوش مسئولان دولتی رساند و چه بسا نیازی از رسانه‌ای کردن خیلی از موارد این‌چنینی نباشد. او تأکید می‌کند: «هم منطق و هم دستور رهبر انقلاب حکم می‌کند که همه وظیفه داریم دولت را تقویت کنیم. رهبر شهیدمان نیز در این زمینه تأکیدات مکرر داشتند خودشان با صداقت کامل این حمایت را دنبال می‌کردند و از جامعه هم می‌خواستند که دولت را در این شرایط ویژه مورد حمایت قرار دهند.»

دولت رویکرد وفاق را تداوم بخشد

سالاری، دبیرکل حزب همبستگی، این شیوه کنشگری منتقدان تندرو را که تلاش دارند با هر ابزاری دولت را تضعیف کنند، به یک واقعیت سیاسی ربط می‌دهد و می‌گوید: «این طیف اقلیت متوجه شده است که جایگاهی در میان اکثریت مردم ندارد و بزودی چه بسا همان جایگاه‌هایی را که در برخی نهادها و مسئولیت‌های حکومتی دارند نیز ممکن است از دست بدهند.» به گفته او، «آنان احتمال حذف خود را جدی می‌دانند، بنابراین با تمام توان از همه ظرفیت‌های خود و از جمله برخی تریبون‌ها و بویژه صداوسیما بهره می‌برند تا برای کشور و دولت بحران‌سازی کنند.» این فعال سیاسی البته به دولت و رئیس‌جمهوری هم توصیه می‌کند که رویکرد انسجام‌بخش وفاق را ادامه دهند، چون تندروها بخش کوچکی از نیروهای سیاسی هستند و در صورت تداوم انسجام ملی صدای آنان خریداری در جامعه نخواهد داشت.

یادداشت

تخریب دولت، هدیه استراتژیک به دشمن

محمدعلی امانی
دبیرکل حزب مؤتلفه اسلامی

کشور عزیزمان در پیچ تاریخی مهم و تعیین‌کننده‌ای قرار دارد و جنگ ترکیبی دشمنان قسم خورده آمریکایی-صهیونیستی علیه ایران قدرتمند، به نقطه اوج خود رسیده است. در این میان، تأکید خاص و مکرر رهبر معظم انقلاب اسلامی مبنی بر پرهیز از خلق دوقطبی‌های کاذب و بر هم زدن انسجام ملی فراتر از یک الزام محسوب می‌شود. این فرمایشات، حکم فصل‌الخطاب و نقشه راه همه جریانات سیاسی کشور را دارد. به عبارت بهتر، هر فرد، جریان، حزب یا مجموعه‌ای که با گفتار یا رفتار خود چنین دوقطبی و شکافی را ایجاد کند یا تعمیق دهد، فرمان راهبردی و مهم رهبر معظم انقلاب اسلامی را نادیده گرفته است. در این معادله، «افراط» و «تفریط» هر دو محکوم هستند .

نباید فراموش کرد که ما کماکان در دوران جنگ قرار داریم. جنگ، آزمونی وجودی است که در آن، مرزهای داخلی و خارجی تحت بیشترین فشار قرار می‌گیرند. در چنین شرایطی، پرسش بنیادین این است: آیا می‌توان میان نقد دلسوزانه و منصفانه عملکرد دولت و تلاش برای تخریب آن تفکیک قائل شد؟ پاسخ به این پرسش، نه یک تعارف سیاسی، بلکه یک ضرورت استراتژیک برای بقای ملی است .

تخریب مغرضانه دولت در زمان جنگ، بزرگ‌ترین هدیه استراتژیک به دشمن است. وقتی دولتی تحت فشارِ یک جنگِ همه‌جانبه است، هرگونه تلاشی برای مشروعیت‌زدایی و تخریب آن بر اساس انگیزه‌های سیاسی، به طور خودکار به «تضعیف تاب‌آوری کشور» منجر می‌شود. دشمن تنها به قدرت نظامی ما نگاه نمی‌کند؛ دشمن به «انسجام داخلی» ما می‌نگرد. اگر دشمن احساس کند که بدنه اجتماعی و انسجام ملی در حال فروریختن است، انگیزه خود را برای تشدید فشار (نظامی، اقتصادی و روانی) چندبرابر می‌کند. بنابراین، تخریبِ دولت در حین جنگ، نه یک کنشِ سیاسی رادیکال، بلکه یک «خبط بزرگ» است که می‌تواند به فروپاشی «دولت-ملت» بینجامد. با این حال، این به معنای سکوت مطلق یا چشم‌پوشی از خطاهای مدیریتی و اجرایی نیست. تفاوت میان «نقد منصفانه و دلسوزانه» و «تخریب‌گری سیاسی» در «نیت» و «روش» آن‌هاست. نقد دلسوزانه مانند «جراحی» است؛ هدفی جز بهبود وضعیت، رفعِ عفونت‌های مدیریتی و افزایش کارایی دستگاهِ اجرایی در میدان جنگ ندارد. منتقد دلسوز، «دولت» را بخشی از کلیت «کشور» می‌داند و می‌خواهد این کشتی در طوفان غرق نشود. نقد دلسوزانه، آینه‌ای در برابر دولت می‌گیرد تا کاستی‌ها را ببینند و اصلاح کند. در مقابل، تخریب‌گری سیاسی مانند «تخریب زیربنایی کشور» است و در چنین شرایطی فرد تخریبگر، هدفی جز حذفِ طرفِ مقابل و کسب قدرت ندارد، حتی اگر این حذف به بهای سوختنِ کل خانه تمام شود. تخریبگر، به جای آنکه به دنبال راهکار برای عبور از بحران باشد، به دنبالِ «بن‌بست‌سازی» است. او منتظرِ کوچک‌ترین خطا می‌ماند تا آن را به نمادی از شکستِ کلِ ساختار تبدیل کند، بی‌آنکه بیندیشد با فروپاشی مدیریتِ اجرایی، چه خلأ قدرتی ایجاد خواهد شد که قطعاً دشمن از آن برای تحمیل اراده‌اش استفاده می‌کند. بدیهی است که ادبیات تخریب، باید از سوی هر دو طیف مخالفان و طرفداران دولت به فراموشی سپرده شود. در اینجا بار دیگر بر مشی کلان حزب مؤتلفه اسلامی مبنی بر «نقد منصفانه»، «حمایت حکیمانه» و «رصد هوشمندانه» در قبال همه دولت‌های مستقر در قدرت تأکید می‌کنیم.

خطیب نماز جمعه تهران:

انسجام ملی، ستون اصلی تاب‌آوری است

خبر

خطیب نماز جمعه تهران گفت: «وحدت و اتحاد مستحکم ملت، هماهنگی میدان، خیابان، دیپلماسی و خدمت، رمز اقتدار ایرانیان است و همه باید با هم و دست در دستان یکدیگر این اتحاد مقدس را پاس داریم.» به گزارش ایرنا، حجت‌الاسلام والمسلمین سیدمحمدحسن ابوترابی‌فرد در خطبه دوم نماز جمعه این هفته تهران که در دانشگاه تهران برگزار شد، افزود: «تحولات اخیر در منطقه و اقدامات موفق و ویرانگر ایران و یمن و حزب‌الله مقاوم و محور مقاومت در مقابله با تجاوزات آمریکا و رژیم صهیونیستی و متحدین آنها عمق شکست راهبردی واشنگتن و تل‌اویو را به روشنی نشان می‌دهد.» تل‌آویو افزود: «جنگ طلبی و تهاجم نظامی آمریکا به عامل تعیین‌کننده‌ای برای تغییر موازنه قدرت به نفع ایران، محور مقاومت و ملل منطقه تبدیل شده است، اگر جنگ‌افروزی آمریکا نبود ما قطعاً امروز در این نقطه از قدرت قرار نداشتیم، آبراه راهبردی هرمز در دستان قدرتمند نیروهای مسلح و سپاه مقتدر نبود و پایگاه‌های آمریکا در منطقه به بیغوله تبدیل نشده بود. در منطقه استراتژیک جنوب غربی آسیا بر شبکه‌ای از ظرفیت‌های متکثر و بازیگران متحد و هماهنگ استوار است و ایران در این منظومه در جایگاه ستون مرکزی نظم و قدرت قرار گرفته است.»

ابوترابی فرد تصریح کرد: «امروز نقطه ثقل راهبرد دشمن پس از تجربه شکست سخت در میدان نظامی و سیاسی بر هم زدن ثبات و کاهش تاب‌آوری ملی است، بدون تردید وحدت و انسجام ملی، تحکیم پیوند ملت و دولت، ملت و حاکمیت، ستون اصلی تاب‌آوری است .»

آپادانا سرام
آگهی مزایده عمومی (نوبت دوم)
شرکت آپادانا سرام (سهامی عام) در نظر دارد اقلام ضایعاتی خود را از طریق مزایده عمومی به فروش برساند .
اقلام شامل دو بخش مجزا
بخش اول: محصولات تولیدی شامل کاشی ضایعاتی پرسلان
بخش دوم: شامل روغن ضایعاتی، نایلون ضایعاتی، تسمه لاستیکی، انواع لاستیک ضایعاتی، گریس، کارتن عودتی، پلی‌کربنات، چوب ضایعاتی بدون تفکیک، تسمه pp-pet، شیلنگ، آهن‌آلات، آهن‌آلات (قالب سیکا ۴۵)، پلاستیک، نایر به همراه رینگ آهنی غیر اسپورت، استیل، بیگ‌بگ و گونی، بشکه ۲۲۰ لیتری، رولر سرامیکی، انواع واکس، ریبون پرینتر، انواع خوهر و خاتل، رواناسان، پودر چاپ، لعاب، انگوب، روغن چاپ، سمباده پولیش، لمپ‌تاب، ویدئو پروژکتور، باطری UPS ضایعاتی، کارتن و دوک، دستگاه ساعت‌زنی
آدرس تحویل اسناد و اوراق
کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی می‌توانند جهت دریافت اسناد از تاریخ درج آگهی مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۳۱ لغایت پایان وقت اداری روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۰۴ به مدت ۱۵ روز (به غیر از ایام تعطیل) به آدرس ذیل: قزوین: کیلومتر ۴۲ جاده بوئین‌زهرا، روبه‌روی پمپ‌بنزین امیرآباد، واحد حقوقی و قراردادهای شرکت آپادانا سرام شماره تماس: ۰۲۸-۳۳۸۸۰۶۴۲ و ۰۲۸-۳۳۸۸۰۶۸۳ (جهت بازدید اقلام ضایعاتی و دریافت اسناد)
و تهران: خیابان ملاصدرا، روبه‌روی بیمارستان بقیه‌الله، بن‌بست گلدشت ۱، پلاک ۸ دفتر مرکزی شرکت آپادانا سرام واحد حقوقی مراجعه نمایند شماره تماس: ۰۲۱-۸۴۳۱۰۱۷۱ (جهت دریافت اسناد)
شایان ذکر است شرکت‌کنندگان در مزایده مجاز به انتخاب یا ارائه پیشنهاد برای هر دو بخش یا یک بخش از مزایده بصورت جداگانه هستند.
ضمناً در تاریخ ۱۴۰۵/۰۷/۰۷ روز سه‌شنبه ساعت ۱۰ صبح در محل کارخانه اسناد مفتوح می‌گردد .
هزینه درج آگهی و کارشناسی اقلام به نسبت بر عهده برندگان مزایده می‌باشد.
شرکت آپادانا سرام در رد یا قبول یک یا تمام پیشنهادها مختار است و در این صورت سپرده‌ها مسترد خواهد شد.

نوبت اول
آگهی فراخوان مناقصه عمومی دو مرحله ای
مناقصه شماره PIDIDC-1405/400
مجتمع پتروشیمی ارغوان گستر ایلام
شرکت پتروشیمی ارغوان گستر ایلام (سهامی عام) در نظر دارد به منظور خرید SPARE PART FOR EMERGENCY SHUT DOWN AND CONTROL SYSTEM مورد نیاز مجتمع خود به شرح زیر نسبت به برگزاری مناقصه عمومی دو مرحله‌ای و عقد قرارداد با یک شرکت واجد شرایط اقدام نماید.
۱. موضوع مناقصه: خرید SPARE PART FOR EMERGENCY SHUT DOWN AND CONTROL SYSTEM
۲. مدت اجرای موضوع مناقصه: ۴ ماه
۳. مبلغ برآوردی موضوع مناقصه: ۱۵۵,۰۰۰ یورو
۴. مبلغ تضمین شرکت در مناقصه: ۱۴,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال
۵. انواع تضمین های معتبر برای شرکت در مناقصه:
۵-۱) ضمانت نامه بانکی
۵-۲) واریز به حساب اعلام شده در اسناد مناقصه
۶. مهلت و نحوه دریافت اسناد مناقصه:
مهلت دریافت اسناد مناقصه: تا ساعت ۱۵:۰۰ مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۳۰
متقاضیان واجد شرایط برای دریافت اسناد مناقصه، با ارسال نامه اعلام آمادگی (شامل نام شرکت، شماره تماس و آدرس رایانامه) به آدرس agipc.comm@pididc.com اقدام نمایند. اسناد مناقصه پس از دریافت نامه اعلام آمادگی به صورت الکترونیکی به رایانامه متقاضیان ارسال خواهد شد.
۷. محل و مهلت تحویل پاکات پیشنهادی:
تهران، ضلع غربی میدان شیخ بهایی، برج رایان ونک، واحد ۵۰۱-واحد کمیسیون معاملات - تا ساعت ۱۵ - مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۱۱.
تذکر ۱- به پیشنهادهایی که فاقد سپرده یا امضای مشروط و مخدوش و سپرده های کمتر از میزان مقرر، چک شخصی و نظایر آن و پیشنهادهایی که پس از انقضای مدت مقرر در آگهی واصل شود مطلقاً ترتیب اثر داده نخواهد شد.
تذکر ۲- سایر اطلاعات و جزئیات مربوطه در اسناد مناقصه مندرج می باشد.
تذکر ۳- هزینه آگهی به عهده برنده مناقصه می باشد.
این آگهی در پرتال الکترونیکی پتروشیمی ارغوان گستر ایلام به آدرس WWW.PIDIDC.COM در قسمت مناقصات/ مزایدات قابل رویت می‌باشد. جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره تلفن ۰۲۱-۸۶۰۹۲۸۶۲ داخلی ۴۲۵ تماس حاصل فرمایید.

آگهی دعوت به مجمع عمومی عادی به‌طور فوق‌العاده صاحبان سهام بانک رفاه کارگران (سهامی عام)
بانک رفاه کارگران REFAH KARGARAN BANK
به‌شماره ثبت ۷۴۵۳ و شناسه ملی ۱۰۱۰۰۳۳۴۲۴۵
بدین‌وسیله از تمامی سهامداران محترم بانک رفاه کارگران (سهامی عام) به شناسه ملی ۱۰۱۰۰۳۳۴۲۴۵ دعوت به‌عمل می‌آید برای شرکت در جلسه مجمع عمومی عادی به‌طور فوق‌العاده بانک که رأس ساعت ۱۴ روز سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۳۱ در محل ساختمان آرارات بانک به آدرس: تهران، تقاطع خیابان‌های ونک و آرارات، روبه‌روی پارک آرارات، پلاک ۵۱ برگزار می‌شود، حضور بهم‌رسانند.
دستور جلسه:
۱- استماع گزارش هیأت‌مدیره و گزارش حسابرس مستقل و بازرس قانونی درخصوص عملکرد سال مالی ۱۴۰۴ بانک.
۲- تصویب صورت‌های مالی سال مالی منتهی به ۲۹ اسفند ماه ۱۴۰۴.
۳- تصمیم‌گیری درخصوص تقسیم سود سال مالی منتهی به ۲۹ اسفند ماه ۱۴۰۴.
۴- انتخاب حسابرس مستقل و بازرس قانونی بانک.
۵- انتخاب روزنامه کثیرالانتشار برای درج آگهی‌های بانک.
۶- تعیین پاداش هیأت‌مدیره.
۷- سایر مواردی که در صلاحیت مجمع مذکور می‌باشد.
هیأت‌مدیره بانک رفاه کارگران

ایران
با رسانه‌های متنوع مؤسسه ایران
دیده خواهید شد
خط ویژه پذیرش آگهی
۱۸۷۷

محمدحسین بنی‌اسدی، دیپلمات پیشین در گفت‌وگو با «ایران» به بهانه حضور رئیس‌جمهوری در اجلاس بریکس بررسی کرد

بریکس؛ سکوی تقویت موازنه سیاسی برای تهران

گفت و گو

فاطمه غریبی /گروه دیپلماسی- در پی برگزاری اجلاس بریکس در هند و حضور مسعود پزشکیان، رئیس‌جمهوری در این نشست، توجه‌ها بار دیگر به ظرفیت این گروه برای حمایت از اعضا در برابر فشارهای سیاسی و اقتصادی آمریکا معطوف شده است.

ایران نیز با توجه به عضویت در این مجموعه در پی استفاده از ظرفیت‌های سیاسی، اقتصادی و تجاری بریکس برای کاهش آثار تحریم‌ها و تقویت مناسبات خود با قدرت‌های غیرغربی است.

در همین راستا، محمدحسین بنی‌اسدی، دیپلمات پیشین در پاکستان در گفت‌وگو با «ایران» با بررسی انتظارات تهران از اجلاس بریکس، مواضع چین، روسیه و هند و ظرفیت‌های اقتصادی این مجموعه تأکید می‌کند که ایران انتظار دارد در اجلاس آتی از حمایت سیاسی، دیپلماتیک یا اقتصادی بریکس برخوردار شود و بتواند حمایت از ایران و محکومیت تجاوز و تحریم‌های آمریکا را در بیانیه پایانی این اجلاس بگنجاند.

آقای پزشکیان در نشست بریکس با چه هدفی وارد رایزنی با قدرت‌های غیرغربی خواهد شد و مهم‌ترین مطالبات ایران از این کشورها چیست؟

ایران با هدف اصلی قرار گرفتن در مسیر تلاش‌های جهانی برای تضعیف هژمونی آمریکا در ساختار اقتصادی جهان، به‌ویژه کاهش سلطه امپراطوری دلار و فراهم کردن زمینه‌ای برای رهایی از فشار و تحریم‌های آمریکا اهمیت زیادی برای عضویت و تقویت جایگاه خود در بریکس قائل است.

از همین رو، تهران انتظار دارد این نهاد در معادلات و تقابل‌های جاری به‌ویژه در برابر فشارهای آمریکا از ایران حمایت کند و ظرفیت‌های سیاسی، اقتصادی و دیپلماتیک آن به شکلی مؤثرتر فعال شود.

در این برهه حساس که ایران همچنان در معرض تجاوز نظامی آمریکا قرار دارد، آقای پزشکیان نیز انتظار دارد اجلاس بریکس در هند بتواند به عرصه‌ای برای نشان دادن حمایت این نهاد از ایران تبدیل شود؛ حمایتی که می‌تواند در سطح سیاسی، دیپلماتیک یا اقتصادی بروز پیدا کند. در حداقل سطح انتظار، تهران امیدوار است مواضع حمایتی از ایران و محکومیت تجاوز و تحریم‌های آمریکا در بیانیه پایانی اجلاس گنجانده شود؛ موضوعی که می‌تواند نشانه‌ای از نقش‌آفرینی بریکس در برابر فشارهای یک‌جانبه آمریکا باشد.

حمایت سیاسی بریکس از ایران و محکومیت تعرض به حاکمیت سرزمینی کشور چه جایگاهی در تقویت موقعیت سیاسی و دیپلماتیک ایران در برابر آمریکا دارد؟

بن‌مایه تشکیل گروه بریکس و دیدگاه بنیانگذاران آن، عمدتاً بر همکاری‌های اقتصادی، تجاری و انرژی با هدف افزایش نقش کشورهای عضو در معادلات جهانی استوار است. با این حال، برخی کشورها متناسب با شرایط و اقتضائات خود، مایل به طرح مسائل و مشکلات سیاسی و ترغیب بریکس به ورود به حوزه‌های سیاسی و دیپلماتیک هستند تا در نهایت بتوانند از حمایت این گروه برخوردار شده و زمینه محکومیت اقدامات و سیاست‌های تجاوزگرانه آمریکا را فراهم کنند که ایران نیز در زمره این کشورها قرار می‌گیرد.

آیا پزشکیان می‌تواند در بریکس حمایت سیاسی چین، روسیه و دیگر اعضا از ایران را به همکاری‌های عملی‌تر تبدیل کند؟

بریکس صرفاً مجموعه‌ای از کشورها با منافع اقتصادی مشترک نیست، بلکه بخشی از یک روند گسترده‌تر برای کمرنگ کردن نقش یک‌جانبه‌گرایانه آمریکا در ساختار جهانی است؛ روندی که از مسیر تقویت ائتلاف‌ها و سازوکارهای اقتصادی و حتی امنیتی دنبال می‌شود. از این منظر، اهمیت بریکس برای ایران بیش از آنکه به دریافت یک حمایت صریح و حداکثری در یک مقطع خاص محدود باشد، به فرصت بلندمدتی بازمی‌گردد که شکل‌گیری و تقویت چنین ترتیباتی برای کاهش وابستگی به نظم تحت سلطه آمریکا ایجاد می‌کند. برای ایران که سال‌ها تحت فشار تحریم‌های یک‌جانبه آمریکا قرار داشته، تقویت این سازوکارها می‌تواند یک فرصت مهم سیاسی و اقتصادی باشد. در چنین چارچوبی، انتظار می‌رود در اجلاس بریکس، دست‌کم در سطح اصول کلی، تجاوز نظامی علیه هر کشوری تقبیح و نسبت به پیامدهای حملات و ناامنی هشدار داده شود.

هند به عنوان یکی از اعضای بریکس از یک سو بر ضرورت دیپلماسی و صلح پایدار تأکید می‌کند و از سوی دیگر ممکن است تحت فشار تحریم‌های آمریکا قرار بگیرد؛ ایران در بریکس چه مسیری را می‌تواند برای تداوم همکاری نفتی و اقتصادی با دهلی نو ایجاد کند؟ و اساساً هند در شرایطی که هم با ایران روابط راهبردی می‌خواهد و هم به رابطه خود با آمریکا نیاز دارد، در بحران کنونی تا کجا حاضر است از تهران حمایت کند؟

هند از بدو استقلال، پیوسته روابط نزدیک و مستحکمی با ایران داشته و به ایران به‌عنوان «همسایه همسایه» خود (همسایه پاکستان)، مرکز جهان تشیع، کریدور و مسیر ترانزیتی برای اتصال به افغانستان، روسیه، آسیای میانه و قفقاز، منبع تأمین انرژی، بازاری برای تجارت و محصولات کشاورزی، متحدی در جنبش عدم تعهد و... نگاه می‌کرده است.

دهلی‌نو احتمالاً در اجلاس بریکس بر ضرورت صلح، ثبات منطقه‌ای و پایان درگیری‌های نظامی تأکید خواهد کرد. با این حال، روابط هند و ایران برای دهلی‌نو در کنار مناسباتش با کشورهای عربی خلیج فارس، آمریکا تعریف می‌شود. بنابراین هند در تنظیم مواضع خود درباره ایران، علاوه بر اهمیت روابط دوجانبه، ناگزیر ملاحظات راهبردی و اقتصادی خود با این شرکا را نیز در نظر خواهد گرفت.

> برای ایران، مهم این است که بریکس از یک چارچوب سیاسی به یک شبکه عملیاتی همکاری اقتصادی تبدیل شود؛ شبکه‌ای که بتواند وابستگی اعضا به سازوکارهای مالی و تجاری تحت سلطه غرب را کاهش دهد، بدون آنکه الزاماً به تقابل مستقیم با آمریکا منجر شود

آیا بریکس می‌تواند از یک چارچوب سیاسی برای محکومیت اقدامات آمریکا فراتر برود و به سازوکاری برای مقابله با تحریم‌های ثانویه و فشارهای اقتصادی علیه اعضا تبدیل شود؟

بریکس را نمی‌توان به‌عنوان میدان مستقیم زورآزمایی با آمریکا تعریف کرد؛ زیرا اعضای آن، هم در سطح منافع اقتصادی و هم در مناسبات سیاسی، رویکردهای متفاوتی نسبت به واشنگتن دارند. با این حال، اهمیت این مجموعه در حال افزایش، به‌عنوان یک پلتفرم برای کشورهای جنوب و به‌ویژه کشورهایی که با یک‌جانبه‌گرایی آمریکا مسأله دارند، قابل توجه است. بریکس از این منظر می‌تواند به تدریج فضای بیشتری برای طرح مطالبات کشورهای جنوب و کاهش انحصار غرب در تصمیم‌گیری‌های اقتصادی و سیاسی جهانی ایجاد کند. در این میان، چین و روسیه همچنان موتور اصلی تحرک بریکس خواهند بود و برای ایران نیز حضور فعال در چنین پلتفرمی، فرصتی برای تقویت پیوندهای جنوب و کاهش فشارهای یک‌جانبه است.

بریکس تا چه اندازه می‌تواند به اهداف اولیه خود در زمینه توسعه همکاری‌های اقتصادی و تجاری دست یابد؟

بانیان اصلی گروه بریکس، یعنی چین و روسیه و دو قدرت نوظهور هند و برزیل که در سال ۲۰۰۶ به این گروه پیوستند و سپس آفریقای جنوبی که در سال ۲۰۱۰ به آن ملحق شد، این تشکل را با محوریت همکاری‌های اقتصادی و تجاری بنا نهادند؛ با این امید که بریکس بتواند الگویی برای همکاری‌های اقتصادی میان اعضا و همچنین دیگر کشورهایی باشد که مایل به عضویت و همکاری با این تشکل نوپا هستند.

با این حال، کشورهای بنیان‌گذار بریکس هر یک با چالش‌هایی مواجه‌اند که می‌تواند بر روند فعالیت و همکاری‌های این نهاد تأثیرگذار باشد. مهم‌ترین چالش بریکس، تفاوت منافع و اولویت‌های اعضاست؛ از رقابت‌های اقتصادی و تجاری گرفته تا اختلافات سیاسی و امنیتی.

با این حال، همین تنوع می‌تواند به جای مانع، مبنای یک همگرایی عمل‌گرایانه باشد. اعضا می‌توانند بدون تلاش برای ایجاد یک بلوک سیاسی ضدآمریکایی، همکاری را بر حوزه‌هایی مانند تجارت با ارزهای ملی، بانک و تأمین مالی مشترک، انرژی، حمل‌ونقل، زنجیره تأمین و پروژه‌های زیرساختی متمرکز کنند. در واقع، تقویت پیوندهای اقتصادی و کاهش وابستگی به سازوکارهای تحت سلطه غرب می‌تواند به‌تدریج همگرایی بریکس را عمیق‌تر و قدرت چانه‌زنی اعضا از جمله ایران را افزایش دهد.

آقای پزشکیان در بریکس چگونه می‌تواند از ظرفیت واقعی این مجموعه در مسیر همکاری‌های اقتصادی استفاده کند، بدون آنکه از بریکس انتظار یک ائتلاف ضدآمریکایی داشته باشد؟

آقای پزشکیان می‌تواند با تمرکز بر تجارت با ارزهای ملی، تسهیل مبادلات بانکی، توسعه کریدورهای حمل‌ونقل، انرژی، سرمایه‌گذاری مشترک و اتصال بازارهای ایران به اقتصادهای بزرگ بریکس از این ظرفیت استفاده کند.

برای ایران، مهم این است که بریکس از یک چارچوب سیاسی به یک شبکه عملیاتی همکاری اقتصادی تبدیل شود؛ شبکه‌ای که بتواند وابستگی اعضا به سازوکارهای مالی و تجاری تحت سلطه غرب را کاهش دهد، بدون آنکه الزاماً به تقابل مستقیم با آمریکا منجر شود.

۳ استدلال حقوقی ایران برای محدودسازی همکاری با آژانس

یادداشت

محسن عبداللهی
استاد حقوق بین‌الملل دانشگاه شهید بهشتی

در پی تصمیم اخیر شورای حکام آژانس بین‌المللی انرژی اتمی برای گزارش پرونده هسته‌ای ایران به شورای امنیت، موضوع نحوه تعامل تهران با آژانس و نسبت این نهاد با کشورهای عضو شورای حکام بار دیگر مورد توجه قرار گرفته است.

ایران در شرایط جنگی چه کند؟

نکته دوم به موافقتنامه پادمان میان ایران و آژانس مربوط می‌شود. این موافقتنامه که در سال ۱۹۷۳ میان دولت وقت ایران و آژانس امضا و در سال ۱۹۷۴ لازم‌الاجرا شد، ایران را به همکاری با آژانس و فراهم کردن دسترسی‌های لازم برای اجرای فعالیت‌های راستی‌آزمایی و نظارتی متعهد می‌کند.

این تعهدات، اماکن و تأسیسات هسته‌ای اعلام‌شده از سوی ایران و همچنین مواردی را که آژانس بر اساس اطلاعات موجود نسبت به فعالیت هسته‌ای در آنها ظن داشته باشد، دربرمی‌گیرد.

اصل تعهد ایران به همکاری با آژانس در چارچوب این موافقتنامه روشن است؛ با این حال، پرسش مهم این است که آیا این تعهدات صرفاً ناظر بر شرایط عادی و زمان صلح است یا در شرایط جنگی نیز به همان شکل استمرار دارد. موافقتنامه پادمان در این خصوص حکم صریح و روشنی ارائه نمی‌کند.

اقتضائات شرایط فوق العاده

در مقابل، موافقتنامه پادمان برای شرایط غیرمعمول نیز سازوکاری پیش‌بینی کرده است. بر این اساس، اگر ایران به این نتیجه برسد که شرایطی ایجاد شده که محدود کردن دسترسی آژانس را ضروری می‌کند، می‌تواند این موضوع را فوراً و از مسیرهای رسمی به آژانس اعلام کند. بنابراین، اگر ایران شرایط کنونی را ناشی از یک تجاوز مستمر بداند و معتقد باشد که به دلیل وضعیت جنگی امکان همکاری کامل با آژانس را ندارد یا برخی دسترسی‌ها را مغایر با الزامات دفاع مشروع خود می‌داند، می‌تواند این موضع را به‌صورت رسمی با مدیرکل آژانس در میان بگذارد. دست‌کم وزارت امور خارجه می‌تواند این موضع حقوقی را به‌طور رسمی اعلام کند تا مبنای حقوقی تصمیم ایران درباره نحوه همکاری با آژانس در شرایط کنونی روشن باشد.

ملاحظات دفاع مشروع ایران

از منظر حقوق بین‌الملل، ایران می‌تواند سه مبنای حقوقی را برای توضیح محدودیت‌های همکاری با آژانس مطرح کند. نخست، درباره تأسیسات هسته‌ای که در حال حاضر زیر آوار قرار گرفته‌اند، از جمله تأسیسات نطنز و اصفهان، ایران می‌تواند به شرایط قهری و فورس ماژور استناد کند و توضیح دهد که وضعیت فیزیکی این تأسیسات، امکان همکاری و دسترسی آژانس را در شرایط کنونی محدود یا منتفی کرده است.

درخصوص سایت‌های جدیدی که از سوی آمریکا، رژیم صهیونیستی و برخی کشورهای غربی مطرح شده و ادعا می‌شود در آنها فعالیت‌هایی صورت گرفته است نیز ایران می‌تواند به مبنای دفاع مشروع استناد کند. ایران همچنین می‌تواند با توجه به شرایط جنگی و آنچه تجاوز مستمر علیه خود می‌داند، نسبت به پیامدهای ارائه اطلاعات به آژانس و احتمال افشای داده‌های حساس ابراز نگرانی کند؛ اطلاعاتی که در نهایت ممکن است در جریان این جنگ علیه ایران و توسط دولت‌های متخاصم مورد استفاده قرار گیرد. بنابراین، ایران می‌تواند استدلال کند که ملاحظات دفاع مشروع و ضرورت حفاظت از اطلاعات حساس، در شرایط فعلی محدودیت‌هایی را بر میزان همکاری با آژانس ایجاب می‌کند.

استناد به «ضرورت» در شرایط خطر قریب‌الوقوع

در نهایت، استدلال حقوقی دیگری که ایران می‌تواند مطرح کند، ضرورت (Necessity) است؛ به این معنا که منافع اساسی کشور در شرایط کنونی در معرض خطری قریب‌الوقوع و شدید قرار دارد. بر این اساس، ایران می‌تواند استدلال کند که فراهم کردن دسترسی به سایت‌های هسته‌ای و همکاری با آژانس در شرایط جنگی ممکن است خطری قریب‌الوقوع و شدید را متوجه منافع اساسی کشور کند. بنابراین، تا زمانی که تجاوز ادامه دارد، همکاری در این زمینه می‌تواند به‌طور موقت محدود یا معلق شود؛ تا زمانی که شرایط به وضعیت عادی بازگردد و ایران اطمینان یابد که بازرسی‌ها و همکاری با آژانس به انتقال یا تقویت اطلاعات مورد استفاده دولت‌های متخاصم علیه ایران منجر نخواهد شد.

مجموع این استدلال‌ها می‌تواند مبنایی برای تبیین حقوقی تصمیم ایران درباره نحوه و میزان همکاری با آژانس در شرایط کنونی باشد.

آژانس و آزمون بی‌طرفی در جنگ

درباره اینکه آیا آژانس مورد سوءاستفاده قرار گرفته است یا خیر، باید توجه داشت که تصمیم‌سازی در سازمان‌های بین‌المللی تابع قواعد مشخصی از جمله اصل اکثریت است. در برخی از این سازمان‌ها، ترکیب آرا و اکثریت مورد نیاز برای تصمیم‌گیری عملاً تحت تأثیر دولت‌های غربی قرار دارد و به همین دلیل، در مواردی شاهد تصویب قطعنامه‌هایی علیه ایران با آرای شکننده هستیم. اینکه چه انگیزه‌ها و اهداف سیاسی یا نظامی پشت این تصمیمات قرار دارد، موضوع دیگری است؛ اما در هر حال، ساختار تصمیم‌گیری و ترکیب آرا بر روند تصمیمات این نهادها تأثیرگذار است.

با این حال، اگر عملکرد آژانس بین‌المللی انرژی اتمی پس از حملات آمریکا و رژیم صهیونیستی به تأسیسات هسته‌ای ایران را بررسی کنیم، یک ناظر مستقل به‌سختی می‌تواند عملکرد آژانس را در این روند واجد معیارهای بی‌طرفی بداند. طبیعی است که دولت ایران، به‌عنوان یکی از اعضای قدیمی آژانس انتظار داشته باشد حمله و تجاوز به کشور و تأسیسات هسته‌ای آن از سوی این نهاد محکوم شود؛ به‌ویژه آنکه مأموریت آژانس در حوزه ایمنی و امنیت هسته‌ای و اجرای موافقتنامه‌های پادمانی نیز چنین انتظاری را تقویت می‌کند.

با این حال، عملکرد آژانس این تصور را ایجاد کرده است که این نهاد نه‌تنها حملات مذکور را به‌صراحت محکوم نکرده، بلکه در مواردی زمینه لازم برای تشدید تخاصم را نیز فراهم کرده است.

از سوی دیگر، آژانس در شرایطی که جنگ در جریان است، بدون آنکه علت اصلی جنگ و عامل آغازکننده آن را محکوم کند، ایران را به دلیل عدم همکاری با این نهاد مورد انتقاد قرار می‌دهد؛ این در حالی است که از شرایط حاکم بر ایران و محدودیت‌های ناشی از جنگ بر امکان همکاری هسته‌ای کشور آگاه است. در چنین شرایطی، صدور قطعنامه علیه ایران و فراهم شدن زمینه برای ارجاع موضوع به شورای امنیت، از منظر ایران قابل انتقاد است. پرسش اساسی این است که چگونه می‌توان در میانه یک جنگ و بدون توجه به شرایطی که در پی حمله به تأسیسات هسته‌ای ایران ایجاد شده است، صرفاً بر تعهدات ایران در قبال آژانس تمرکز کرد و عدم همکاری را مبنای تصمیم‌گیری علیه کشور قرار داد؟

> آژانس در شرایطی که جنگ در جریان است، بدون آنکه علت اصلی جنگ و عامل آغازکننده آن را محکوم کند، ایران را به دلیل عدم همکاری با این نهاد مورد انتقاد قرار می‌دهد؛ این در حالی است که از شرایط حاکم بر ایران و محدودیت‌های ناشی از جنگ بر امکان همکاری هسته‌ای کشور آگاه است

احتمال شکست قطعنامه در شورای امنیت

با توجه به این سازوکار، اکنون این پرسش مطرح است که ارجاع موضوع به شورای امنیت و طرح آن در این شورا چه نتیجه‌ای خواهد داشت. با توجه به مواضع صریح دو عضو دائم شورای امنیت، یعنی چین و روسیه به نظر می‌رسد قطعنامه پیشنهادی در صورت طرح برای تصویب با وتوی یکی از این دو کشور مواجه شود و به تصویب نرسد. اما پرسش مهم‌تر این است که چرا کشورهای غربی، از جمله آمریکا و کشورهای اروپایی با وجود پیش‌بینی احتمال وتوی روسیه یا چین، همچنان بر طرح این قطعنامه در شورای امنیت اصرار دارند.

آثار سیاسی و روانی ارجاع پرونده

به نظر می‌رسد یکی از دلایل این اقدام، آثار سیاسی و روانی قرار گرفتن یک پرونده در شورای امنیت باشد. هنگامی که در یک قطعنامه، موضوعی مرتبط با تهدید علیه صلح و امنیت بین‌المللی مطرح یا دولتی در حوزه پادمان و مسائل هسته‌ای به‌عنوان ناقض تعهدات خود معرفی شود، این موضوع می‌تواند در فضای سیاسی و رسانه‌ای، به‌ویژه از سوی دولت‌های غربی و آمریکا، مورد بهره‌برداری قرار گیرد.

با توجه به سابقه رفتاری دولت‌های غربی، به‌خصوص آمریکا، چنین فضایی می‌تواند برای توجیه اقدامات غیرقانونی یا فراقانونی، از اعمال تحریم تا حتی اقدام نظامی، مورد استفاده قرار گیرد. به بیان دیگر، صرف اعلام اینکه «پرونده هسته‌ای ایران به شورای امنیت ارجاع شد» می‌تواند فضای روانی و تبلیغاتی ایجاد کند که بعداً برای توجیه اقدامات آمریکا و متحدانش علیه ایران مورد استناد قرار گیرد.

شورای امنیت ابزار توجیه سیاسی و رسانه‌ای

با این حال، ممکن است این پرسش مطرح شود که وقتی ایران در حال حاضر درگیر جنگ است و ایالات متحده نیز بدون نیاز به دریافت مجوز جدید، به تهدیدهای خود درباره حمله به تأسیسات هسته‌ای ایران، از جمله سایت کوه کلنگ، ادامه می‌دهد، چرا باید واشنگتن همچنان به دنبال طرح چنین موضوعی در شورای امنیت باشد؟

به نظر من، هدف ایالات متحده از پیگیری این روند، الزاماً دریافت مجوز برای اقدام نظامی نیست؛ بلکه این کشور به چنین فرآیندی برای جلب افکار عمومی بین‌المللی یا دست‌کم کاهش فشار افکار عمومی بین‌المللی در قبال حمله احتمالی مجدد به تأسیسات هسته‌ای ایران نیاز دارد. به عبارت دیگر، ایالات متحده به فرآیند شورای امنیت، حتی اگر این فرآیند در نهایت به نتیجه عملی منجر نشود، به‌عنوان ابزاری برای توجیه افکار عمومی داخلی در آمریکا و همچنین افکار عمومی بین‌المللی نگاه می‌کند. از این منظر، قرار گرفتن پرونده ایران در دستور کار شورای امنیت و طرح ادعاها درباره برنامه هسته‌ای ایران می‌تواند برای واشنگتن واجد کارکرد سیاسی و تبلیغاتی باشد.

بنابراین، حتی اگر ایالات متحده و کشورهای غربی از ابتدا پیش‌بینی کرده باشند که قطعنامه پیشنهادی در شورای امنیت با وتوی روسیه یا چین مواجه خواهد شد، باز هم طرح آن در صحن شورا می‌تواند برای آنها اهمیت داشته باشد؛ چراکه هدف صرفاً تصویب قطعنامه نیست، بلکه ایجاد یک چارچوب سیاسی و رسانه‌ای برای توجیه اقدامات بعدی و مدیریت افکار عمومی داخلی و بین‌المللی است.

ارجاع پرونده به شورای امنیت چه آثاری دارد؟

برش

تصمیم‌گیری در شورای امنیت تابع سازوکار حق وتو است و مخالفت هر یک از اعضای دائم می‌تواند مانع تصویب یک قطعنامه شود. اگر یکی از اعضای دائم معتقد باشد قطعنامه‌ای با منافع اساسی آن در تعارض است یا با اهداف سیاسی و برخلاف موازین حقوقی تنظیم شده، می‌تواند با تصویب آن مخالفت کند. منطق شکل‌گیری این ساز و کار بر این اصل استوار بوده که «قدرت، قدرت را مهار کند». در عمل نیز مخالفت و استفاده از حق وتو در مواردی مانع اقدامات یکجانبه یا زیاده‌خواهی‌های قدرت‌های بزرگ شده است؛ چه از سوی کشورهای غربی و چه از سوی کشورهای شرقی.

نیروهای مسلح یمن پس از آزادسازی شهر المخا کنترل کامل بر تنگه باب‌المندب را تکمیل کردند

تغییر معادله تاریخی

گزارش

پیشروی نیروهای مسلح یمن در سواحل غربی این کشور و رسیدن آنها به تنگه راهبردی باب‌المندب، ابعاد تازه‌ای به تحولات میدانی یمن داده است. همزمان با گسترش دامنه مناطق تحت کنترل این نیروها در سواحل دریای سرخ، گزارش‌ها از تحولات نظامی در جزایر راهبردی این منطقه و واکنش هوایی عربستان سعودی حکایت دارد؛ تحولاتی که بار دیگر اهمیت ژئوپلتیکی باب‌المندب و مناطق پیرامونی آن را در معادلات جنگ یمن برجسته کرده است.

در همین راستا، نیروهای مسلح یمن در ادامه پیشروی خود در ساحل غربی، به منطقه ذباب، مشرف به تنگه باب‌المندب، رسیده‌اند. این پیشروی همزمان با بازگشت زندگی به حالت عادی در شهر ساحلی المخا پس از کنترل آن توسط نیروهای مسلح یمن رخ داده است.

در ادامه پیشروی نیروهای مسلح یمن در ساحل غربی، خبرگزاری المیادین گزارش داد که این نیروها کنترل اردوگاه خالد بن ولید، اردوگاه جبل‌النار و مقر نیروهای نظامی در ساحل غربی را نیز به دست گرفته‌اند. همچنین، الخوخه و حیس در بخش جنوبی استان ساحلی الحدیده در دریای سرخ و الوازعیه در استان تعز تحت کنترل آنها درآمده است.

پس از حمله ناموفق نیروهای تحت امر طارق صالح برادرزاده علی عبدالله صالح دیکتاتور پیشین یمن و سرکرده نیروهای گارد ملی در جبهه جنوب الحدیده و منطقه الجراحی، پنجشنبه شب نیروهای انصارالله در حالی که کمتر از ۷۲ ساعت از شروع درگیری زمینی در یمن می‌گذشت حمله‌ای تمام عیار و غافلگیرکننده را آغاز کرده و به سرعت شهر الحیس و بندر الخوخه را که هر دو در سال ۲۰۱۸ سقوط کرده بودند به تصرف درآوردند.

در ادامه نیروهای تحت حمایت ائتلاف سعودی بلافاصله برای تجدید قوا و آرایش مجدد نیروهای خود به سمت بندر المخا عقب‌نشینی کردند اما نیروهای مردمی یمن اجازه تنفس دوباره به آنها را نداده و به سرعت وارد این بندر راهبردی شدند؛ حالا منطقه‌ای که قرار بود مرکز لجستیکی برای حمله به الحدیده باشد پس از ۹ سال دوباره به دست انصارالله آزاد شده و دولت صنعا کنترل زمینی خود بر تنگه باب المندب را مجدداً به دست آورد. گسترش دامنه این پیشروی‌ها در مناطق ساحلی، واکنش عربستان سعودی را نیز به دنبال داشته است. عربستان برای پشتیبانی و تقویت نیروهای نظامی خود، حملات هوایی را علیه تعدادی از استان‌های یمن، از جمله مأرب، الجوف، تعز و الحدیده، انجام داده است.

همزمان با این تحولات، خبرگزاری فرانسه به نقل از یک مقام رسمی در دولت یمن، مورد حمایت عربستان سعودی، گزارش داد که انصارالله کنترل خود بر تنگه باب‌المندب را تکمیل کرده و جزیره استراتژیک میون را به تصرف خود درآورده است.

خبرگزاری فرانسه همچنین به نقل از منابع نظامی در دولت یمن، مورد حمایت عربستان سعودی، گزارش داد که انصارالله نیروهای دولتی را در جزایر حنیش بزرگ و حنیش کوچک محاصره کرده‌اند. این منابع گفتند: «ما از سرنوشت نیروهای خود که تعدادشان به بیش از دو هزار نفر در جزایر می‌رسد، اطلاعی نداریم... تا آنجا که می‌دانیم، از آنها خواسته شده بود که تسلیم شوند.»

در همین راستا، دو منبع در دولت یمن، مورد حمایت عربستان سعودی، نیز در گفت‌وگو با رویترز تأیید کردند که نیروهای دولت عدن از جزیره پریم، واقع در تنگه باب‌المندب، عقب‌نشینی کرده‌اند.

در این رابطه شبکه «سی‌ان‌ان» گزارش داد: جزیره پریم در تنگه باب المندب یک نقطه حساس ژئوپلتیکی است که از زمان جنگ آمریکاعلیه ایران که در عمل تنگه هرمز را بست، اهمیت بیش از حدی پیدا کرده است.

به نوشته این شبکه‌آمریکایی اما اکنون مقاومت یمن، تهاجمی را آغاز کرده که می‌تواند با کنترل پریم توانایی جلوگیری از عبور کشتی‌ها از این گذرگاه باریک از دریای سرخ را به دست آورد. این اتفاق پس از آزادسازی شهر المخا، یک منطقه ساحلی حیاتی در حدود ۵۰ مایلی شمال پریم اهمیت مضاعفی پیدا کرده است.

سی‌ان‌ان در ادامه تصریح کرد: «موقعیت این جزیره - در باریک‌ترین نقطه تنگه‌ای که شاخ آفریقا را در ۱۲ مایلی شبه‌جزیره عربستان قرار می‌دهد - آن را طی نسل‌ها برای امپراطوری‌ها و قدرت‌های منطقه‌ای ارزشمند کرده است. گذشته امپراطوری پریم که زمانی ایستگاه سوخت‌گیری کشتی‌های امپراطوری بریتانیا بود که به هند می‌رفتند، هنوز در ویرانه‌های در حال فروپاشی آن قابل مشاهده است.»

در همین حال منابع خبری همچنین از شنیده شدن صدای چندین انفجار در شهرهای جنوب عربستان سعودی در پی حمله موشکی نیروهای مسلح یمن، خبر دادند. شبکه تلویزیونی الجزیره نیز از شنیده شدن صدای انفجار در شهر خمیس مشیط در عربستان خبر داد و نوشت چندین فروند موشک از یمن به ابها در جنوب عربستان اصابت کرد. این شبکه قطری همچنین به نقل از دفاع مدنی عربستان گزارش داد که هشدار اولیه خطر در استان خمیس مشیط صادر شده است.

> مقاومت یمن، تهاجمی را آغاز کرده که می‌تواند با کنترل پریم توانایی جلوگیری از عبور کشتی‌ها از این گذرگاه باریک از دریای سرخ را به دست آورد. این اتفاق پس از آزادسازی شهر المخا، یک منطقه ساحلی حیاتی در حدود ۵۰ مایلی شمال پریم اهمیت مضاعفی پیدا کرده است

تشدید عملیات در صورت بی‌توجهی ریاض

حزام الاسد، عضو ارشد دفتر سیاسی انصارالله، با اشاره به عملیات موفق نیروهای مسلح یمن اظهار کرد: «توپ هم‌اکنون در زمین عربستان است و باید محاصره ملت یمن را بردارد.» وی افزود: «اگر عربستان سعودی از لغو محاصره مردم یمن خودداری کند، ممکن است در دوره آینده عملیات تشدید شود.»

این عضو ارشد انصارالله به پیشروی‌ها چشمگیر نیروهای مسلح یمن و تسلط بر بسیاری از پایگاه‌های نظامی عربستان در ساحل غربی و آزادسازی آنها اشاره و اضافه کرد:« نیروهای مسلح یمن از توانایی‌های نظامی برخوردارند که به آنها کمک می‌کند سیطره خود را گسترش دهند و با هرگونه چالشی علیه حاکمیت یمن مقابله کنند.»

وی به شمار زیاد اسیران عناصر وابسته به عربستان اشاره و اعلام کرد: «شمار زیادی از ملیت‌های مختلف در عملیات ساحل غربی یمن اسیر شده‌اند.»

درخواست بن‌سلمان از ترامپ

خبرگزاری اکسیوس به نقل از دو مقام آمریکایی ادعا کرد محمد بن سلمان، ولیعهد عربستان سعودی، روز پنجشنبه دو تماس تلفنی با دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا داشته و از او خواسته است تا علیه انصارالله حملاتی انجام دهد، اما ترامپ این درخواست را رد کرده است.

آکسیوس با اشاره به اینکه آمریکا نگران تشدید سریع درگیری‌ها در یمن است و حمایت خود را از عربستان سعودی افزایش داده است، گزارش داد که با این حال، دونالد ترامپ درخواست محمد بن‌سلمان را نپذیرفت و مقامات آمریکایی تأکید کردند که دولت در حال حاضر برنامه‌ای برای مداخله مستقیم در درگیری با انصارالله ندارد.

نگرانی اسرائیل از پیوستگی «هرمز» و «باب المندب»

با توجه به کنترل انصارالله بر مخا و تقویت نفوذ صنعا بر باب المندب این احتمال وجود دارد که فشار بر ایالات متحده و متحدانش از تنگه هرمز به شبکه‌ای از آبراه‌ها و بنادر که برای کاهش تأثیر اختلال به آن متکی هستند، منتقل شود. به گزارش الاخبار، این احتمال نگرانی‌های اسرائیل را افزایش می‌دهد که فشار بر ایران می‌تواند به عاملی تبدیل شود که درگیری را گسترش می‌دهد و منابع لازم برای محافظت از ناوبری دریایی را در بیش از یک عرصه، به جای محدود ماندن به خلیج فارس، تخلیه می‌کند.

از این رو، توجه شدید تل آویو به پیشرفت‌های انصارالله را می‌توان به عنوان نشانه‌ای از توانایی رو به رشد متحدان تهران برای تأثیرگذاری بر هزینه و روند جنگ درک کرد.

در همین رابطه روزنامه عبری معاریو گزارش داد که سازمان‌های اطلاعاتی اسرائیل از نزدیک حرکات انصارالله را زیر نظر دارند و می‌ترسند که کنترل مخا بتواند «توانایی این جنبش را برای تأثیرگذاری بر نفتکش‌ها و کشتی‌هایی که به سمت دریای سرخ می‌روند، گسترش دهد». برخی از تحلیلگران این رژیم هشدار دادند که تثبیت کنترل انصارالله بر تنگه، توانایی آن را برای مختل کردن ناوبری به سمت عربستان سعودی، کانال سوئز و بندر ایلات افزایش می‌دهد.

در اینجا، ارتباط فزاینده بین تنگه هرمز و باب المندب، در ارزیابی‌های اسرائیل، مشهود است. دورون پسکین، تحلیلگر اسرائیلی، اظهار کرد که «فشار بر کشتیرانی در دریای سرخ، مسیری را که عربستان سعودی برای دور زدن اختلالات کشتیرانی از طریق تنگه هرمز به آن متکی است، تهدید می‌کند، بویژه پس از افزایش صادرات نفت از طریق بندر ینبع در دریای سرخ.» داده‌های ردیابی کشتی نشان داده است که در ماه‌های اخیر، ترافیک از طریق تنگه هرمز کاهش یافته است، در حالی که باب المندب همچنان یک گذرگاه حیاتی برای کشتیرانی تجاری است. این امر پس از کنترل عملی نیروهای صنعا بر تنگه، از نزدیک رصد خواهد شد. طبق تحلیل اسرائیل افزایش خطرات ترانزیت برای افزایش هزینه‌های بیمه و حفاظت و مجبور کردن کشتی‌های بیشتر به دور زدن آفریقا کافی است، در نتیجه زمان سفر را طولانی‌تر و ظرفیت کشتیرانی موجود را تحت فشار قرار می‌دهد.

برش

حمله به پالایشگاه جیزان عربستان قیمت نفت را به ۱۰۳ دلار رساند

حملات صبح سه‌شنبه نیروهای یمنی در پاسخ به حملات هوایی عربستان، تأسیسات ذخیره‌سازی نفت در شهر ابها را هدف قرار داد و پالایشگاه جیزان را همچنان در وضعیت اشتعال و خارج از سرویس نگه داشت. این حملات همچنین پایگاه هوایی خمیس مشیط را نیز هدف قرار دادند. این در حالی است که تأسیسات نفتی آرامکوی عربستان در جیزان روز دوشنبه نیز مورد حمله قرار گرفته بود و این کشور هنوز در حال ارزیابی خسارات وارده بود که حمله جدید صورت گرفت.

تداوم حملات به تأسیسات انرژی عربستان بلافاصله بازار نفت را نیز تحت تأثیر قرار داد. به گزارش روزنامه وال‌استریت ژورنال، حملات به چندین تأسیسات انرژی در جنوب عربستان باعث شد قیمت نفت تا ۱۰۳ دلار در هر بشکه برسد. توقف موقت فعالیت برخی تأسیسات انرژی عربستان، نگرانی بازار درباره احتمال اختلال بیشتر در عرضه نفت خاورمیانه را تشدید کرده است.

آگهی مزایده عمومی

شرکت تعاونی مسکن کارکنان دانشگاه علوم انتظامی امین

شرکت تعاونی مسکن کارکنان دانشگاه علوم انتظامی امین در نظر دارد یک واحد مسکونی به مساحت ۱۳۹ مترمربع واقع در طبقه ۹،واحد ۵ برج شرقی برج‌های رادین را از طریق مزایده عمومی به‌فروش رساند.

قیمت پایه: ۲/۳۵۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال بابت هر متر مربع

مبلغ سپرده شرکت در مزایده: ۱۶/۳۳۲/۵۰۰/۰۰۰ ریال

مهلت دریافت اسناد مزایده از تاریخ درج آگهی تا تاریخ ۱۴۰۵/۰۶/۲۶ می‌باشد.

آخرین مهلت عودت و تحویل اسناد مزایده ۱۴۰۵/۰۷/۰۵ می‌باشند.

متقاضیان می‌توانند جهت دریافت مدارک و اسناد مزایده و بازدید از ملک در مهلت مقرر به دفتر شرکت تعاونی مسکن واقع در چیتگر بلوار کوهک، خیابان نسیم ۱۶ غربی برج رادین دفتر تعاونی مراجعه نمایند.

شرکت تعاونی در چارچوب مقررات شرایط مزایده حق رد یک یا کلیه پیشنهادها را برای خود محفوظ می‌دارد.

هیأت مدیره تعاونی مسکن کارکنان دانشگاه علوم انتظامی امین

مناقصه عمومی

شماره ۴۰۵۱۹

شرکت روغنکشی خرمشهر (کارخانه روغنکشی خرمشهر) در نظر دارد تأمین، نصب و راه‌اندازی سیستم حرارت‌سنج سیلوهای ذخیره دانه روغنی خود را از طریق برگزاری مناقصه عمومی به تأمین‌کنندگان و شرکت‌های معتبر و واجد صلاحیت واگذار نماید. لذا از متقاضیان دعوت به‌عمل می‌آید جهت دریافت اسناد مناقصه حداکثر به مدت ۸ روز پس از نشر این آگهی به نشانی کارخانه مراجعه و یا با تلفن ۰۹۱۶۵۲۶۰۹۰۴ - ۰۹۱۶۵۰۳۶۰۸۲ تماس حاصل نمایند.

- **نشانی کارخانه:** خوزستان- خرمشهر- کیلومتر ۷ جاده امام جعفرصادق(ع) ناحیه صنعتی آزاد اروند- صندوق پستی ۴۴۳ - واحد بازرگانی
- **آخرین مهلت دریافت مدارک اسناد مناقصه:** ۱۴۰۵/۰۶/۲۸
- **آخرین مهلت ارسال و دریافت پیشنهادها:** ۱۴۰۵/۰۷/۰۴
- **تاریخ و زمان بازگشایی پاکات:** ساعت ۱۵:۰۰ - ۱۴۰۵/۰۷/۰۸
- هزینه چاپ آگهی بر عهده برنده مناقصه می‌باشد.

آگهی مناقصه عمومی

شرکت شیر پاستوریزه پگاه زنجان در نظر دارد نسبت به خرید قطعات یدکی دستگاه‌های بسته‌بندی تتراپک از طریق مناقصه عمومی اقدام نماید، لذا داوطلبین شرکت در مناقصه می‌توانند از تاریخ انتشار این آگهی به‌مدت ده روز جهت دریافت برگ شرایط شرکت در مناقصه به آدرس زیر مراجعه نمایند.

آدرس شرکت: زنجان - خیابان پروین اعتصامی- شرکت شیر پاستوریزه پگاه زنجان

https://pegah.ir/news/category/ مناقصه‌ها

http://zanjan.pegah.ir- بخش درگاه شفافیت-مناقصه‌ها

شماره تلفن تماس: (داخلی ۱۱۳)۹- ۰۲۴-۳۳۷۷۰۰۷۵

تلفکس ۰۲۴-۳۳۷۸۸۰۶۰

شرکت شیر پاستوریزه پگاه زنجان

فراخوان مناقصه عمومی یک مرحله‌ای همراه با ارزیابی کیفی

سازمان اجرایی مهندسی و تأسیسات نزاجا به‌عنوان دستگاه مناقصه‌گزار در نظر دارد انجام پروژه مشروحه ذیل را در قالب طرح‌های غیر عمرانی، طبق مشخصات فنی کار با شرایط کلی از طریق مناقصه عمومی به شرکت پیمانکاری واجد شرایط واگذار نماید.

ردیف	موضوع مناقصه	کارفرما	مبلغ برآورد بر مبنای فهرست بهای پایه سال ۱۴۰۴ (ریال)	مبلغ ضمانت‌نامه بانکی شرکت در مناقصه (ریال)	مدت انجام کار (ماه)
۱	احداث استخر و باشگاه بدنسازی مجموعه اقامتی ثامن الائمه(ع) نزاجا در شهر مشهد	نیروی زمینی ارتش جمهوری اسلامی ایران	۲.۱۵۵.۷۴۲.۰۹۰.۳۴۱	۶۸.۴۹۴.۸۴۱.۸۰۷	۱۵

شرایط شرکت متقاضی:

الف) داشتن تجهیزات، امکانات و تخصص لازم جهت اجرای موضوع مناقصه

ب) دارای گواهی‌نامه صلاحیت پیمانکاری از سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور در رشته ساختمان و ابنیه با حداقل پایه ۴ و تأسیسات با حداقل پایه ۵ و دارا بودن ظرفیت آزاد در رشته مورد نظر و همچنین داشتن گواهی‌نامه تأییدیه صلاحیت ایمنی از وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی

ج) توانایی ارائه ضمانت‌نامه‌های بانکی مورد نیاز جهت شرکت در مناقصه و تضمین انجام تعهدات به میزان پنج درصد مبلغ قرارداد

۱- اعتبار پروژه: اعتبار پروژه نقدی می‌باشد.

۲- مدت اعتبار پیشنهادات: به مدت سه ماه پس از آخرین تاریخ مهلت تسلیم پیشنهادها معتبر باشد.

۳- مدارک مورد نیاز جهت دریافت اسناد مناقصه:

الف) تقاضای کتبی جهت دریافت اسناد مناقصه با ذکر موضوع مناقصه به‌همراه رو گرفت گواهی‌نامه صلاحیت پیمانکاری و ایمنی

ب) قیمت خرید اسناد مناقصه ۱۵،۰۰۰،۰۰۰ ریال است که باید به‌حساب شماره ۶۱۵۸۸۰۰۱۸۴۳۰۷ بانک سپه شعبه جلالیه تهران (به نشانی: تهران- خیابان کارگر شمالی- بالاتر از تقاطع دکتر فاطمی) به‌نام تمرکز وجوه حاصل از عواید داخلی دارایی سازمان مهندسی نزاجا واریز شده و اصل رسید آن به‌فروشنده اسناد مناقصه تحویل شود.

ج) متقاضیان جهت دریافت اسناد مناقصه از روز شنبه مورخه ۱۴۰۵/۰۶/۲۱ تا پایان وقت اداری ساعت ۱۲ روز سه‌شنبه مورخه ۱۴۰۵/۰۶/۲۴ به نشانی دستگاه مناقصه‌گزار مراجعه و یا جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره تلفن ۰۲۱-۶۶۹۴۴۳۳۹ تماس حاصل نمایند.

۴- آخرین مهلت جهت تسلیم اسناد مناقصه و پیشنهاد قیمت ساعت ۱۲ روز شنبه مورخه ۱۴۰۵/۰۷/۰۴

۵- بازگشایی پاکات مناقصه در ساعت ۹ صبح مورخه ۱۴۰۵/۰۷/۰۵ و در محل اتاق جلسات دستگاه مناقصه‌گزار انجام خواهد گرفت.

۶- نشانی دستگاه مناقصه‌گزار جهت دریافت و تسلیم اسناد مناقصه: تهران، خیابان کارگر شمالی، تقاطع دکتر فاطمی غربی و کارگر شمالی، سازمان اجرایی مهندسی و تأسیسات نزاجا ،دایره امور پیمان‌ها و رسیدگی

۷- دستگاه مناقصه‌گزار در رد یا قبول هر یک از پیشنهادات مختار می‌باشد.

۸- نوع، کمیت و کیفیت خدمات و سایر اطلاعات و جزئیات در اسناد مناقصه درج گردیده است.

۹- هزینه انتشار آگهی در دو مرحله بر عهده برنده مناقصه می‌باشد.

سازمان اجرایی مهندسی و تأسیسات نزاجا

آگهی مناقصه خرید دو دستگاه فیدر میکسر عمودی ۱۸ مترمکعبی

۱-نام و نشانی مناقصه‌گزار: شرکت کشاورزی و دامپروری ملارد شیر (سهامی عام) به نشانی استان البرز، جاده سهیلیه، زعفرانیه به سمت شهرک کوروش انتهای خیابان حکمت شرکت کشاورزی و دامپروری ملارد شیر تلفن تماس ۰۲۶۴۵۳۱۳۴۷۱

۲-موضوع مناقصه خرید: دودستگاه فیدر میکسرعمودی ۱۸ مترمکعبی

بدین‌وسیله از کلیه متقاضیان ارجمند دعوت می‌نماید جهت دریافت اسناد مناقصه به سایت شرکت و یا به‌صورت حضوری به آدرس شرکت مراجعه و برای کسب اطلاعات بیشتر با شماره ۰۲۶۴۵۳۱۳۴۷۱ داخلی ۴۰۳ آقای حقوردی تماس حاصل نمایند.

۳-مدارک مورد نیاز جهت تحویل اسناد مناقصه: مطابق با کلیات شرکت در مناقصه.

۴-زمان شروع مناقصه: ۱۴۰۵/۰۶/۲۱ لغایت ۱۴۰۵/۰۶/۲۸

۵-محل دریافت پاکت‌های مناقصه: شرکت کشاورزی و دامپروری ملارد شیر می‌باشد.

۶-آخرین مهلت ارائه پیشنهادات: تا پایان وقت اداری شنبه ۱۴۰۵/۰۶/۲۸ می‌باشد.

۷-تذکرات:

الف) به پیشنهادات فاقد امضا، مخدوش، مشروط، مبهم، ناقص و پیشنهادهایی که پس از انقضا مهلت مقرر واصل شود ترتیب اثر داده نخواهد شد.

ب) هزینه‌های مربوط به درج آگهی روزنامه و هزینه‌های برگزاری مناقصه به‌عهده برنده مناقصه می‌باشد.

پ) شرکت کشاورزی و دامپروری ملارد شیر در قبول یا رد یک یا کلیه پیشنهادات مختار است.

ت) درج این آگهی هیچ‌گونه تعهدی برای مناقصه‌گزار نخواهد داشت.

ث) مشارکت به‌صورت سه پاکت می‌باشد.

پاکت الف: ۲۵،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال چک صیادی ثبت شده به‌همراه رسید ثبت چک یا ضمانت‌نامه بانکی معتبر.

پاکت ب: مستندات مورد نیاز مطابق با کلیات شرکت در مناقصه موجود در سایت شرکت.

پاکت ج: فرم قیمت‌گذاری.

ح) کلیات شرکت در مناقصه، فرم قیمت گذاری، فرم مشخصات دستگاه و پیش نویس قرارداد در سایت قابل رؤیت می‌باشد.

از کاهش تردد کشتی‌ها در هرمز تا تحولات تازه در باب‌المندب
دو گلوگاه مهم انرژی همزمان در کانون تحولات قرار گرفته‌اند

بازار نفت به سیاست‌های آمریکا پاسخ نمی‌دهد

گزارش

بازار نفت در پایان هفته گذشته در شرایطی پرنوسان قرار گرفت که نگرانی درباره اختلال در مسیرهای انتقال نفت از یک سو و تلاش‌های دیپلماتیک برای باز نگه داشتن مسیرهای کشتیرانی از سوی دیگر، قیمت‌ها را میان دو محدوده متفاوت جابه‌جا کرد.
نفت برنت در معاملات روز جمعه ۲۰ شهریور ابتدا تا ۱۰۹.۹۷ دلار در هر بشکه بالا رفت یعنی در بالاترین سطح چهار ماه گذشته قرار گرفت، اما در ادامه با انتشار خبرهایی درباره تلاش برای دستیابی به توافقی موقت بر سر تردد کشتی‌ها از تنگه هرمز، بخشی از این رشد را پس داد و در محدوده ۱۰۴ دلار قرار گرفت که نشان می‌دهد بازار نفت همچنان بخش قابل‌توجهی از ریسک اختلال در عرضه را در قیمت‌ها لحاظ کرده است.

ابزارهای آمریکا اثر ندارد

افزایش قیمت نفت واکنش مقام‌های سیاسی را نیز به دنبال داشته است. محمدباقر قالیباف، رئیس مجلس شورای اسلامی، در واکنش به افزایش قیمت نفت برنت و با انتشار نموداری درباره روند آینده قیمت نفت، اقدامات آمریکا برای مهار قیمت‌ها را بی‌اثر دانست. قالیباف در مطلبی به زبان انگلیسی در یکی از شبکه‌های اجتماعی نوشت: اگر دنبال یک راهنمایی برای آینده بازار نفت می‌گردید و مقامات اقتصادی دولت آمریکا چیزی نمی‌گویند، بیایید به آینده نگاهی بیندازیم: وزارت خزانه‌داری برای کنترل قیمت نفت زرادخانه ابزارهای بی‌اثر خودش را (از قبیل دروغ‌پردازی با آکسیوس، مداخله در بازار، آزادسازی ذخایر و...) خالی خواهد کرد ولی اثری در کاهش قیمت ندارد.
از سوی دیگر، حسن یعقوب، نماینده سابق پارلمان لبنان، نیز افزایش قیمت نفت را عاملی برای افزایش فشار بر دونالد ترامپ دانسته و گفته است هرچه قیمت نفت بالاتر باشد، فشار بیشتری بر رئیس‌جمهوری آمریکا وارد خواهد شد و با نزدیک شدن به انتخابات میان‌دوره‌ای می‌تواند بر محبوبیت او اثر بگذارد.

بازار نفت در محاصره دو تنگه

بخش مهمی از افزایش قیمت نفت در روزهای گذشته به وضعیت تنگه هرمز مربوط می‌شود، مسیری که هرگونه اختلال در آن می‌تواند جریان صادرات نفت و گاز کشورهای منطقه را تحت تأثیر قرار دهد. بر اساس داده‌های ردیابی کشتی‌ها که رویترز به آنها استناد کرده است، تردد شناورها از هرمز به‌شدت کاهش یافته و روز پنجشنبه تنها ۷ شناور از این مسیر عبور کرده‌اند؛ از این تعداد، ۲ شناور از تنگه خارج و ۵ شناور وارد شده‌اند. این رقم با وضعیت عادی پیش از آغاز جنگ در ۹ اسفند ۱۴۰۴ فاصله زیادی دارد، زمانی که به طور معمول حدود ۱۲۵ شناور بزرگ تجاری در روز از هرمز عبور می‌کردند.
اهمیت این کاهش زمانی روشن‌تر می‌شود که بدانیم، پیش از تشدید درگیری‌ها حدود یک‌پنجم عرضه روزانه نفت و گاز طبیعی مایع جهان از تنگه هرمز عبور می‌کرد. بنابراین حتی بدون توقف کامل صادرات، کاهش تردد کشتی‌ها می‌تواند هزینه حمل‌ونقل و بیمه را افزایش داده و ریسک عرضه را بالا ببرد.
اما بازار نفت فقط با مشکل هرمز مواجه نیست. در روزهای اخیر، تحولات جنوب دریای سرخ نیز به عامل دیگری برای نگرانی بازار تبدیل شده است. رویترز گزارش داده نیروهای انصارالله روز پنجشنبه گذشته بندر مخا در یمن را تصرف کردند و روز جمعه به جزیره راهبردی پریم و منطقه ذباب در نزدیکی تنگه باب‌المندب رسیدند.
باب‌المندب یکی از مسیرهای مهم انتقال کالا و انرژی میان دریای سرخ و خلیج عدن است. اهمیت این مسیر برای بازار نفت زمانی بیشتر می‌شود که همزمان تردد از هرمز نیز با محدودیت روبه‌رو باشد. واشنگتن‌پست نیز در گزارشی درباره پیشروی انصارالله در این منطقه نوشت کنترل باب‌المندب می‌تواند مسیر جایگزین هرمز برای صادرات نفت عربستان را نیز با مشکل مواجه کند.

> باب‌المندب یکی از مسیرهای مهم انتقال کالا و انرژی میان دریای سرخ و خلیج عدن است. اهمیت این مسیر برای بازار نفت زمانی بیشتر می‌شود که همزمان تردد از هرمز نیز با محدودیت روبه‌رو باشد. کنترل باب‌المندب می‌تواند مسیر جایگزین هرمز برای صادرات نفت عربستان را نیز با مشکل مواجه کند

ایران به دنبال سهم بیشتر از «پول‌های ملی» تا «پرداخت‌های فرامرزی»

بریکس در مسیر معماری مالی جدید

گزارش

تأکید همزمان وزارت امور اقتصادی و دارایی و بانک مرکزی بر عملیاتی شدن همکاری‌های مالی بریکس؛ تهران، ارزهای محلی، اتصال سامانه‌های پرداخت و تأمین مالی پروژه‌های زیرساختی را در کانون تعاملات خود قرار داده است. همزمان با تلاش کشورهای عضو بریکس برای عبور از همکاری‌های صرفاً سیاسی و حرکت به سمت ایجاد سازوکارهای عملیاتی در حوزه تجارت، پرداخت و سرمایه‌گذاری، ایران نیز در دومین اجلاس وزرای اقتصاد و رؤسای بانک‌های مرکزی این گروه، بر توسعه پرداخت‌های فرامرزی، استفاده از پول‌های ملی و اتصال سامانه‌های مالی تأکید کرد؛ رویکردی که برای تهران، در شرایط تحریم و افزایش آسیب‌پذیری اقتصاد جهانی، می‌تواند بخشی از مسیر کاهش وابستگی به دلار و شبکه‌های مالی غربی باشد.
دومین اجلاس وزرای اقتصاد و رؤسای بانک‌های مرکزی کشورهای عضو بریکس در شرایطی برگزار شد که موضوع ایجاد سازوکارهای مالی مستقل‌تر، افزایش نقش اقتصادهای نوظهور و توسعه ابزارهای جدید برای تسویه تجارت، بیش از گذشته در دستور کار این گروه قرار گرفته است. در همین چارچوب، استفاده از ارزهای محلی، توسعه نظام‌های پرداخت، اتصال سامانه‌های پرداخت سریع و افزایش تعامل‌پذیری پیام‌رسان‌های مالی، از مهم‌ترین محورهای مورد تأکید در نشست بود.

ارزهای محلی نقطه آغاز کاهش وابستگی به دلار

سید علی مدنی‌زاده، وزیر امور اقتصادی و دارایی در حاشیه اجلاس وزرای بریکس در هند با اشاره به مباحث مطرح شده در اجلاس بریکس گفت: «یکی از مهم‌ترین موضوعات مورد بحث، استفاده از ارزهای محلی، افزایش هماهنگی و همکاری‌های اقتصادی و همچنین بهره‌گیری از نظام‌های پرداخت و سیستم‌های پیام‌رسان داخلی در مجموعه بریکس بود.» اهمیت این موضوع برای ایران بیش از آنکه صرفاً به یک انتخاب ارزی محدود باشد، به محدودیت‌های ناشی از تحریم‌های مالی بازمی‌گردد. دشواری دسترسی به شبکه‌های مالی بین‌المللی و افزایش هزینه مبادلات خارجی، تهران را به سمت استفاده از ظرفیت‌های موجود در اقتصادهای غیرغربی سوق داده است. مدنی‌زاده با تأکید بر همین مسأله، استفاده بیشتر از ارزهای محلی و کاهش وابستگی به دلار و ارزهای کشورهای غربی را از موضوعات مهم مطرح شده دانست و تصریح کرد: «این موضوع به‌خصوص برای کشور ما که در شرایط تحریمی است، اهمیت زیادی دارد و می‌تواند به حل مسائل اقتصادی با استفاده از ارزهای محلی و بهره‌گیری از ظرفیت‌های نظام پرداخت بین‌المللی کمک کند.» از این منظر، ارزهای محلی تنها زمانی می‌توانند به ابزار مؤثر تجارت تبدیل شوند که زیرساخت‌های لازم برای انتقال، تسویه و پیام‌رسانی مالی نیز در کنار آن ایجاد شود؛ موضوعی که در مواضع بانک مرکزی ایران نیز به صورت مشخص دنبال شده است.

بانک مرکزی: بریکس باید از توافقات کلی به پروژه‌های عملیاتی برسد

بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران در دومین نشست وزرای اقتصاد و رؤسای بانک‌های مرکزی بریکس بر ضرورت تمرکز بیشتر مسیر مالی بریکس بر پروژه‌های عملیاتی تأکید کرد؛ از جمله توسعه راهکارهای پرداخت‌های فرامرزی، اتصال سامانه‌های پرداخت سریع، همکاری در حوزه ارزهای دیجیتال بانک‌های مرکزی و افزایش تعامل‌پذیری سامانه‌های پیام‌رسان مالی. این موضع در واقع مکمل تأکید وزارت امور اقتصادی و دارایی بر استفاده از ارزهای محلی است؛ چراکه تسویه تجارت با پول‌های ملی، بدون وجود شبکه‌های پرداخت و زیرساخت‌های انتقال پول، نمی‌تواند به کاهش وابستگی به سازوکارهای مالی موجود منجر شود. در مواضع مطرح شده از سوی بانک مرکزی، همچنین بر توسعه تسویه تجارت و سرمایه‌گذاری با پول‌های ملی و تقویت همکاری‌های فنی بانک‌های مرکزی در حوزه فناوری‌های مالی، امنیت سایبری و ظرفیت‌سازی تأکید شد. همکاری در حوزه ارزهای دیجیتال بانک‌های مرکزی نیز در همین چارچوب اهمیت پیدا می‌کند؛ حوزه‌ای که می‌تواند در آینده به یکی از ابزارهای تسویه و پرداخت میان کشورهای عضو بریکس تبدیل شود، مشروط بر آنکه زیرساخت‌های فنی، حقوقی و امنیتی لازم میان کشورها ایجاد شود.

«قطب جدید» در اقتصاد جهانی

مدنی‌زاده همکاری‌های بریکس را فراتر از یک سازوکار تجاری توصیف کرد و گفت: «یکی از دستاوردهای مهم بریکس، همکاری‌های مشترک در حوزه توسعه و سرمایه‌گذاری است که به نوعی در حال تعریف یک قطب جدید در نظام‌های مالی و اقتصادی جهان است.» این نگاه، اهمیت بریکس را برای ایران تنها به موضوع تحریم‌ها محدود نمی‌کند. افزایش نقش اقتصادهای نوظهور در تجارت جهانی، توسعه ابزارهای مالی مشترک و تلاش برای ایجاد مسیرهای جدید سرمایه‌گذاری، می‌تواند در صورت عملیاتی شدن، فضای بیشتری برای اقتصادهایی مانند ایران ایجاد کند. وزیر امور اقتصادی و دارایی همچنین درباره ظرفیت‌های سرمایه‌گذاری این گروه گفت: «این همکاری‌ها می‌تواند نقش بسزایی در جذب سرمایه‌گذاری، به‌خصوص در حوزه زیرساخت‌ها داشته باشد.» در همین راستا، ایران در نشست بریکس بر گسترش عضویت بانک توسعه جدید نیز تأکید کرد و خواستار تسهیل و تسریع بررسی درخواست عضویت کشورهای جدید مطابق رویه‌های این بانک شد؛ اقدامی که می‌تواند ظرفیت تأمین مالی پروژه‌های توسعه‌ای و زیرساختی کشورهای عضو و شرکای آنها را افزایش دهد.

کریدور شمال-جنوب پیوند تجارت، ترانزیت و همکاری مالی

یکی دیگر از محورهای مورد تأکید ایران در تعاملات اخیر با اعضای بریکس، ظرفیت کریدور شمال-جنوب بود؛ مسیری که از نگاه تهران می‌تواند ایران را به یکی از گره‌های اصلی ترانزیت میان روسیه، کشورهای آسیای مرکزی و بازارهای جنوب تبدیل کند. مدنی‌زاده با اشاره به مذاکرات انجام شده در روسیه و هند اظهار کرد: «در این مذاکرات بر ظرفیت کریدور شمال-جنوب تأکید بسیار شد؛ چراکه هزینه جابه‌جایی کالا از این مسیر بسیار پایین خواهد بود و به همین دلیل کشورهای مختلف علاقه‌مند هستند از این ظرفیت استفاده کنند.» به گفته وزیر امور اقتصادی و دارایی، ایران برای تکمیل این مسیر، سرمایه‌گذاری قابل‌توجهی انجام داده و کشورهای همسایه نیز در این زمینه فعال هستند. او گفت: «در داخل کشور برای تکمیل این کریدور تلاش‌های زیادی انجام شده و هزینه‌های قابل‌توجهی نیز صورت گرفته است. همچنین کشورهای همسایه، بویژه روسیه در این زمینه سرمایه‌گذاری می‌کنند.» کریدور شمال-جنوب از این منظر می‌تواند مکمل همکاری‌های مالی بریکس باشد. ایجاد یک مسیر ترانزیتی کم‌هزینه زمانی می‌تواند به افزایش تجارت منجر شود که در کنار زیرساخت فیزیکی، سازوکارهای مناسب برای پرداخت، تسویه و تأمین مالی معاملات نیز وجود داشته باشد. به همین دلیل همزمانی بحث کریدور، سرمایه‌گذاری، پول‌های ملی و پرداخت‌های فرامرزی در تعاملات ایران با اعضای بریکس، حاکی از تلاش برای ایجاد پیوند میان ظرفیت‌های تجاری، ترانزیتی و مالی است.

اصلاح حکمرانی مالی جهانی مطالبه دیگر ایران

تهران در این نشست تنها به ایجاد سازوکارهای موازی یا مکمل در بریکس اکتفا نکرد و در سطح نهادهای مالی بین‌المللی نیز بر ضرورت اصلاح ساختار حکمرانی تأکید کرد. بانک مرکزی ایران اصلاح ساختار سهمیه‌ها و نظام حکمرانی صندوق بین‌المللی پول را ضروری دانست و خواستار افزایش سهم و نقش اقتصادهای نوظهور و کشورهای در حال توسعه در تصمیم‌گیری‌های این نهاد شد. این مطالبه را می‌توان در امتداد همان رویکرد کلان ایران در قبال ساختار اقتصاد جهانی ارزیابی کرد؛ رویکردی که از یک سو بر افزایش وزن اقتصادهای نوظهور در نهادهای موجود تأکید دارد و از سوی دیگر، توسعه سازوکارهای مالی جدید میان کشورهای غیرغربی را دنبال می‌کند.

از بیانیه سیاسی تا زیرساخت عملیاتی آزمون اصلی بریکس

در مجموع، مواضع وزارت امور اقتصادی و دارایی و بانک مرکزی ایران در دومین نشست بریکس را می‌توان در سه محور اصلی خلاصه کرد: کاهش وابستگی به دلار و توسعه تسویه با پول‌های ملی، ایجاد زیرساخت‌های عملیاتی برای پرداخت و پیام‌رسانی مالی میان اعضا و تأمین مالی و توسعه پروژه‌های واقعی و زیرساختی. با این حال، فاصله میان اعلام مواضع و ایجاد یک شبکه مالی کارآمد همچنان قابل توجه است. استفاده گسترده از ارزهای محلی نیازمند توافقات دوجانبه و چندجانبه، سازوکارهای تسویه، مدیریت ریسک ارزی و زیرساخت‌های فنی مشترک است. اتصال سامانه‌های پرداخت و پیام‌رسان‌های مالی نیز مستلزم هماهنگی‌های فنی و امنیتی میان بانک‌های مرکزی کشورهای عضو خواهد بود. از همین رو، اهمیت اجلاس اخیر را باید بیش از آنکه در یک بیانیه یا توافق سیاسی جست‌وجو کرد، در تلاش برای تبدیل همکاری‌های مالی بریکس به پروژه‌های قابل اجرا دید؛ مسیری که بانک مرکزی ایران نیز صراحتاً بر آن تأکید کرده است. برای ایران، موفقیت این روند می‌تواند دو نتیجه همزمان داشته باشد: افزایش ظرفیت تجارت و سرمایه‌گذاری با اقتصادهای بزرگ غیرغربی و کاهش بخشی از آسیب‌پذیری اقتصاد کشور در برابر محدودیت‌های مالی خارجی. مدنی‌زاده نیز با تأکید بر اهمیت این مسیر گفته است: «این موضوع یکی از دستاوردهای بسیار مهم برای کشور ما خواهد بود»؛ دستاوردی که تحقق آن، بیش از هر چیز به این بستگی دارد که بریکس تا چه اندازه بتواند ایده‌های مربوط به ارزهای محلی، پرداخت‌های فرامرزی و همکاری مالی را از سطح توافقات سیاسی به شبکه‌ای واقعی و قابل استفاده برای تجارت و سرمایه‌گذاری اعضا تبدیل کند.

نیروی دریایی سپاه پاسداران
نوبت دوم
آگهی مزایده عمومی
فروش ضایعات خط تولید و کارگاهی
مزایده‌گزار: کارخانجات نداجا - بندرعباس

کارخانجات نیروی دریایی راهبردی ارتش جمهوری اسلامی ایران در نظر دارد «اقلام ضایعاتی» را از طریق مزایده عمومی و با شرایط ذیل به فروش برساند.

ردیف	شرح جنس	تعداد	محل بازدید
۱	ضایعات فلزی	برابر تناژ	کارخانجات نداجا
۲	ضایعات کابل مسی	برابر تناژ	کارخانجات نداجا
۳	براده برنجی	برابر تناژ	کارخانجات نداجا

از کلیه متقاضیان واجد شرایط دعوت می‌گردد جهت بازدید و دریافت اسناد مزایده از مورخه ۱۴۰۵/۰۶/۲۸ الی پایان ۱۴۰۵/۰۷/۰۲ از ساعت ۰۸:۰۰ الی ۱۲:۰۰ به آدرس بندرعباس - اسکله شهید باهنر کارخانجات نداجا مراجعه و پیشنهاد خود را در پاکت در بسته شخصاً ارائه نمایند.
شرایط:
۱- بهای پیشنهادی از حیث مبلغ مشخص و بدون ابهام بوده و در پاکت در بسته شخصاً به صندوق انداخته شود.
۲- شرکت در مزایده و ارائه پیشنهاد به منزله قبول شروط و تکالیف تعیین شده از سوی نداجا می‌باشد.
۳- آخرین مهلت تحویل پاکت‌های پیشنهاد قیمت تاریخ ۱۴۰۵/۰۷/۰۹ می‌باشد.
۴- تاریخ بازگشایی پاکت‌ها ۱۴۰۵/۰۷/۱۱ ساعت ۰۹:۰۰ صبح و حضور کلیه متقاضیان الزامی است.
۵- کارخانجات نداجا در رد و یا قبول پیشنهادات مختار است.
۶- میزان سپرده شرکت در مزایده مبلغ ۲۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال بابت ضایعات فلزی و مبلغ ۵,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال جهت دیگر اقلام ضایعاتی مورد قبول می‌باشد که به‌شماره حساب ۶۱۵۸۸۰۰۲۲۶۴۱۲ به‌نام وجوه متفرقه دارایی کارخانجات نداجا نزد بانک سپه واریز و یا همین مبلغ ضمانت‌نامه بانکی دروجه کارخانجات نداجا / بندرعباس اخذ و اصل فیش یا ضمانت‌نامه مربوطه را به‌همراه مدارک ارسال نمایند
۷- هزینه درج آگهی در روزنامه به‌عهده برنده مزایده می‌باشد.
۸- به‌منظور اخذ مجوز تردد هماهنگی از طریق تماس تلفنی یک روز قبل از بازدید و ارائه پاکت حاوی پیشنهاد قیمت، الزامی است.
۹- مالیات بر ارزش افزوده به‌عهده برنده مزایده می‌باشد.
۱۰- نداجا مختار است در راستای صرفه و صلاح خود نسبت به‌فروش و واگذاری اقلام به‌صورت یکجا به یک نفر یا به‌صورت تفکیکی به چند نفر که بالاترین قیمت پیشنهادی را ارائه دهند اقدام نماید.
۱۱- هزینه خرید اوراق مزایده مبلغ ۵۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال می‌باشد که به‌حساب ۶۱۵۸۸۰۰۲۲۶۹۰۶ نزد بانک سپه به‌نام عواید غیرقابل برداشت کارخانجات نداجا واریز و اصل فیش واریزی ارائه گردد.
۱۲- تعداد ۳ پاکت به‌شرح ذیل تنظیم می‌گردد:
الف: پاکت شماره ۱ حاوی ضمانت‌نامه و سپرده شرکت
ب: پاکت شماره ۲ حاوی شرایط و مشخصات
ج: پاکت شماره ۳ حاوی قیمت پیشنهادی
۱۳- در صورت وجود هر گونه ابهام و سؤالات تخصصی با شماره همراه ۰۹۳۳۵۳۸۵۷۳۳ (علی هزاریان) و ۰۹۳۳۱۰۳۸۹۹۵ (ناصر ساکی) تماس حاصل نمایید.
۱۴- زمان تخلیه ضایعات از زمان انعقاد قرارداد به مدت یک ماه می‌باشد.

بورس
تجدید آگهی مناقصه عمومی
(همراه با ارزیابی کیفی)
نوبت اول
شماره ۶-۴
شرکت عمران شهر جدید پرند. به آدرس کیلومتر ۳۰ اتوبان تهران- ساوه، فاز چهار شهر جدید پرند در نظر دارد، نسبت به اجرای ۵ زمین ورزشی روباز واقع در فازهای ۳ الی ۶ شهر جدید پرند تا سقف ۷۰درصد تهاتر از اراضی و مستحدثات در شهر جدید پرند را حسب مشخصات ذیل به پیمانکار واجد شرایط که دارای حداقل رتبه ۵ ابنیه و ظرفیت آزاد براساس بخش‌نامه شماره ۹۹/۴۰۴۲۴۵ مورخ ۱۳۹۹/۰۷/۲۹وبخش‌نامه۹۵/۵۷۶۷۵۶مورخ ۹۵/۰۳/۳۱و ۱۴۰۰/۱۹۴۰۹۲مورخ ۱۴۰۰/۰۴/۲۸ و ۳۷۸۷۷مورخ ۱۴۰۴/۰۱/۳۱ و سال ۱۴۰۵، از سازمان برنامه و بودجه کشورمی‌باشند را با شماره سیستمی ۲۰۰۵۰۱۰۷۷۰۰۰۰۳۰ از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی،واگذار نماید:
کلیه مراحل برگزاری مناقصه از مرحله دریافت ارزیابی کیفی و اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد قیمت مناقصه‌گران و بازگشایی پاکت‌ها اعلام به برنده و غیره از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس: www.setadiran.ir انجام خواهد شد. لازم به ذکر است مناقصه‌گران درصورت عدم عضویت در سامانه مذکور، نسبت به ثبت‌نام و دریافت گواهی امضای الکترونیکی در سامانه یاد شده جهت شرکت در مناقصه اقدام نمایند.
جمع کل برآورد: ۳۱۲,۲۰۹,۲۱۵,۱۷۴ ریال (بر اساس فهارس بهای سال ۱۴۰۴)
نوع مناقصه: عمومی یک مرحله‌ای (با ارزیابی کیفی)
نوع و تضمین شرکت در مناقصه: ضمانت‌نامه بانکی به مبلغ ۱۵,۶۱۰,۴۶۰,۷۵۹ ریال حسب بخش‌نامه شماره ۱/۳۳۴۰۲/ت۵۰۶۵۹هـ مورخ ۹۴/۰۹/۲۲ و همچنین اصلاحیه آن به‌شماره ۵۲۱۱/ت ۵۷۵۹۲هـ مورخ ۱۴۰۰/۰۱/۲۲ هیأت محترم وزیران که در مشخصات مناقصه قیدگردیده است.
الف) چاپ آگهی نوبت اول درروزنامه ایران و مناقصه-مزایده مورخ۱۴۰۵/۰۶/۲۱چاپ آگهی نوبت دوم درروزنامه ایران مورخ۱۴۰۵/۰۶/۲۲می باشد.
ب) مهلت دریافت اسناد ارزیابی کیفی و مناقصه برای متقاضیان واجد شرایط، روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۲۱ تا روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۲۵از سامانه مذکور می‌باشد.
پ) آخرین مهلت ثبت اسناد مذکور در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت ساعت ۱۳:۳۰ روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۱۱ باشد.
ت) آخرین مهلت ارسال اصل پاکت الف (تضمین) به‌صورت لاک و مهر شده، تا ساعت ۱۳:۳۰ روز شنبه مورخ۱۴۰۵/۰۷/۱۱به دبیر خانه شرکت عمران شهر جدید پرند الزامی می‌باشد. (در صورت عدم ارائه اصل پاکت الف (تضمین)، پاکات ب و ج بازگشایی نمی‌گردد)
ث) تاریخ بازگشایی پیشنهادها ۱۴۰۵/۰۷/۱۹ ساعت ۱۰ صبح (اتاق جلسات)
در صورت نیاز به‌اطلاعات بیشتر، متقاضیان می‌توانند با تلفن ۵۶۷۹۰۰۵۴-۰۲۱، با داخلی ۱۵۳ بابت اسناد و بابت مسائل فنی با آقای مهندس فلاح نژاد با شماره موبایل ۰۹۱۲۰۱۴۷۷۶۱ تماس حاصل نمایند.
توجه مهم: مهر و امضای دیجیتال اسناد ارزیابی کیفی و پاکت‌های (ب) و (ج) با استفاده از نرم‌افزار مهر و موم الزامی می‌باشد. در ضمن برای فایل ارزیابی کیفی تمام فایل‌های PDF از طریق برنامه مهر و موم امضا زده شود و فایل PDF با پسوند SIGN در ارزیابی کیفی بارگذاری گردد.
شرکت عمران شهر جدید پرند

شرکت پالایش نفت بندرعباس
آگهی مناقصه عمومی
نوبت اول
با اخذ سپرده
درخواست شماره: RHP-7302506468-T25
موضوع آگهی:
خرید
کامیون حمل زباله
برای کسب اطلاعات بیشتر به سایت این شرکت WWW.BAORCO.IR مراجعه نمایید.
روابط عمومی و امور بین‌الملل

شرکت پالایش نفت بندرعباس
آگهی مناقصه عمومی
نوبت اول
با اخذ سپرده
درخواست شماره: RHP-7302508370-T20
موضوع آگهی:
خرید
حمام التراسونیک
برای کسب اطلاعات بیشتر به سایت این شرکت WWW.BAORCO.IR مراجعه نمایید.
روابط عمومی و امور بین‌الملل

IRAN DAILY
1877
www.newspaper.iran-daily.com

نوسان ارز، قیمت جهانی و محدودیت تأمین مالی، سودآوری صنعت را نشانه گرفته‌اند

پتروشیمی در زمین پرریسک

مدیرعامل شرکت سرمایه‌گذاری صنایع پتروشیمی از معضل «خام‌فروشی» در پتروشیمی می‌گوید

گزارش

گروه اقتصادی

افزایش ظرفیت تولید، همیشه به معنای افزایش درآمد و ارزش افزوده نیست؛ به‌ویژه در صنعتی مانند پتروشیمی که قیمت محصولات پایه با تحولات بازار جهانی، هزینه خوراک، رقابت منطقه‌ای و محدودیت‌های صادراتی بالا و پایین می‌شود. تجربه متانول، نمونه روشن این واقعیت است. ایران در سال‌های گذشته ظرفیت قابل توجهی در تولید این محصول ایجاد کرده، اما افت قیمت‌های جهانی و افزایش رقابت، حاشیه سود تولیدکنندگانی را که تنها در حلقه اول زنجیره حضور دارند، محدود کرده است. مسأله فقط متانول نیست. در بخش‌هایی از صنعت پتروشیمی، سرمایه‌گذاری‌ها بیشتر به سمت احداث واحدهای بالادستی و تولید محصولات پایه رفته، اما صنایع تکمیلی که باید این مواد را به محصولات متنوع‌تر، تخصصی‌تر و با ارزش افزوده بالاتر تبدیل کنند، همپای آن رشد نکرده‌اند. نتیجه آن است که بخشی از صنعت، در برابر نوسان قیمت چند محصول محدود و وضعیت بازارهای صادراتی آسیب‌پذیرتر شده است.

محمدحسین صابر، مدیرعامل شرکت سرمایه‌گذاری صنایع پتروشیمی، در گفت‌وگو با «ایران» این وضعیت را نوعی خام‌فروشی در صنعت پتروشیمی می‌داند. خام‌فروشی نه به معنای فروش نفت خام، بلکه فروش محصولی که هنوز امکان تبدیل‌شدن به ده‌ها کالای صنعتی و مصرفی با ارزش افزوده بالاتر را دارد. او می‌گوید: «امروز باید به این موضوع توجه کنیم که در صنعت پتروشیمی نیز با نوعی خام‌فروشی مواجه هستیم.»

متانول و ظرفیت بالا با بازار محدود

متانول یکی از مهم‌ترین نمونه‌های شکاف میان توسعه ظرفیت و توسعه زنجیره است. تولید این ماده در کشور رشد کرده، اما همه ظرفیت تولیدشده الزاماً بازار مطمئن و سودآور ندارد. زمانی که بازار جهانی با عرضه فراوان روبه‌رو می‌شود یا قیمت‌ها کاهش می‌یابد، شرکتی که محصولش را در همان حلقه اول زنجیره می‌فروشد، امکان چندانی برای کنترل حاشیه سود خود ندارد.

صابر معتقد است توسعه ظرفیت متانول باید همزمان با ایجاد واحدهای پایین‌دستی دنبال می‌شد؛ واحدهایی که بتوانند این محصول پایه را به کالاهای شیمیایی و صنعتی متنوع‌تری تبدیل کنند. در این صورت، تولیدکننده فقط فروشنده متانول نبود و بخشی از ارزش افزوده‌ای را که در حلقه‌های بعدی زنجیره ایجاد می‌شود، در اختیار می‌گرفت.

این الگو به متانول محدود نمی‌شود. زنجیره‌های متان، اتان و پروپان نیز ظرفیت توسعه صنایع پایین‌دستی را دارند. اما تبدیل این ظرفیت بالقوه به پروژه‌های واقعی، تنها با اعلام برنامه یا ساخت واحدهای جدید ممکن نیست و بازار محصول، فناوری، دسترسی به خوراک، تأمین مالی و امکان صادرات باید همزمان دیده شود.

> توسعه ظرفیت متانول باید همزمان با ایجاد واحدهای پایین‌دستی دنبال می‌شد؛ واحدهایی که بتوانند این محصول پایه را به کالاهای شیمیایی و صنعتی متنوع‌تری تبدیل کنند

از سهامداری به پروژه؟

شرکت سرمایه‌گذاری صنایع پتروشیمی یا وپترو، که از سال ۱۳۷۰ فعالیت می‌کند، از جمله مجموعه‌هایی است که اعلام کرده راهبرد خود را بازنگری کرده است. این هلدینگ در حوزه تولید، خدمات فنی و مهندسی و سرمایه‌گذاری فعال است و شرکت‌های زیرمجموعه‌اش محصولاتی از جمله MTBE، دوده صنعتی، تسمه نقاله و لوله تولید می‌کنند.

به گفته صابر، بررسی روند بازار و وضعیت دارایی‌های شرکت نشان داده ادامه مدل صرفاً سهامداری در شرکت‌های شیمیایی و پتروشیمی، برای حفظ سودآوری پایدار کافی نیست. او می‌گوید: «باید از رویکرد صرف سرمایه‌گذاری به سمت خلق ارزش حرکت کنیم.»

ترجمه عملی این جمله، ورود بیشتر به صنایع تکمیلی و پروژه‌های پایین‌دستی است؛ پروژه‌هایی که به جای تولید یک ماده پایه دیگر، مواد اولیه موجود را به محصول نهایی‌تر و تخصصی‌تر تبدیل کنند. مزیت این مدل می‌تواند نیاز کمتر به سرمایه‌گذاری‌های سنگین بالادستی و ایجاد جریان نقدی متنوع‌تر باشد. اما در مقابل، ریسک بازار در صنایع پایین‌دستی هم کمتر نیست: محصول باید مشتری واقعی داشته باشد، فناوری آن در دسترس باشد و هزینه تولید، امکان رقابت با نمونه‌های وارداتی یا تولیدکنندگان منطقه‌ای را فراهم کند.

دوده و یک پرسش مهم: تولید بیشتر یا محصول بهتر؟

دوده صنعتی یا کربن‌بلک، نمونه دیگری است که مسأله مازاد عرضه را به بحث تکمیل زنجیره پیوند می‌زند. بنا بر اظهارات مدیرعامل وپترو، شرکت‌های زیرمجموعه این هلدینگ حدود نیمی از تولید دوده کشور را در اختیار دارند و سالانه حدود ۵۰ تا ۶۰ هزار تن مازاد تولید در این صنعت وجود دارد.

در چنین شرایطی، افزایش ظرفیت به تنهایی نمی‌تواند راه‌حل باشد. مازاد تولید یا باید راهی به بازار صادرات پیدا کند یا به محصولاتی با کاربرد و ارزش افزوده بالاتر تبدیل شود. وپترو از بررسی ایجاد «پارک کربن» به عنوان یکی از گزینه‌های توسعه زنجیره ارزش دوده خبر داده است؛ طرحی که هدف آن حرکت از تولید دوده معمولی به سمت محصولات پیشرفته‌تر است.

با این حال، موفقیت چنین طرحی وابسته به جزئیاتی است که معمولاً در مرحله اعلام ایده روشن نیست: بازار هدف چیست، فناوری تولید از کجا تأمین می‌شود، محصول نهایی چه تفاوتی با نمونه‌های موجود دارد و بازگشت سرمایه آن در چه افقی قابل انتظار است؟ پارک کربن، اگر به مجموعه‌ای از واحدهای پراکنده و بدون پیوند تجاری تبدیل شود، مسأله مازاد عرضه را حل نخواهد کرد؛ اما اگر بر مبنای نیاز بازار و فناوری قابل اتکا طراحی شود، می‌تواند بخشی از ارزش افزوده‌ای را که اکنون از زنجیره خارج می‌شود، بازگرداند.

فناوری؛ گلوگاه صنایع تکمیلی

یکی از فاصله‌های مهم میان ایده تکمیل زنجیره و اجرای آن، فناوری است. بخشی از دانش فنی مورد نیاز صنایع تکمیلی در داخل توسعه یافته، اما در برخی محصولات پیشرفته، همچنان وابستگی به فناوری‌های جدید وجود دارد. به همین دلیل، وپترو از الگوی «نوآوری باز» سخن می‌گوید؛ مدلی که در آن شرکت به جای ایجاد تمام ظرفیت‌های فناورانه در درون مجموعه، با شرکت‌های دانش‌بنیان، دانشگاه‌ها و مراکز پژوهشی همکاری می‌کند.

صندوق سرمایه‌گذاری خطرپذیر شرکتی تأمین کیمیا و مرکز نوآوری رادیناس نیز در همین چارچوب تعریف شده‌اند. تمرکز این ابزارها بر حوزه‌هایی مانند مواد پیشرفته، اقتصاد دیجیتال، بهینه‌سازی مصرف انرژی و هوشمندسازی فرآیندهاست. اما نقش این نهادها زمانی معنادار می‌شود که خروجی آنها به قرارداد تجاری، محصول قابل فروش و بهبود واقعی بهره‌وری در شرکت‌ها منتهی شود؛ وگرنه نوآوری نیز می‌تواند در سطح رویداد و تفاهمنامه باقی بماند.

خروج از دارایی‌های کم‌بازده

بخش دیگر راهبرد اعلام‌شده وپترو، بازنگری در سبد دارایی‌ها و خروج تدریجی از سرمایه‌گذاری‌های کم‌بازده است. این بخش شاید از ورود به پروژه‌های تازه دشوارتر باشد، زیرا فروش یا واگذاری دارایی‌های کم‌بازده، به شرایط بازار، ارزش‌گذاری واقعی، نقدشوندگی و توان مدیریت برای تصمیم‌گیری بدون تعارف وابسته است.

صابر سه محور «ارزش‌آفرینی بلندمدت، مدیریت ریسک و تکمیل زنجیره ارزش» را مبنای راهبرد تازه شرکت عنوان می‌کند. اما تحقق این سه محور در محیطی پرریسک دنبال می‌شود؛ محیطی که نوسان نرخ ارز، تورم، محدودیت تأمین مالی، تغییر قیمت جهانی محصولات و پیچیدگی‌های صادراتی بر تصمیم‌های سرمایه‌گذاری اثر می‌گذارند.

در چنین فضایی، مسأله اصلی صنعت پتروشیمی فقط ساخت ظرفیت تازه نیست. پرسش مهم‌تر این است که هر تن محصول جدید، در کدام حلقه از زنجیره، برای چه بازاری و با چه فناوری‌ای تولید می‌شود. پاسخ به این پرسش تعیین می‌کند سرمایه‌گذاری تازه به ارزش افزوده پایدار می‌رسد یا تنها حجم محصولات پایه‌ای را افزایش می‌دهد که بازارشان پیش از این هم تحت فشار بوده است.

> افزایش ظرفیت به تنهایی نمی‌تواند راه‌حل باشد. مازاد تولید یا باید راهی به بازار صادرات پیدا کند یا به محصولاتی با کاربرد و ارزش افزوده بالاتر تبدیل شود

نوبت اول
آگهی تجدید فراخوان
۷۷۰۰۴۰۵۰۱۸/ت ک م ع/۲۳۸۷
دستگاه گیوتین و خم‌کن
آخرین مهلت ارسال مدارک، طبق بند ۴ صفحه ۲ اسناد مناقصه تا پایان وقت اداری روز دوشنبه مورخه ۱۴۰۵/۰۷/۰۶ می‌باشد. برای کسب اطلاعات بیشتر و مبلغ تضمین شرکت در مناقصه به سایت شرکت (www.torc.ir) بخش فراخوان‌ها مراجعه فرمایید.
TORC TENDERS
روابط عمومی و بین‌الملل شرکت پالایش نفت تهران

نوبت دوم
ایرانول
آگهی مناقصه دو مرحله‌ای
• مرحله اول:
شرکت نفت ایرانول در نظر دارد ازطریق این آگهی نسبت به برگزاری مناقصه عمومی جهت «انتخاب پیمانکار انجام مطالعات مفهومی پدافند غیرعامل پالایشگاه روغن‌سازی تهران، مجتمع ظرفسازی و پالایشگاه روغنسازی آبادان» اقدام نماید. لذا از علاقه‌مندان که دارای توانمندی و تجربه لازم و دارای تأییدیه صلاحیت از سازمان پدافند غیرعامل کشور در واحدهای پالایشگاه -نفت و گاز و صنایع پتروشیمی هستند دعوت می‌گردد جهت دریافت اسناد و مدارک مورد نیاز این شرکت به سایت شرکت نفت ایرانول، به آدرس www.iranol.ir قسمت مناقصات مراجعه نموده و مدارک تکمیل شده را، در قالب لوح فشرده (CD) تا پایان ساعت اداری روز سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۰۷ به آدرس تهران، خیابان ملاصدرا، شماره ۱۹۷ دبیرخانه محرمانه شرکت نفت ایرانول ارسال نمایند.
بر روی پاکات قید شود مربوط به مناقصه «انتخاب پیمانکار انجام مطالعات مفهومی پدافند غیرعامل پالایشگاه روغنسازی تهران، مجتمع ظرفسازی و پالایشگاه روغنسازی آبادان»
• مرحله دوم:
اخذ استعلام قیمت در مرحله دوم مناقصه از شرکت‌کنندگانی که در مرحله اول شرکت کرده و تأیید شده باشند انجام خواهد شد.
شماره تماس جهت پاسخگویی:
۰۲۱-۵۵۲۲۵۵۳۶ (واحد خدمات بازرگانی)

نوبت دوم
گهر امداد GOHAR EMDAD
آگهی مناقصه عمومی شماره ۱۴۰۵،۰۶،۱
شرکت گهر امداد سیرجان
خرید تجهیزات ارتباطی ساختمان سوله پشتیبانی فرماندهی (ستاد)
شرکت گهر امداد سیرجان در نظر دارد نسبت به خرید تجهیزات ارتباطی ساختمان سوله پشتیبانی فرماندهی (ستاد) از طریق مناقصه عمومی اقدام نماید. لذا از کلیه شرکت‌های ذی‌صلاح دعوت می‌شود از تاریخ ۱۴۰۵/۰۶/۱۴ جهت دریافت اسناد مناقصه به وب‌سایت شرکت به نشانی www.goharemdad.ir مراجعه نمایند.
۱- آخرین مهلت تحویل پاکت‌ها: تا ساعت ۱۳:۳۰ روز شنبه مورخ ۱۴۰۵،۰۶،۲۸
۲- مبلغ سپرده شرکت در مناقصه: ۹۰۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال
۳- هزینه درج آگهی به‌عهده برنده مناقصه می‌باشد.
۴- شرکت در رد یا قبول هر یک از پیشنهادات مختار است.
۵- مشخصات فنی و شرایط مناقصه در اسناد مربوطه درج شده است.
۶- نشانی محل تحویل پیشنهادات: سیرجان، کیلومتر ۵۰ جاده سیرجان-شیراز، شرکت معدنی و صنعتی گل‌گهر، شرکت گهر امداد سیرجان
۷- تلفن تماس جهت هماهنگی: ۰۹۱۳۱۴۲۰۶۴۲ (آقای بلوردی) - به‌جز ایام تعطیل
شرکت گهر امداد سیرجان

آگهی دعوت مجمع عمومی عادی سالیانه
شرکت شیمی فر ایران
به‌شماره ثبت ۷۶۸۹۹ و با شناسه ملی ۱۰۱۰۱۲۱۷۶۷۰
بدین‌وسیله از کلیه سهامداران شرکت شیمی‌فر ایران دعوت می‌شود در جلسه مجمع عمومی عادی سالیانه صاحبان سهام که در ساعت ۱۳ روز ۱۴۰۵/۰۷/۰۸ در محل قانونی شرکت تشکیل می‌گردد، حضور به‌هم رسانند. دستور جلسه تصویب صورت‌های مالی ۱۴۰۴ انتخاب بازرسان انتخاب اعضای هیأت‌مدیره سایر مواردی که در صلاحیت مجمع عمومی می‌باشد.
هیات مدیره

پذیرش آگهی‌های روزنامه ایران
ایران
۱۸۷۷

نبض تهران با برق می‌زند — بهینه مصرف کنیم
نوبت اول
آگهی مناقصه عمومی یک مرحله‌ای
شرکت توزیع نیروی برق تهران بزرگ(سهامی خاص)
شرکت توزیع نیروی برق تهران بزرگ در نظر دارد اجرای عملیات توسعه، احداث، اصلاح و بهینه‌سازی در شبکه‌های توزیع برق خود را به پیمانکار واجد شرایط از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت واگذار نماید.
شرح مختصری از کار:

شماره مناقصه سامانه ستاد	۲۰۰۵۰۹۷۹۹۰۰۰۰۰۰۷	۲۰۰۵۰۹۷۹۹۰۰۰۰۰۰۶
شماره مرجع مناقصه	۱۴۰۵۴۰۱۱۰۹۰۱	۱۴۰۵۴۰۱۱۰۸۹۱
موضوع مناقصه	اجرای عملیات توسعه،احداث،اصلاح وبهینه‌سازی در شبکه (فاز ششم هوشمندسازی انشعابات)	اجرای عملیات توسعه،احداث،اصلاح وبهینه‌سازی در شبکه (فاز پنجم هوشمندسازی انشعابات)
محدوده عملیاتی	منطقه برق فردوسی	
برآورد انجام کار(ریال)	۵۸،۴۶۷،۹۴۴،۸۵۲	۵۰،۰۸۶،۱۸۶،۰۵۸
مبلغ ضمانت‌نامه فرایند ارجاع کار (ریال)	۲،۹۲۳،۳۹۷،۲۴۳	۲،۵۰۴،۳۰۹،۲۰۳
مهلت فروش اسناد	از روز یکشنبه تاریخ ۱۴۰۵/۰۶/۲۲ لغایت شنبه تاریخ ۱۴۰۵/۰۶/۲۸	
تاریخ انتشار مناقصه در سامانه	یکشنبه تاریخ ۱۴۰۵/۰۶/۲۲	
تاریخ تحویل اسناد به دستگاه مناقصه‌گزار	تا ساعت ۰۹:۰۰ چهارشنبه تاریخ ۱۴۰۵/۰۷/۰۸	
تاریخ بازگشایی اسناد مناقصه	ساعت ۱۲:۰۰ چهارشنبه تاریخ ۱۴۰۵/۰۷/۰۸	ساعت ۱۱:۰۰ چهارشنبه تاریخ ۱۴۰۵/۰۷/۰۸
محل تحویل و بازگشایی اسناد	تهران- خیابان طالقانی- خیابان بهار شمالی -نبش ورزنده-منطقه برق فردوسی- اداره دبیرخانه و محل بازگشایی سالن جلسات منطقه	تهران- خیابان طالقانی- خیابان بهار شمالی -نبش ورزنده-منطقه برق فردوسی- اداره دبیرخانه و محل بازگشایی سالن جلسات منطقه

نوع سپرده فرایند ارجاع کار: به‌صورت ضمانت‌نامه بانکی و یا چک تضمین شده بانکی یا واریز وجه به‌حساب جاری شماره ۰۱۰۱۸۰۱۱۷۱۰۰۴ به‌نام شرکت توزیع نیروی برق تهران بزرگ بانک صادرات شعبه ملاصدرا و یا بلوکه از حساب مطالبات تأیید شده نزد شرکت توزیع نیروی برق تهران بزرگ ارائه نمایند.
- به پیشنهادهای فاقد سپرده، سپرده‌های مخدوش، سپرده‌های کمتر از میزان مقرر، چک شخصی و نظایر آن ترتیب اثر داده نخواهد شد.
مبلغ فروش اسناد:
- جهت شرکت در هر مناقصه، مبلغ ۱،۵۰۰،۰۰۰ ریال به‌صورت الکترونیکی صرفاً از طریق درگاه پرداخت اینترنتی سایت سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به نشانی: www.setadiran.ir اقدام به خرید اسناد نمایند. ضمنا کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه‌گران، بازگشایی پاکت‌ها و اعلام و قبول برندگی از طریق همین درگاه انجام خواهد شد و مناقصه‌گران درصورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت‌نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.
- به پیشنهادهای فاقد امضا، مشروط، مخدوش و پیشنهاداتی که بعد از انقضای مدت مقرر در فراخوان واصل می‌شود، مطلقاً ترتیب اثر داده نخواهد شد.
شرایط متقاضیان جهت شرکت در مناقصه:
- داشتن گواهی‌نامه صلاحیت پیمانکاری در رشته نیرو از سازمان برنامه و بودجه کشور الزامی می‌باشد.
- سایر اطلاعات و جزئیات مربوطه در اسناد مناقصه مندرج است.
نشانی‌های کسب اطلاعات بیشتر:
- سایت شبکه اطلاع‌رسانی معاملات شرکت توانیر: www.tavanir.org.ir
- سایت پایگاه ملی مناقصات: http://iets.mporg.ir
- سایت شرکت توزیع نیروی برق تهران بزرگ: http://www.tbtb.ir
- کانال اطلاع‌رسانی فراخوان معاملات شرکت در پیام‌رسان بله به نشانی: ble.ir/join/EUhUVVuZvC
امور بازرگانی شرکت توزیع نیروی برق تهران بزرگ(سهامی خاص)

نوبت دوم
آگهی مناقصه
شهر فرودگاهی امام خمینی
مناقصه عمومی یکپارچه دو مرحله‌ای
شماره ۱۴۰۵/۱۲ IKAC
موضوع: راهبری، تعمیر و نگهداری آسانسور، پله برقی و پیاده‌روهای متحرک شرکت شهر فرودگاهی امام خمینی(ره)
شرکت شهر فرودگاهی امام خمینی(ره)(سهامی خاص) در نظر دارد نسبت به برگزاری مناقصه با موضوع «راهبری، تعمیر و نگهداری آسانسور، پله‌برقی و پیاده‌روهای متحرک شرکت شهر فرودگاهی امام خمینی(ره)» از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به‌شرح زیر اقدام نماید. کلیه مراحل برگزاری مناقصه از مرحله دریافت اسناد ارزیابی پیمانکاران و اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد قیمت و بازگشایی پاکت‌ها از طریق سامانه مذکور به نشانی www.setadiran.ir انجام خواهد شد. لازم است مناقصه‌گران درصورت عدم عضویت در سامانه ستاد، نسبت به ثبت‌نام و دریافت گواهی امضای الکترونیکی در سامانه یاد شده جهت شرکت در مناقصه اقدام نمایند.
۱- نام و نشانی دستگاه مناقصه‌گزار: شرکت شهر فرودگاهی امام‌خمینی(ره) (سهامی خاص)- معاونت بهره‌برداری فرودگاهی
نشانی: تهران، بزرگراه خلیج‌فارس، کیلومتر ۳۰، شرکت شهر فرودگاهی امام‌خمینی(ره)(سهامی خاص)
۲- شرایط متقاضی: دارا بودن یکی از موارد ذیل:
گواهی‌نامه صلاحیت پایه ۴ رشته تأسیسات و تجهیزات از سازمان برنامه و بودجه کشور دارای اعتبار
جواز کسب از اتحادیه کشوری آسانسور و پله برقی و گواهی‌نامه عضویت در سندیکای آسانسور و پله برقی ایران دارای اعتبار
و سایر شرایط ذکر شده در اسناد ارزیابی کیفی و اسناد مناقصه.
۳- نحوه دریافت و تحویل اسناد ارزیابی کیفی و اسناد مناقصه:
• تاریخ‌های چاپ آگهی: نوبت اول (۱۴۰۵/۰۶/۱۹) - نوبت دوم (۱۴۰۵/۰۶/۲۱)
• شماره فراخوان در سامانه ستاد: ۲۰۰۵۰۰۱۶۲۱۰۰۰۰۱۹
• مهلت دریافت اسناد از سامانه ستاد: ۱۴۰۵/۰۶/۲۱ لغایت ۱۴۰۵/۰۶/۲۸
• مهلت ثبت اسناد در سامانه ستاد و تحویل اصل پاکت «الف»: تا ساعت ۱۴:۰۰ روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۱۱
• محل تحویل اصل پاکت «الف»: دبیرخانه شرکت به نشانی مندرج در بند ۱
۴- مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار: ۲۶،۹۶۷،۷۱۷،۴۰۳ ریال
درصورت نیاز به‌اطلاعات بیشتر متقاضیان می‌توانند با تلفن ۵۱۰۰۸۸۴۵ یا دفتر پیمان و امور قراردادها تماس حاصل نمایند.
شماره تماس مرکز راهبری و پشتیبانی سامانه: ۰۲۱-۱۴۵۶
شرکت شهر فرودگاهی امام خمینی(ره) (سهامی خاص)

نوبت دوم
آگهی مناقصه
شهر فرودگاهی امام خمینی
مناقصه عمومی یکپارچه یک مرحله‌ای
شماره ۱۴۰۵/۱۳ IKAC
موضوع: راهبری، تعمیر، نگهداری، سرویس، عیب‌یابی، رفع خرابی، نگهداری پیشگیرانه و اصلاحی و حفظ آماده‌به‌کاری سیستم هوشمند انتقال و توزیع بار مسافر (BHS) ترمینال‌های مسافری یک و سلام شرکت شهر فرودگاهی امام خمینی(ره)
شرکت شهر فرودگاهی امام خمینی(ره)(سهامی خاص) در نظر دارد نسبت به برگزاری مناقصه با موضوع «راهبری، تعمیر، نگهداری، سرویس، عیب‌یابی، رفع خرابی، نگهداری پیشگیرانه و اصلاحی و حفظ آماده‌به‌کاری سیستم هوشمند انتقال و توزیع بار مسافر (BHS) ترمینال‌های مسافری یک و سلام شرکت شهر فرودگاهی امام خمینی(ره)» از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به‌شرح زیر اقدام نماید. کلیه مراحل برگزاری مناقصه از مرحله دریافت اسناد ارزیابی پیمانکاران و اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد قیمت و بازگشایی پاکت‌ها از طریق سامانه مذکور به نشانی www.setadiran.ir انجام خواهد شد. لازم است مناقصه‌گران درصورت عدم عضویت در سامانه ستاد، نسبت به ثبت‌نام و دریافت گواهی امضای الکترونیکی در سامانه یاد شده جهت شرکت در مناقصه اقدام نمایند.
۱- نام و نشانی دستگاه مناقصه‌گزار: شرکت شهر فرودگاهی امام‌خمینی(ره) (سهامی خاص)- معاونت بهره‌برداری فرودگاهی
نشانی: تهران، بزرگراه خلیج‌فارس، کیلومتر ۳۰، شرکت شهر فرودگاهی امام‌خمینی(ره)(سهامی خاص)
۲- شرایط متقاضی: دارا بودن یکی از گواهی‌نامه‌های ذیل:
گواهی‌نامه صلاحیت پایه ۴ رشته تأسیسات و تجهیزات از سازمان برنامه و بودجه کشور دارای اعتبار
گواهی‌نامه صلاحیت پایه ۴ رشته نیرو از سازمان برنامه و بودجه کشور دارای اعتبار
پروانه بهره‌برداری مرتبط با موضوع مناقصه از وزارت صنعت، معدن و تجارت
و سایر شرایط ذکر شده در اسناد ارزیابی کیفی و اسناد مناقصه.
۳- نحوه دریافت و تحویل اسناد ارزیابی کیفی و اسناد مناقصه:
• تاریخ‌های چاپ آگهی: نوبت اول (۱۴۰۵/۰۶/۱۹) - نوبت دوم (۱۴۰۵/۰۶/۲۱)
• شماره فراخوان در سامانه ستاد: ۲۰۰۵۰۰۱۶۲۱۰۰۰۰۱۵
• مهلت دریافت اسناد از سامانه ستاد: ۱۴۰۵/۰۶/۲۱ لغایت ۱۴۰۵/۰۶/۲۳
• مهلت ثبت اسناد در سامانه ستاد و تحویل اصل پاکت «الف»: تا ساعت ۱۴:۰۰ روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۰۶
• محل تحویل اصل پاکت «الف»: دبیرخانه شرکت به نشانی مندرج در بند ۱
۴- مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار: ۳۰،۶۰۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال
درصورت نیاز به‌اطلاعات بیشتر متقاضیان می‌توانند با تلفن ۵۱۰۰۸۸۴۵ یا دفتر پیمان و امور قراردادها تماس حاصل نمایند.
شماره تماس مرکز راهبری و پشتیبانی سامانه: ۰۲۱-۱۴۵۶
شرکت شهر فرودگاهی امام خمینی(ره) (سهامی خاص)

ناسا در جست‌وجوی گنج‌های منظومه شمسی

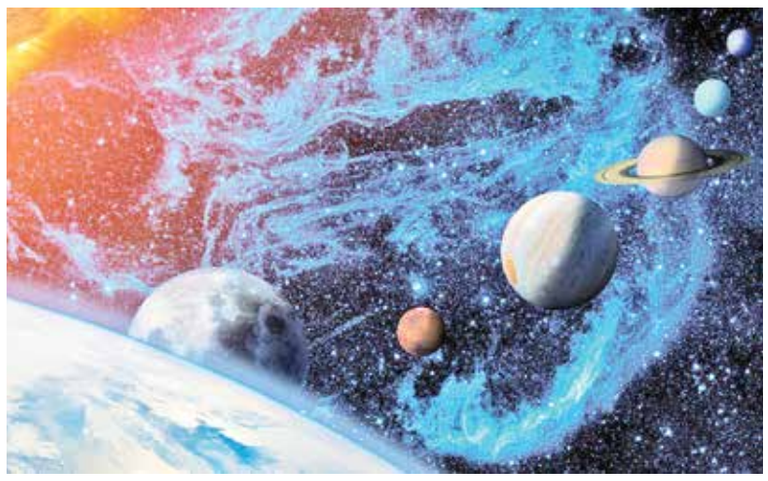

گزارش

آرزو کیهان
گروه علم و فناوری

استخراج مواد معدنی ماه و سایر سیارات منظومه شمسی، موضوعی حیاتی برای آمریکا محسوب می‌شود، به همین دلیل متخصصان ناسا همه تلاش خود را به کار گرفته‌اند تا قبل از چین به هلیوم ۳ و سایر مواد معدنی ماه دسترسی پیدا کنند. اما جست‌وجو و یافتن مواد معدنی سیارات دیگر قبل از فرود و ایجاد پایگاه، شاید حتی از استخراج این مواد معدنی هم مهم‌تر و معنادارتر باشد.

حالا ناسا در یک پروژه مفهومی جدید، قصد دارد با پرتاب فضاپیمایی به نام «اسلینگ شات» (Slingshot) به فضا، از مواد معدنی ماه، سیارات منظومه شمسی و قمرهای آنها نقشه‌برداری کند؛ پروژه‌ای که به‌تازگی بودجه‌ای کلان به آن اختصاص یافته است. ایده اصلی این مأموریت از ماهواره‌های لندست آمریکا (Landsat) گرفته شده است؛ برنامه‌ای که بیش از پنج دهه است با ماهواره‌هایش در مدار زمین فعالیت می‌کند و با تصویربرداری و سنجش از راه دور، اطلاعات ارزشمندی درباره منابع معدنی، پوشش زمین، تغییرات محیط زیستی و تحولات اقلیمی در اختیار دانشمندان قرار می‌دهد. لندست، ابزاری حیاتی برای تصمیم‌گیری در سراسر جهان محسوب می‌شود که مزایای اقتصادی و زیست‌محیطی قابل توجهی به همراه دارد. حالا پژوهشگران ناسا در تلاشند با همین رویکرد، سایر سیارات منظومه شمسی را نیز مورد مطالعه قرار دهند و درنهایت فضاپیمای خود را در درست‌ترین جای ممکن و سرشار از مواد معدنی فرود آورند.

یک مطالعه نوآورانه

طرح «اسلینگ شات» درحال حاضر یک مأموریت عملیاتی نیست، بلکه یک مطالعه مقدماتی و مفهومی در چارچوب برنامه مفاهیم پیشرفته نوآورانه ناسا (NIAC) محسوب می‌شود. هدف این برنامه، بررسی ایده‌هایی است که در صورت موفقیت می‌توانند در آینده به مأموریت‌های فضایی واقعی تبدیل شوند.

«پابلو سوبرون»، محقق اصلی این پروژه، یکی از موانع مهم در مسیر توسعه استخراج منابع فضایی را ناتوانی در تشخیص دقیق ارزش منابع، پیش از فرود می‌داند. به گفته او، اگر یک فضاپیما در مکان نامناسبی فرود آید، ممکن است تمام برنامه اکتشافی یا حتی یک پروژه تجاری با شکست مواجه شود؛ زیرا هزینه ارسال دوباره فضاپیما برای آزمون و خطا بسیار بالاست.

توانایی شناسایی و نقشه‌برداری از منابعی مانند یخ آب و مواد معدنی ازجمله هلیوم ۳ پیش از فرود، می‌تواند مزیتی تعیین‌کننده برای هر کشوری باشد که قصد حضور بلندمدت در ماه را دارد. با توجه به اینکه آمریکا می‌خواهد در دهه ۲۰۳۰ زیرساخت‌هایی را برای حضور پایدار انسان در سطح ماه توسعه دهد، این موضوع جنبه حیاتی پیدا کرده است. البته هدف «اسلینگ شات» تنها ماه نیست. این فضاپیمای مفهومی می‌تواند در آینده به‌گونه‌ای طراحی شود که از یک جهان به جهان دیگر حرکت کند و اهداف مختلفی مانند ماه، سیارک‌های نزدیک زمین و فوبوس، بزرگ‌ترین قمر مریخ را بررسی کند. همین ویژگی، پروژه را از مأموریت‌های معمولی که تنها یک جرم آسمانی را هدف قرار می‌دهند، متمایز می‌کند.

افشای اسرار مواد معدنی کیهانی

در این طرح، قرار است از طیف‌سنجی «رامان» (Raman spectroscopy) استفاده شود؛ روشی که مریخ‌نورد «استقامت» ناسا نیز از آن برای بررسی ترکیبات سنگ‌ها و مواد سطحی مریخ در فاصله چند متری از سطوح استفاده می‌کند. اساس کار این فناوری، تاباندن نور لیزر به سطح یک ماده و بررسی نور بازتابیده یا پراکنده‌شده از آن است. درواقع این فناوری می‌تواند یک اثر انگشت نوری ویژه از هر ماده ایجاد کند. به این ترتیب پژوهشگران بدون برداشتن نمونه، می‌توانند اطلاعاتی درباره ماهیت آن کسب کنند. اما یک چالش اصلی وجود دارد: طیف‌سنجی از فاصله‌ای بسیار دور نمی‌تواند چندان قدرتمند باشد و تنها بخش خیلی کوچکی از نور تابانده‌شده به هدف، به شکلی پراکنده می‌شود که بتوان آن را شناسایی کرد.

با «اسلینگ شات»، پژوهشگران به دنبال راهکاری هستند که از فاصله‌ای حدود ۳۰ تا ۵۰ کیلومتر داده‌های علمی قابل اتکا به دست آورند. به این ترتیب با بررسی و تهیه نقشه مواد معدنی قبل از فرود روی سطح یک جرم آسمانی، فضانوردان می‌توانند برای انتخاب محل فرود، تصمیم مناسبی بگیرند.

یک پروژه و چند فاز

این پروژه در مرحله اول، در حال بررسی مجموعه‌ای از فناوری‌های مورد نیاز برای ساخت یک فضاپیمای نسبتاً کوچک است تا میان اهداف مختلف حرکت و با انجام عملیات سنجش از راه دور از فاصله کم یا متوسط، داده‌ها را به زمین منتقل کند.

در نقشه مفهومی این مأموریت، مسیر فضاپیما به شکل یک خط طولانی و پیچ‌درپیچ میان زمین، ماه، مریخ و فوبوس ترسیم شده است. این مسیر نشان می‌دهد، پژوهشگران به دنبال طراحی مأموریتی هستند که بتواند در یک سفر فضایی، بیش از یک مقصد را بررسی کند. البته اجرای این سناریو، نیازمند حل مسائل پیچیده‌ای است. این پروژه طی ۹ ماه، حدود ۱۷۵هزار دلار بودجه دریافت خواهد کرد تا امکان‌پذیری علمی و فنی ایده بررسی شود. در این مرحله، پژوهشگران قرار است درباره عملکرد طیف‌سنج، تعداد فوتون‌های قابل تشخیص، قدرت و طراحی لیزر و مدارهای احتمالی فضاپیما مطالعه کنند.

در صورت موفقیت این مرحله، تیم این پروژه می‌تواند برای دریافت بودجه فاز دوم اقدام کند؛ مرحله‌ای که می‌تواند حدود دو سال ادامه داشته باشد و امکان توسعه مفهوم مأموریت را فراهم کند. «اسلینگ شات» هنوز در نقطه آغاز قرار دارد و اگر پژوهشگران بتوانند نشان دهند که طیف‌سنجی رامان از فاصله ده‌ها کیلومتری قادر به شناسایی مواد معدنی است، یکی از مهم‌ترین موانع فنی برای کسب اطلاعات میزان مواد معدنی دیگر سیارات برطرف خواهد شد. اهمیت این فناوری تنها به کشف منابع محدود نمی‌شود، چراکه آینده اکتشاف منظومه شمسی، به شناخت دقیق محیط پیش از فرود بسیار وابسته است. به عقیده کارشناسان، فضاپیماهایی که بتوانند پیش از فرود، سطح یک جرم آسمانی را بررسی کنند، می‌توانند ایفاگر نقش «نقشه‌بردار پیشاهنگ» برای مأموریت‌های آینده باشند.

> به عقیده کارشناسان، فضاپیماهایی که بتوانند پیش از فرود، سطح یک جرم آسمانی را بررسی کنند، می‌توانند ایفاگر نقش «نقشه‌بردار پیشاهنگ» برای مأموریت‌های آینده باشند

منبع: space.com

پیوند فناوری و سلامت سالمندان با هوشمندسازی

روزبه بابازاده مقصودلو
مدیرعامل انجمن ملی اینترنت اشیا و علوم داده

جامعه ایران با روند رو به رشد سالمندی مواجه است و این تغییر جمعیتی، ضرورت بازنگری در شیوه‌های مراقبت، پایش و ارائه خدمات سلامت را بیش از گذشته نمایان کرده است.

در کنار مسائل پزشکی، نباید از ابعاد اجتماعی سالمندی نیز غافل شد. تنهایی و کاهش ارتباطات اجتماعی یکی از موضوعاتی است که باید در طراحی خدمات آینده سالمندان مورد توجه قرار گیرد. فناوری اگر درست طراحی و استفاده شود، می‌تواند در حفظ استقلال، افزایش ایمنی و تقویت ارتباط سالمندان با خانواده و شبکه مراقبتی آنان نقش مؤثری داشته باشد؛ البته نه به‌عنوان جایگزین ارتباط انسانی، بلکه به‌عنوان ابزاری برای تقویت آن.

سلامت هوشمند می‌تواند نقطه اتصال این نیازها با ظرفیت‌های فناوری باشد. اینترنت اشیا، هوش مصنوعی و علوم داده این امکان را فراهم می‌کنند که بخشی از اطلاعات مرتبط با وضعیت حرکتی و رفتاری سالمندان به صورت مستمر جمع‌آوری و تحلیل شود و در صورت تعریف درست فرآیندها، این داده‌ها به اطلاعات قابل استفاده برای خانواده‌ها، مراقبان و متخصصان سلامت تبدیل شوند.

با این حال، مسأله اصلی صرفاً در اختیار داشتن فناوری نیست. تجربه ما در حوزه هوشمندسازی نشان می‌دهد موفقیت زمانی اتفاق می‌افتد که مسأله واقعی به‌درستی تعریف شود، ذی‌نفعان در کنار یکدیگر قرار گیرند و فناوری متناسب با نیاز واقعی طراحی و اجرا شود. به همین دلیل، همکاری میان یک مجموعه علمی و بالینی و یک سازمان مردم‌نهاد فعال در حوزه فناوری می‌تواند اهمیت ویژه‌ای داشته باشد.

تفاهمنامه همکاری میان جهاد دانشگاهی علوم پزشکی شهید بهشتی و انجمن ملی ترویج اینترنت اشیا و علوم داده که به‌تازگی به امضا رسیده نیز بخشی از همین رسالت و فرصتی است برای آنکه یک بار دیگر درباره نسبت فناوری و مسائل واقعی جامعه صحبت کنیم.

این انجمن ملی به‌عنوان یک سازمان مردم‌نهاد (NGO) تلاش می‌کند نقش خود را در ایجاد ارتباط میان دانشگاه، صنعت، شرکت‌های فناور، متخصصان، نهادهای اجتماعی و صاحبان مسأله ایفا کند.

از نگاه ما، اکوسیستم هوشمندسازی زمانی شکل می‌گیرد که این بازیگران بتوانند در کنار یکدیگر، از مرحله شناسایی مسأله و ایده‌پردازی تا توسعه، پیاده‌سازی و ارزیابی راهکار حرکت کنند.

تفاهمنامه حاضر نیز در همین چارچوب قابل تعریف است. حوزه سالمندی و سلامت هوشمند، یکی از عرصه‌هایی است که می‌توان در آن ظرفیت‌های فناوری را به یک نیاز اجتماعی مشخص متصل کرد. در کنار این حوزه، مسائل متعدد دیگری نیز در کشور وجود دارد که نیازمند رویکردهای هوشمند، داده‌محور و بین‌رشته‌ای هستند. نگاه ما، توسعه همین رویکرد در ابعاد مختلف زندگی و فعالیت جامعه است؛ با این اصل که هر فناوری باید در نهایت بتواند ارزش واقعی ایجاد کند.

امیدواریم این همکاری به جای آنکه صرفاً به یک سند محدود باشد، به تعریف پروژه‌های واقعی، توسعه راهکارهای بومی و ایجاد نمونه‌هایی قابل توسعه در حوزه سلامت هوشمند منجر شود. برای ما، موفقیت زمانی معنا دارد که نتیجه فناوری در زندگی مردم دیده شود؛ چه در افزایش امنیت و استقلال یک سالمند، چه در کاهش نگرانی یک خانواده و چه در ارتقای کیفیت خدمات سلامت.

فناوری زمانی ارزشمند است که از یک قابلیت فنی فراتر رود و به ابزاری برای حل مسائل واقعی و ساختن زندگی بهتر تبدیل شود.

فراخوان مناقصه عمومی هم‌زمان با ارزیابی کیفی (یکپارچه) دومرحله‌ای
خرید، حمل، تخلیه، نصب و راه‌اندازی
یک دستگاه اسکوربرد جهت سالن ورزشی ۴۵۰۰ نفری زاهدان
شرکت توسعه و نگهداری اماکن ورزشی کشور (سهامی خاص)

۱- شرکت توسعه و نگهداری اماکن ورزشی کشور در نظر دارد مناقصه عمومی هم‌زمان با ارزیابی کیفی (یکپارچه) دو مرحله‌ای خرید، حمل، تخلیه، نصب و راه‌اندازی یک دستگاه اسکوربرد جهت سالن ورزشی ۴۵۰۰ نفری زاهدان به‌شماره ۲۰۰۵۰۰۱۰۹۱۰۰۰۰۲۷ را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید. کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه‌گران و بازگشایی پاکت‌ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه‌گران درصورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت‌نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند. تاریخ انتشار مناقصه در سامانه تاریخ ۱۴۰۵/۰۶/۱۸ می‌باشد.

۲-نوع و مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار: مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار ۲/۸۷۹/۰۰۰/۰۰۰ ریال (دو میلیارد و هشتصد و هفتاد و نه میلیون ریال) و مطابق مفاد مندرج در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir و اسناد مناقصه می‌باشد.

۳-برآورد هزینه اجرای کار: ۵۷/۵۶۳/۰۰۰/۰۰۰ ریال می‌باشد.

۴-مدت و محل اجرا: ۲ ماه شمسی، استان سیستان و بلوچستان - شهرستان زاهدان

۵-مهلت زمانی دریافت اسنادمناقصه از سایت: در ساعت اداری (از ساعت ۸:۰۰ الی ۱۹:۰۰) مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۱۸ لغایت ۱۴۰۵/۰۶/۲۵

۶-مهلت زمانی ارسال پیشنهاد: ساعت ۱۹:۰۰ بعد ازظهر روز پنج‌شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۱۶ می‌باشد.

۷-زمان و محل بازگشایی پاکت‌ها: ساعت ۰۸:۰۰ صبح روز یک‌شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۱۹ درکمیسیون مناقصه در مجموعه ورزشی شهید کشوری ساختمان شماره یک طبقه سوم (اتاق جلسات) پاکات ارزیابی کیفی و (الف و ب و ج) از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir باز و خوانده می‌شود.

۸- مدارک مورد نیاز جهت شرکت در فرآیند ارجاع کار: تولیدکننده یا داشتن نمایندگی و یا لیسانس از شرکت‌های تولیدکننده، سابقه انجام کار، داشتن مصالح، امکانات، ماشین‌آلات، تجهیزات و نیروهای متخصص مورد نیاز و تأییدیه‌های اخذ شده جهت پروژه‌های مشابه و همچنین داشتن بیمه و یا گارانتی محصول به مدت حداقل ۳ سال و سپس ارائه خدمات پس از فروش به مدت حداقل ۱۰ سال و ارائه کاتالوگ‌های مربوط به محصول.

۹-اطلاعات تماس دستگاه مناقصه‌گزار: شرکت توسعه و نگهداری اماکن ورزشی کشور به‌آدرس: تهران _ میرداماد - میدان محسنی - انتهای خیابان رازان جنوبی (شهید حصاری) - جنب میدان کاظمی - مجموعه ورزشی شهید کشوری ساختمان شماره یک - شرکت توسعه و نگهداری اماکن ورزشی

۱۰-اطلاعات تماس مناقصه‌گزار جهت دریافت اطلاعات بیشتر درخصوص اسناد مناقصه: مهندسین مشاور ماهر و همکاران تلفن: ۸۸۷۸۵۸۲۵-۸۸۷۸۲۰۷۷ - شماره تماس معاونت فنی و مهندسی: ۴-۲۲۹۰۳۵۹۲، شماره تماس ذیحسابی طرح‌های عمرانی: ۲۳۰۷۹۱۵۵

۱۱-زمان و محل ارائه پاکت الف: اصل ضمانت‌نامه معتبر شرکت در فرآیند ارجاع کار تا ساعت ۱۲:۰۰ ظهر روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۱۸ به دستگاه مناقصه‌گزار به آدرس تهران _ میرداماد - میدان محسنی - انتهای خیابان رازان جنوبی (شهید حصاری) - جنب میدان کاظمی - مجموعه ورزشی شهید کشوری ساختمان شماره دو - دبیرخانه شرکت توسعه و نگهداری اماکن ورزشی تسلیم نموده و رسید آن را دریافت نمایید.

۱۲-اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه: مرکز تماس: ۱۴۵۶-۰۲۱

۱۳- دفتر ثبت‌نام: ۸۸۹۶۹۷۳۷ و ۸۵۱۹۳۷۶۸

- بازگشایی پاکت‌های مناقصه با حداقل دو شرکت‌کننده و یا بیشتر انجام خواهد شد.
- درج این آگهی هیچ‌گونه تعهدی برای دستگاه مناقصه‌گزار ایجاد نمی‌نماید.
- پایگاه ملی اطلاع‌رسانی مناقصات http://iets.mporg.ir
- شرکت توسعه ونگهداری و اماکن ورزشی کشور www.tanavar.ir
- سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) www.setadiran.ir

شرکت توسعه و نگهداری اماکن ورزشی کشور
م الف ۱۸۵۳ شناسه ۲۲۶۸۸۱۵

تجدید آگهی مناقصات عمومی
شماره (م/۱۴۰۵/۴۴) نوبت دوم
همه با هم جهاد کشاورزی
وزارت جهاد کشاورزی
شرکت پشتیبانی امور دام کشور
S.L.A.L. Co.

۱- مناقصه‌گزار: شرکت سهامی پشتیبانی امور دام کشور به شناسه ملی ۱۴۰۰۲۷۷۱۷۳۶ و شماره اقتصادی ۴۱۱۱۱۳۶۷۳۷۷۱ به‌نشانی: تهران- میدان ونک- خیابان برزیل شرقی- پلاک ۳۳- طبقه همکف- کمیسیون معاملات

۲-موضوع فرآیند ارجاع کار: مناقصات عمومی (خرید، حمل و نصب هواساز و خرید کندانسینگ) و (خرید و نصب میز و قفسه استیل و کابینت PVC) پروژه بازسازی مجتمع لاین بابلکنار
از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به‌شماره مناقصات مندرج در جدول ذیل:

۳- نوع تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار: اصل فیش واریزی وجه نقد به شماره حساب شبا IR ۹۰۰۱۰۰۰۰۴۰۰۱۰۳۹۸۰۶۳۷۰۵۶۴ با کدشناسه شماره ۱۱.....۹۳۱۲۰۳۹۰۰۱ خزانه بانک مرکزی قابل واریز در کلیه شعب بانک ملی ایران و سایر بانک‌های مجاز یا ضمانت‌نامه بانکی به‌نام مناقصه‌گزار (به‌جز بانک‌های سرمایه و ایران‌زمین) و یا اوراق مشارکت بی‌نام تضمین شده بانک‌ها و دولت با قابلیت بازخرید قبل از سررسید (موضوع قانون نحوه انتشار اوراق مشارکت) را در پاکت الف لاک و مهر شده تا ساعت ۱۱ روز سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۳۱ جداگانه به مناقصه‌گزار تسلیم و رسید دریافت نمایند.

۴- مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار:
الف) مناقصه خرید، حمل و نصب هوا ساز و کندانسینگ مجتمع لاین بابلکنار:
۶/۷۵۰/۰۰۰/۰۰۰ریال (شش میلیارد و هفتصد و پنجاه میلیون ریال)
ب) مناقصه خرید و نصب میز و قفسه استیل و کابینت PVC پروژه بازسازی مجتمع لاین بابلکنار:
۴/۴۵۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال (چهار میلیارد و چهارصد و پنجاه میلیون ریال)

۵- زمان دریافت اسناد، ارائه پیشنهاد و گشایش پیشنهادهای مالی:

موضوع	مهلت دریافت اسناد از سامانه ستاد	۵-۲- مهلت ارائه پیشنهاد هر شماره مناقصه در سامانه ستاد به تفکیک	۵-۳- مهلت تحویل پاکت الف محتوی اصل تضمین به تفکیک هر شماره مناقصه به کمیسیون معاملات مناقصه‌گزار	۵-۴- زمان گشایش پیشنهادها واقع در نشانی مناقصه‌گزار	۵-۵- شماره مناقصه از سامانه ستاد
الف) مناقصه خرید، حمل و نصب هواساز و کندانسینگ مجتمع لاین بابلکنار	تا ساعت ۱۱ روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۲۱	تا ساعت ۱۱ روز سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۳۱	تا ساعت ۱۱ روز سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۳۱	ساعت ۱۲ روز سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۳۱	۲۰۰۵۰۰۱۰۱۴۰۰۰۱۵۶
ب) مناقصه خرید و نصب میز و قفسه استیل و کابینت PVC پروژه بازسازی مجتمع لاین بابلکنار	تا ساعت ۱۱ روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۲۱	تا ساعت ۱۱ روز سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۳۱	تا ساعت ۱۱ روز سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۳۱	ساعت ۱۲ روز سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۳۱	۲۰۰۵۰۰۱۰۱۴۰۰۰۱۵۷

۶-کلیه مراحل برگزاری مناقصه از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه‌گران درصورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت‌نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند. تاریخ انتشار مناقصه در سامانه روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۲۱ می‌باشد.

۷- سایر اطلاعات و جزئیات مربوطه در اسناد مناقصه مندرج می‌باشد.

تاریخ انتشار نوبت اول مناقصه روز پنج‌شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۱۹ می‌باشد.
تاریخ انتشار نوبت دوم مناقصه روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۲۱ می‌باشد.

روابط عمومی

شنبه ۲۱ شهریور ۱۴۰۵ شماره ۹۱۲۰
irannewspaper irannewspapper

«دیپلماسی سایبری» ابزاری برای پیشبرد منافع ملی

برگ برنده از آن کسی است که قواعد نظم دیجیتال جهانی را تعیین می کند

حکمرانی سایبری

عبدالحسین کلانتری
استاد علوم اجتماعی دانشگاه تهران و سرپرست پژوهشگاه فضای مجازی

«دیپلماسی سایبری» را نمی‌توان صرفاً در چارچوب دفاع در برابر تهدیدات سایبری تعریف کرد. تقلیل این مفهوم به مقابله با هک و نفوذ، نه تنها تصویری ناقص از واقعیت امروز فضای سایبری به دست می‌دهد، بلکه ما را از فهم تحولات عمیق‌تری که در نظم دیجیتال جهانی در جریان است، بازمی‌دارد. مسأله اصلی اکنون این است که دیپلماسی سایبری چگونه می‌تواند به ابزاری برای اعتمادسازی، پیشبرد منافع ملی و افزایش اثرگذاری منطقه‌ای و جهانی تبدیل شود. مکتوب حاضر متن ویرایش و تلخیص شده «ایران» از سخنرانی دکتر عبدالحسین کلانتری است که در نشست «دیپلماسی سایبری» در محل پژوهشگاه فرهنگ، هنر و ارتباطات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی ارائه شده است.

اثرگذاری منطقه‌ای از مسیر «دیپلماسی سایبری»

تحولات اکوسیستم سایبری نشان می‌دهد که ما از چند مرحله متفاوت عبور کرده‌ایم. در اولین مرحله، مسأله اصلی، امنیت سایبری بود؛ یعنی دفاع و حفظ امنیت شبکه‌ها. پس از آن، پرسش این بود که چگونه می‌توان از فناوری برای تولید قدرت استفاده کرد. در مرحله بعد، مسأله به چگونگی استفاده از این قدرت برای مذاکره، ائتلاف‌سازی، تأثیرگذاری و ایجاد بازدارندگی رسید. اما اکنون پرسش بنیادی‌تری پیش روی ما قرار گرفته است: چه کسی «قواعد نظم دیجیتال جهانی» و در واقع زمین بازی این عرصه را تعیین می‌کند و چه کسی بر آن حکمرانی خواهد کرد؟

این پرسش از آنجا اهمیت بیشتری پیدا می‌کند که دیگر با معنای قدیمی «سایبر» مواجه نیستیم. عرصه کنونی را می‌توان در قالب پنج لایه «داده»، «پلتفرم»، «رایانش ابری» و «مراکز داده» و لایه «هوش مصنوعی» درک کرد. از این منظر، عرصه پنجم دیگر صرفاً محلی برای وقوع هک و حمله سایبری نیست. تمام این لایه‌ها به بخشی از میدان رقابت تبدیل شده‌اند و بنابراین دیپلماسی سایبری نیز نمی‌تواند خود را به مذاکره برای کاهش هک و نفوذ محدود کند.

ضرورت یک چرخش پارادایمی در دیپلماسی سایبری

در چنین شرایطی، یک تغییر پارادایمی ضرورت می‌یابد: باید از «امنیت» به سمت «حکمرانی» حرکت کرد. مسأله فقط این نیست که چگونه از خود در برابر تهدیدات دفاع کنیم؛ بلکه این است که چگونه در شکل‌دهی به قواعد، مناسبات و ساختارهای نظم دیجیتال جهانی نقش داشته باشیم. این تغییر نگاه، همزمان مفهوم بازیگران عرصه دیپلماسی را نیز دگرگون می‌کند. دیپلماسی سنتی، در معنای کلاسیک خود، عمدتاً بر روابط میان دولت‌ها متمرکز بود؛ اما فضای دیجیتال شبکه‌ای بسیار پیچیده‌تر از روابط را پیش روی ما گذاشته است: رابطه دولت با دولت، دولت با شرکت‌ها، دولت با پلتفرم‌ها، دولت با جامعه فنی و دیگر اشکال تعاملاتی که در دیپلماسی سنتی چنین جایگاهی نداشتند.

دیپلماسی دیگر در انحصار دولت‌ها نیست!

دیپلماسی دیگر در انحصار دولت‌ها نیست و شرکت‌ها حضور پررنگ‌تری در این میدان یافته‌اند. از همین‌جاست که مفهوم «دیپلماسی شرکتی» اهمیت پیدا می‌کند. دیپلماسی شرکتی، در این معنا، تنظیم روابط با شرکت‌های فرامرزی دیجیتال است؛ بخشی از دیپلماسی سایبری که اهمیت آن روزبه‌روز بیشتر می‌شود. این شرکت‌ها صرفاً ارائه‌دهندگان خدمات نیستند؛ بلکه به بازیگرانی مؤثر در هنجارسازی و حتی قانونگذاری در داخل کشورها تبدیل شده‌اند. از این منظر، نادیده گرفتن نقش شرکت‌های فرامرزی دیجیتال در سیاست خارجی و دیپلماسی سایبری، به معنای نادیده گرفتن بخشی مهم از واقعیت قدرت در جهان دیجیتال امروز است.

قدرت در جهان دیجیتال

جنگ تحمیلی آمریکا و اسرائیل علیه ایران نیز از همین منظر قابل تأمل است. این جنگ را می‌توان منازعه‌ای جدید در تاریخ جنگ‌ها دانست؛ منازعه‌ای که در آن عملیات سایبری در کنار عملیات نظامی، در عالی‌ترین سطوح به کار گرفته شد. بنابراین اگر این جنگ را صرفاً با شاخص‌هایی چون بمب، جنگنده و دیگر ابزارهای کلاسیک نظامی تحلیل کنیم، گرفتار تقلیل‌گرایی شده‌ایم.

آنچه در این جنگ رخ داد، هم‌زمان مجموعه‌ای از منازعات درهم‌تنیده بود: عملیات سایبری، جاسوسی دیجیتال پیشرفته، عملیات و هماهنگی‌های گسترده، اختلالات ارتباطی وسیع، اختلال در زیرساخت‌ها و جنگ روایت‌ها. این هم‌زمانی نشان می‌دهد که مرز میان میدان نظامی، فضای دیجیتال، زیرساخت‌های ارتباطی و عرصه روایت‌ها بیش از گذشته درهم تنیده شده است.

> تحولات اکوسیستم سایبری از چند مرحله عبور کرده است؛ در اولین مرحله، مسأله اصلی امنیت سایبری بود؛ پس از آن، پرسش این بود که چگونه می‌توان از فناوری برای تولید قدرت استفاده کرد. در مرحله بعد، مسأله به چگونگی استفاده از این قدرت برای تأثیرگذاری و ایجاد بازدارندگی رسید. اما اکنون پرسش این است که چه کسی «قواعد نظم دیجیتال جهانی» را تعیین و بر آن حکمرانی خواهد کرد؟

برش

امنیت سایبری ضروری است اما در برابر تحولات جدید، کفایت نمی کند

این تجربه، یک واقعیت مهم را نیز روشن کرد: صرف توجه به امنیت سایبری برای ایران کافی نیست. امنیت سایبری ضروری است، اما در برابر تحولات جدید، کفایت نمی‌کند. آنچه ضرورت دارد، قرار گرفتن دیپلماسی سایبری در جایگاهی جدی‌تر در سیاست خارجی ایران است؛ جایگاهی که در آن، دیپلماسی سایبری نه یک حوزه فرعی، بلکه بخشی از سیاست خارجی تلقی شود. در این مسیر، چند ضرورت به صورت هم‌زمان مطرح می‌شود: تبدیل جدی دیپلماسی سایبری به بخشی از سیاست خارجی ایران، ایجاد سازوکاری برای دیپلماسی شرکتی، کسب نقش فعال‌تر در مجامع جهانی و فرآیند قاعده‌سازی و حکمرانی دیجیتال و استفاده از ظرفیت‌های هوش مصنوعی. مسأله امروز دیگر فقط دفاع از شبکه‌ها نیست. مسأله، حضور در عرصه‌ای است که در آن قواعد نظم دیجیتال جهانی در حال شکل‌گیری است. از این منظر، دیپلماسی سایبری زمانی می‌تواند به ابزار واقعی قدرت و اثرگذاری تبدیل شود که از منطق صرفاً دفاعی عبور کند و خود را در مقام یکی از عرصه‌های شکل‌دهنده به «حکمرانی دیجیتال» و نظم جهانی آینده بازتعریف کند.

مراسم بزرگداشت پرویز ضیاءشهابی در مؤسسه حکمت و فلسفه برگزار شد

سنجیده‌گویی فلسفی

نکوداشت

معصومه امیدوار
گروه اندیشه

مراسم نکوداشت پرویز ضیاءشهابی، استاد ممتاز فلسفه، در مؤسسه پژوهشی حکمت و فلسفه ایران برگزار شد؛ نشستی که پس از مدت‌ها، این مؤسسه را دوباره به محل گردهمایی شماری از استادان و پژوهشگران فلسفه تبدیل کرد. در کنار تجلیل از نزدیک به نیم‌قرن حضور علمی ضیاءشهابی، از ترجمه او با عنوان «تحول تاریخی مفهوم فلسفه» نیز رونمایی شد. آنچه این نشست را از یک مراسم معمول بزرگداشت متمایز کرد، فاصله‌ای بود که سخنرانان میان «کارنامه» و «شخصیت» ضیاءشهابی گذاشتند.

●●●

مصطفی ملکیان با وام گرفتن از تمایز دیوید بروکس میان ویژگی‌های «کارنامه‌ای» و «ستایشنامه‌ای»، تأکید کرد که ارزش ضیاءشهابی فقط در ترجمه‌ها، تألیف‌ها و سال‌های تدریس او خلاصه نمی‌شود. از نگاه او، تواضع کم‌نظیر، پرهیز از بدگویی، سنجیده‌گویی و حفظ کنجکاوی علمی تا سال‌های پیری، چهار ویژگی‌ای است که این استاد فلسفه را به چهره‌ای متفاوت بدل کرده است. در سوی دیگر، ملکیان از دقت مفهومی و زبانی ترجمه‌های او گفت؛ دقتی که در آن هر واژه جای خود را دارد و مترجم، برخلاف عادت رایج، حاضر نیست الفاظ را صرفاً برای تنوع زبانی به جای یکدیگر بنشاند. همین نسبت میان «دانش» و «منش» در سخنان مالک حسینی نیز تکرار شد. او ضیاءشهابی را «دریایی از دانش» در کنار فروتنی کم‌نظیر دانست و ترجمه تازه او را سندی علیه «استبداد فلسفی» نامید: این تصور که فقط یک تعریف، یک روش و یک سبک فلسفه‌ورزی معتبر وجود دارد. از این منظر، اهمیت «تحول تاریخی مفهوم فلسفه» فقط در انتقال یک متن مهم آلمانی به فارسی نیست؛ کتاب نشان می‌دهد که «فلسفه» در تاریخ، معنایی یگانه و ثابت نداشته و نسبت آن با دین، زندگی عملی، عقل، شهود و حتی غایت انسانی، همواره دستخوش تحول بوده است. به تعبیر حسینی، این اثر می‌تواند تصویری متفاوت از تاریخ فلسفه در اختیار خواننده فارسی‌زبان بگذارد. اما شاید مهم‌ترین بخش نشست، سخنان خود ضیاءشهابی بود؛ سخنانی که مراسم بزرگداشت را به درس‌گفتاری درباره ترجمه تبدیل کرد. او با تکیه بر دشواری واژه‌هایی چون «آرخه» و «لوگوس» توضیح داد که ترجمه، انتقال مکانیکی معنا از زبانی به زبان دیگر نیست؛ هر زبان راه خاص خود را برای صورت‌بندی معنا دارد و مترجم ناگزیر است در این عبور، هم به زبان مبدأ وفادار بماند و هم ظرفیت‌های زبان مقصد را جدی بگیرد. تأکید او بر توانایی‌های فارسی در برابر موج معادل‌سازی‌های شتاب‌زده، دفاعی روشن از حافظه زبانی ایرانی بود؛ از «هست» و «نیست» تا «لغت‌نامه» و نمونه‌هایی که از فردوسی، بیهقی، ناصرخسرو و مولانا به میان آورد. در مجموع نکوداشت ضیاءشهابی به بزرگداشت «اخلاق فلسفه‌ورزی» بدل شد: کم‌گویی به جای اظهار فضل، احتیاط به جای قطعیت، پرسشگری به جای ادعای دانایی و احترام به زبان به جای تسلیم در برابر عادت. شاید به همین دلیل، با وجود کارنامه‌ای نسبتاً کم‌حجم، سخنرانان بارها بر یک نکته تأکید کردند: آنچه از پرویز ضیاءشهابی منتشر شده، تنها بخشی از آن چیزی است که در این شخصیت علمی و فرهنگی وجود دارد.

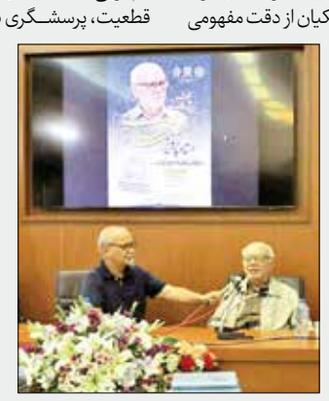

اطلاع رسانی

خارک؛ تبلور تاب‌آوری صنعت پتروشیمی

درخشش در تولید، فروش و سودآوری زیر سایه جنگ

خبر

بررسی عملکرد پتروشیمی خارک در سه‌ماهه منتهی به خرداد و همچنین عملکرد ۵ماهه منتهی به مرداد ۱۴۰۵ نشان می‌دهد این شرکت در شرایطی دشوار و در سایه محدودیت‌های عملیاتی، محاصره دریایی و شرایط جنگی، توانسته کارنامه‌ای قابل‌توجه در تولید، فروش، درآمد عملیاتی، درآمد ارزی و به‌ویژه سودآوری به ثبت برساند؛ عملکردی که از تقویت توان عملیاتی و درآمدزایی خارک حکایت دارد.

عملکرد ۳ماهه؛ رشد هم‌زمان تولید، فروش و درآمد

در سه‌ماهه نخست ۱۴۰۵، تولید پتروشیمی خارک به ۱۵۰ هزار تن و میزان فروش به ۱۸۱ هزار تن رسید. ثبت فروش بالاتر از تولید دوره، در کنار عملکرد مناسب شرکت در بازار، نشان‌دهنده توان خارک در تداوم جریان فروش و درآمدزایی است.

جهش ۱۸۰ درصدی درآمد عملیاتی

نقطه برجسته کارنامه خارک در سه‌ماهه نخست ۱۴۰۵، رشد چشمگیر درآمد عملیاتی است.

درآمد عملیاتی:
- بهار ۱۴۰۴: ۵ همت
- بهار ۱۴۰۵: ۱۴ همت
- رشد: ۱۸۰ درصد

این جهش در شرایطی رقم خورده که فضای عملیاتی و تجاری صنعت پتروشیمی با محدودیت‌ها و چالش‌های متعددی مواجه بوده است.

رشد ۱۰.۴ درصدی فروش ارزی

فروش ارزی پتروشیمی خارک نیز از ۹۶ میلیون دلار در بهار ۱۴۰۴ به ۱۰۶ میلیون دلار در بهار ۱۴۰۵ رسیده و رشد ۱۰.۴ درصدی را ثبت کرده است.

ثبت این رشد در شرایط سخت عملیاتی، محدودیت‌های لجستیکی، شرایط جنگی و محدودیت‌های دریایی، اهمیت عملکرد تجاری شرکت را دوچندان می‌کند.

سود خالص؛ نقطه اوج کارنامه خارک

اما مهمترین اتفاق درصورت‌های مالی بهار ۱۴۰۵ پتروشیمی خارک، جهش سود خالص است.

سود خالص:
- بهار ۱۴۰۴: ۴۸۴ میلیارد تومان
- بهار ۱۴۰۵: ۵.۸ همت
- رشد: ۱۱۱۱ درصد

این رشد کم‌سابقه، سودآوری خارک را به یکی از برجسته‌ترین بخش‌های عملکرد سه‌ماهه نخست سال تبدیل کرده است.

عملکرد ۵ماهه؛ ادامه مسیر رشد خارک

عملکرد ۵ماهه منتهی به مرداد ۱۴۰۵ نیز نشان می‌دهد روند مثبت شرکت در تولید، فروش و درآمدزایی ادامه داشته است.

تولید ۵ماهه:
- ۳۰۶ هزار تن

فروش ۵ماهه:
- ۲۴۲ هزار تن

ثبت این میزان فروش در شرایط محاصره دریایی و شرایط جنگی، نشان‌دهنده توان خارک در حفظ جریان فروش و تداوم فعالیت تجاری شرکت در یک محیط عملیاتی دشوار است.

درآمد عملیاتی ۵ماهه؛ رشد ۱۲۸ درصدی

درآمد عملیاتی خارک در ۵ماهه منتهی به مرداد ۱۴۰۵ به ۱۸ همت رسیده، در حالی که این رقم در مدت مشابه سال ۱۴۰۴ حدود ۷.۹ همت بوده است.

درآمد عملیاتی ۵ماهه:
- ۵ماهه ۱۴۰۴: ۷.۹ همت
- ۵ماهه ۱۴۰۵: ۱۸ همت
- رشد: حدود ۱۲۸ درصد

به این ترتیب، خارک در پنج ماه نخست سال توانسته درآمد عملیاتی خود را بیش از دو برابر کند؛ رشدی که در کنار عملکرد فروش و تولید، تصویر مثبتی از روند درآمدزایی شرکت ارائه می‌دهد.

فروش ارزی ۵ماهه؛ ۱۲۰ میلیون دلار

پتروشیمی خارک در ۵ماهه منتهی به مرداد ۱۴۰۵ همچنین ۱۲۰ میلیون دلار فروش ارزی به ثبت رسانده است؛ رقمی که اهمیت بازارهای صادراتی و نقش درآمدهای ارزی در عملکرد این شرکت را نشان می‌دهد.

روند سود خالص پتروشیمی خارک

روند سود خالص شرکت در سال‌های اخیر:
- ۱۳۹۷ | ۲.۵ همت
- ۱۳۹۸ | ۲.۱ همت
- ۱۳۹۹ | ۳.۳ همت
- ۱۴۰۰ | ۲.۸ همت
- ۱۴۰۱ | ۳.۸ همت
- ۱۴۰۲ | ۳ همت
- ۱۴۰۳ | ۶.۳ همت
- بهار ۱۴۰۴ | ۰.۴۸۴ همت
- بهار ۱۴۰۵ | ۵.۸ همت

نگاهی به این ارقام نشان می‌دهد سودآوری خارک در بهار ۱۴۰۵ نه‌تنها نسبت به مدت مشابه سال قبل جهشی کم‌سابقه داشته، بلکه رقم ۵.۸ همتی ثبت‌شده، در مقایسه با بسیاری از دوره‌های سالانه گذشته نیز سطح بالایی از سودآوری را نشان می‌دهد.

سال ۱۴۰۳ نیز با آغاز مدیریت کمیل پورضیایی در فصل زمستان همراه بوده و عملکرد ثبت‌شده در بهار و پنج‌ماهه ۱۴۰۵، تصویری مثبت از روند شاخص‌های مالی و عملیاتی شرکت ارائه می‌دهد.

> خارک در شرایط سخت هم رشد کرد؛ سود خالص ۱۱۱۱ درصد جهش کرد و درآمد عملیاتی ۵ماهه نیز ۱۲۸ درصد افزایش یافت. این عملکرد، نشان‌دهنده توانمندی پتروشیمی خارک در حفظ و تقویت بازار و درآمد ارزی است؛ عملکردی که با مدیریت کمیل پورضیایی و تیم مدیریتی شرکت، مسیر مثبتی را طی کرده است

جمع‌بندی؛ خارک در شرایط سخت هم رشد کرد

در مجموع، کارنامه پتروشیمی خارک در ۱۴۰۵ را می‌توان مجموعه‌ای از شاخص‌های مثبت دانست:
- تولید ۳ماهه: ۱۵۰ هزار تن
- فروش ۳ماهه: ۱۸۱ هزار تن
- درآمد عملیاتی ۳ماهه: ۱۴ همت | رشد ۱۸۰٪
- فروش ارزی ۳ماهه: ۱۰۶ میلیون دلار | رشد ۱۰.۴٪
- سود خالص ۳ماهه: ۵.۸ همت | رشد ۱۱۱۱٪

و در ۵ماهه:
- تولید: ۳۰۶ هزار تن
- فروش: ۲۴۲ هزار تن
- درآمد عملیاتی: ۱۸ همت | رشد حدود ۱۲۸٪
- فروش ارزی: ۱۲۰ میلیون دلار

این ارقام نشان می‌دهد پتروشیمی خارک در یکی از دشوارترین مقاطع، توانسته ظرفیت‌های تولید و فروش خود را حفظ کند و هم‌زمان رشد قابل‌توجهی در درآمد و سودآوری به ثبت برساند.

خارک در شرایط سخت هم رشد کرد؛ سود خالص ۱۱۱۱ درصد جهش کرد و درآمد عملیاتی ۵ماهه نیز ۱۲۸ درصد افزایش یافت. این عملکرد، نشان‌دهنده توانمندی پتروشیمی خارک در حفظ و تقویت بازار و درآمد ارزی است؛ عملکردی که با مدیریت کمیل پورضیایی و تیم مدیریتی شرکت، مسیر مثبتی را طی کرده است.

خبر خودرو

واردات خودرو از قطر کلید خورد

رئیس اداره بنـدر و دریانوردی دیر از فراهم شـدن بسـترهای لازم بـرای ورود نخسـتین محمولـه خودروهـای وارداتـی از قطـر خبـر داد و گفـت: «خودروهـای وارداتـی پـس از ورود به بنـدر دیر، مراحل تشـریفات ترخیص قطعی یا ترانزیت را طی خواهند کرد.»

به گزارش ایسنا، کیامرث جوکار در جمع خبرنگاران با اشـاره به تـداوم فعالیت‌هـای بندر دیـر اظهار کرد: «بندر دیـر در مقطع کنونی به عنـوان یکی از فعال‌ترین و پویاترین بنادر کشور، نقش مؤثری در پشتیبانی از زنجیره تأمین، توسعه تجارت دریایی و تأمین نیازهای کشور ایفا می‌کند.»

رئیـس اداره بندر و دریانـوردی دیر ادامـه داد: «در همین زمینه، آغـاز فصل جدید فعالیـت این بندر در حوزه واردات خـودرو با پیگیری‌های مسـتمر و همکاری تجار و بازرگانان محقق شـده و بسترهای لازم برای ورود نخسـتین محموله‌های خودروهای وارداتی از مبدا قطر فراهم شده است.»

جـوکار گفـت: «خودروهـای وارداتی پـس از ورود به بنـدر دیر، مراحل تشـریفات ترخیـص قطعی و همچنیـن ترانزیت را طـی می‌کنند کـه تحقق این مهم نقطه عطفی در توسـعه فعالیت‌هـای تجاری بندر محسوب می‌شـود و می‌تواند ظرفیت تجاری جدید و پایداری در حوزه واردات و ترخیص خودرو ایجاد کند.»

او ادامه داد: «اسـتمرار این فعالیت‌ها در شـرایط ویژه کنونـی، حاصل برنامه‌ریـزی دقیق، همدلی و تلاش بی‌وقفه کارکنان، هماهنگـی مطلوب میان دستگاه‌های مستقر در بندر و همراهی فعالان بخش خصوصی اسـت و ظرفیت بالای عملیاتی بندر دیر را در مدیریت شـرایط خاص و ایفای نقش مؤثر در حفظ پایداری تجارت دریایی کشور نشان می‌دهد.»

رئیس اداره بندر و دریانوردی دیـر تأکید کرد: «این بندر با بسیج تمامی امکانات و ظرفیت‌های موجود، همچنان در مسیر تحقق اهداف سازمانی، پشتیبانی از زنجیره تأمین کالاهای اساسی، توسعه صادرات و تقویت تجارت دریایی با تمام توان به فعالیت خود ادامه خواهد داد.»

مجلس و دیوان محاسبات هم مخالف رشد نرخ تعرفه واردات هستند

مقاومت وزارت صمت در برابر افزایش تعرفه

تا ۲۵ مرداد ۱۴۰۵، بیست و پنج هزار دستگاه خودرو وارد شده است

گزارش

گروه خودرو

به زمـان تعییـن تکلیـف تعرفـه خودروهای وارداتی نزدیک می‌شـویم هـر چنـد گمانه‌زنی‌هـا و حـرف و حدیث‌ها پیرامون این موضوع ادامه دارد. زمزمه‌های تعرفه صد درصدی به گوش می‌رسـد در حالی که به نسبت وضعیت تولید، شرایط واردات خودرو در این چنـد وقت بهتر بوده اسـت. یعنـی خودروهـا وارد شـده‌اند و این موضوع ادامه دارد. در حالی که وزارت صمت یک تنـه برای تعرفـه پلکانی و عدم افزایـش تعرفـه واردات خودرو تلاش می کند؛ اما برخی نهادها با این موضوع مخالف هسـتند و از سـمت دیگر بـرای افزایش تعرفه و رسـاندن آن بـه تعرفه صـد درصـدی در حال اقدام هسـتند. همین مواضع باعث شده که انجمن واردکنندگان خودرو، نمایندگان مجلس و دیوان محاسبات کشور نسبت به افزایش تعرفه واردات خودرو بـه صد درصد واکنش نشـان دهند.

نامه انجمن واردکنندگان به قوه قضائیه

در روزهـای گذشـته، انجمـن واردکننـدگان خـودرو طـی نامه‌ای خطاب به رئیس قوه قضائیه، با اشاره به گمانه‌زنی‌های مطرح‌شـده درباره تغییـر نظـام تعرفـه‌ای خودروهای وارداتـی، اعلام کـرد که ایـن اقدام می‌تواند واردات خودروهای اقتصادی را از منفعـت عمومی خـارج کرده و بر بازار خودرو، اشـتغال، معیشـت مردم و منابع ارزی کشور اثر بگذارد. این انجمن با اشـاره به شرایط فعلی بـازار و مشـکلات موجود در مسـیر واردات، تأکید کرد کـه اعمال تعرفه یکسـان ۱۰۰درصدی می‌تواند واردات خودروهـای اقتصـادی را از صرفـه اقتصـادی خـارج و زمینـه افزایش قیمت‌ها، سـودجویی و تشدید تورم در بـازار خـودرو را فراهـم آورد. این انجمن همچنین نسبت به پیامدهای ایـن تصمیم بـر اشـتغال و فعالیت فعالان این حوزه هشدار داده و گفت: تغییر تعرفه‌هـا می‌تواند بـه کاهش ظرفیت واردات و اثرگذاری بر منابع ارزی کشـور منجر شـود و خواسـتار بررسـی همه جانبـه آثـار اقتصادی و اجتماعـی تغییـر تعرفه‌ها بـر بازار خودرو، معیشـت مردم، اشـتغال و صنعت خودرو شد.

واکنش دیوان محاسبات کشور

همچنین درباره افزایش تعرفه واردات خودرو، دیوان محاسـبات کشور نیز واکنش نشان داد. در حالی که چندی پیش انجمـن واردکننـدگان خودرو نسـبت به تبعات تعرفـه ۱۰۰ درصدی واردات خـودرو هشـدار داده بود، در همیـن زمینه دیـوان محاسـبات بر اجرای تعرفه‌گذاری پلکانی و حمایت از خودروهای کم‌مصرف و برقی به عنوان راهکاری برای خروج از بحران سوخت و افزایش قیمت خـودرو، تأکید کرد. دیوان محاسـبات کشـور نسـبت به احتمال اعمـال تعرفه یکنواخت صد درصدی واردات خودرو به جای نظام تعرفه‌گذاری پلکانی تذکر داد. دیوان محاسبات کشـور اعلام کرد: «اعمال تعرفه یکنواخت ۱۰۰ درصدی، با احکام تکلیفی مـاده(۱) قانون سـاماندهی صنعت خودرو، مبنی بر تعیین حقوق ورودی متناسـب بـا حجـم موتـور، مصرف سـوخت و میـزان آلایندگی و همچنین ماده (۹) قانون هوای پاک، در تعارض اسـت.» دیوان محاسبات کشـور بیان کرد: «تعرفه ۱۰۰ درصدی، همزمان با افزایش نرخ ارز محاسباتی گمرک (ETS)، می‌تواند افزایش بیش از ۴۰ درصـدی قیمـت خودروهـای اقتصادی را به دنبال داشـته باشد.» این نهاد نظارتی بر اجرای کامل نظام تعرفه‌گـذاری پلکانـی توسـط دولت و ابـلاغ جـدول جامـع تعرفه‌هـا بر مبنـای شـاخص‌های حجـم موتور، مصـرف سـوخت و میـزان آلایندگی تأکید دارد؛ به‌نحوی که تعرفه حمایتی برای خودروهای بنزینـی اقتصادی و کم‌مصرف و تعرفه‌های تصاعدی برای خودروهای بنزینی لوکس و پرمصرف تعیین شود تا ضمن حمایت از واردات خودروهـای اقتصـادی، درآمدهـای دولت حفظ و از منابـع ارزی صیانت شـود. همچنیـن دیوان محاسـبات اعلام کرد که با تأکید بر اجرای تبصره مـاده (۹) قانون هوای پـاک، ضروری است سود بازرگانی خودروهای برقی و هیبریدی صفر و حقوق ورودی آنها در سطوح حمایتی تعیین شود.

> وزیر صنعت، معدن و تجارت با اعضای کمیسیون صنایع مجلس در زمینه مخالفت با تعرفه صد در صدی واردات خودرو هم عقیده بود

نشست نمایندگان مجلس با وزیر صمت

برش

نمایندگان کمیسیون صنایع و معادن مجلس با ابراز نگرانی شدید از پیشنهاد افزایش ۱۰۰ درصدی تعرفه واردات خودرو، تأکید کردند که این تصمیم به ضرر مردم و به نفع انحصار برخی دیگر است. نشست کمیسیون صنایع و معادن مجلس شـورای اسلامی بعدازظهر (۱۶ شـهریورماه) با حضور وزیر صنعت، معدن و تجارت و معاونانش و مسئولان مربوطه از قوه قضائیه، سـازمان بازرسی کل کشور، بانک مرکزی، کمیسـیون اقتصـادی دولت، گمرک جمهوری اسـلامی ایران، سـازمان حمایت مصرف کنندگان و تولیدکنندگان، مناطق آزاد، سـازمان برنامه و بودجه برگزار شـد. مهم‌ترین مسأله‌ای که در نشست کمیسیون مطرح شد، حساسیت و نگرانی نمایندگان نسبت به افزایش ۱۰۰ درصدی تعرفه واردات خودرو بود چرا که باعث افزایش قیمت خودرو و کاهش میزان واردات خواهد شد، همچنین هدف قانونگذار برای سـاماندهی بازار خـودرو که از مجلس دهم پیگیری شـده و در بودجه‌های سـنواتی نیز لحاظ شـده بود را به حاشیه خواهد برد. نماینده مردم بوئین زهرا و آوج در مجلس شورای اسلامی در این زمینه ادامه داد: «ما با تصویب قانون واردات خودرو تلاش کردیم شرایطی ایجاد شود که خودروسازان خود را در رقابت با خودروسازی‌های بزرگ خارجی ببینند و با جدیت نسبت به ارتقای کیفیت و کاهش قیمت تمام شده خودرو اقدام کنند.» این نماینده مردم در مجلس دوازدهم، اظهار کرد: «هم اکنون خودروسازان در حال رایزنی هستند و هم در دولت و هم سایر ارکان حاکمیت وارد شـده‌اند تا آنها را قانع کنند که تعرفه واردات خـودرو افزایش پیدا کند با این هدف که واردات انجام نشود تا بتوانند همچنان بازار را در انحصار خود داشته باشند و مردم و مسئولان را در مقابل هر تصمیمی که می‌گیرند، تسلیم کنند. در این نشست که با حضور وزیر صمت و سایر مسـئولان مربوطه برگزار شـد اعضای کمیسیون به شدت نسبت به افزایش ۱۰۰ درصدی تعرفه واردات اعتراض و تاکید کردیم که برای حمایت از مصرف کنندگان به هیچ وجه اجازه نمی‌دهیم که این اتفاق بیفتد.» روح الله عباس‌پور، سخنگوی کمیسیون صنایع اظهار کرد: «وزیر صنعت، معدن و تجارت نیز با اعضای کمیسیون در این زمینه هم‌عقیده بود بنابراین احتمال می‌رود که بتوانیم مانع از افزایش ۱۰۰ درصدی تعرفـه واردات خودرو شـویم.» او افزود: «ما همچنان در تلاش هسـتیم که خودروهای اقتصادی که اقشار کم درآمد جامعه نیز توان خرید آنها را داشته باشند، وارد شود.»

در پایـان باید به ایـن موضوع اشـاره کـرد که چندی قبـل نیز، محمدعلی حاجی‌زاده، مدیرکل دفتر صنایع خودرو وزارت صمت در واکنش به این موضوع در گفت‌وگو با «ایران» تأکید کرده بود که این وزارتخانه با اعمال تعرفه ۱۰۰ درصدی مخالف است. حال باید دید سرنوشت تعرفه واردات خودرو به نفع مردم حرکت می‌کند یا برخی خودروسازان؟

دعوت به شرکت در مناقصه
اجرای عملیات لوله‌کشی
در پروژه‌های مختلف شرکت نفت پارس
نفت پارس
نوبت اول
شرکت نفت پارس در نظر دارد **اجرای عملیات لوله‌کشی در پروژه‌های مختلف پالایشگاه** خود را از طریق مناقصه عمومی به پیمانکار واجد شرایط واگذار نماید. لذا از کلیه متقاضیان محترم دعوت می‌شود جهت دریافت اسناد مناقصه به وب‌سایت رسمی شرکت به آدرس: http://www.parsoilco/fa/tender.html مراجعه فرمایند.
● **مهلت ارسال پاکات پیشنهاد:** تا پایان وقت اداری روز سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۳۱
● **تذکرات مهم:** واگذاری موضوع مناقصه منوط به احراز شرایط قانونی و براساس مفاد اسناد مناقصه خواهد بود.
● به پیشنهادهای مشروط، فاقد امضا یا مهر، مبهم، فاقد تضمین/ سپرده شرکت در مناقصه و یا پیشنهادهایی که پس از مهلت مقرر در اسناد مناقصه ارسال شود، ترتیب اثر داده نخواهد شد.
● این آگهی صرفاً به منزله دعوت به مناقصه بوده و هیچ‌گونه تعهدی برای شرکت نفت پارس در پذیرش تمام یا بخشی از پیشنهادها ایجاد نمی‌نماید.
● شرکت در رد یا قبول پیشنهادها مختار است.

سایپا سیتروئن
SAIPA CITROËN CO.
آگهی تجدید مناقصه عمومی
شرکت سایپا سیتروئن در نظر دارد موضوع اقلام ذیل را از طریق مناقصه عمومی به تأمین‌کنندگان واجد شرایط واگذار نماید.
۱- تأمین دستکش بافتنی
۲- تأمین انواع دستکش کف چرم
متقاضیان می‌توانند جهت دریافت اطلاعات بیشتر به سایت WWW.SAIPA-CITROEN.COM مراجعه نمایند.
نکته: فرآیند ارزیابی متقاضیان، با توجه به شرایط مورد نظر شرکت سایپا سیتروئن انجام خواهد پذیرفت.
محل دریافت اسناد مناقصه و ارائه پیشنهادات:
کاشان کیلومتر ۱۴ جاده اردستان، واحد خرید شرکت سایپا سیتروئن، تلفن: ۰۳۱-۵۵۸۱۱۸۲۹
معاونت خرید شرکت سایپا سیتروئن

نوبت دوم
آگهی فراخوان
احداث جایگاه پمپ بنزین
شهر شمشک دربندسر
شهرداری و شورای اسلامی شهر شمشک دربندسر در نظر دارد به استناد ماده ۳ قانون درآمد پایدار و هزینه‌های شهرداری‌ها و دهیاری‌های (مصوب ۱۴۰۱/۰۴/۰۱ مجلس شورای اسلامی) و ماده ۹ آیین‌نامه مالی موضوع ماده ۱ قانون درآمد پایدار و هزینه‌های شهرداری‌ها و دهیاری‌ها مصوب هیأت وزیران به‌شماره ۲۳۵۴۷۲/ت ۶۰۷۰۲ه مورخ ۱۴۰۱/۱۲/۲۰ و اصلاحات انجام شده هیأت وزیران ابلاغی شماره ۴۵۴۵۹/ت ۶۱۵۶۷ه مورخ ۱۴۰۳/۰۳/۱۶ به استناد (طرح) مصوبه‌شماره ۱ مورخ ۱۴۰۵/۰۳/۲۴ ابلاغی به‌شماره ۵۴۹ک۱۴۰۵ مورخ ۱۴۰۵/۰۳/۲۶ شورای اسلامی شهر که طی تأییدیه شماره ۰۵۰۴۱۳/ت ش مورخ ۱۴۰۵/۰۴/۱۰ به تأیید کمیته انطباق فرمانداری شمیرانات رسیده است، از اشخاص حقیقی و حقوقی واجد شرایط برای سرمایه گذاری، طراحی، ساخت و بهره‌برداری از جایگاه‌های سوخت کوچک مقیاس دعوت به‌عمل آورد. جهت کسب اطلاعات بیشتر در ساعات اداری با شماره ۰۲۱۲۴۸۷۳۰۰۰ داخلی ۲۱۲۱ شهرداری تماس حاصل نمایند.
متقاضیان واجد شرایط باید مدارک درخواستی را حداکثر ظرف مدت ۱۰ روز کاری از تاریخ انتشار این آگهی (نوبت اول) به واحد شهرسازی شهرداری شمشک دربندسر واقع در ساختمان شهرداری تحویل و رسید دریافت نمایند.
شهرداری شمشک دربندسر

تجدید فراخوان ارزیابی کیفی
تأمین یک دستگاه
دیزل ژنراتور ۹۰۰ کاوا
بانک سپه در نظر دارد فراخوان ارزیابی کیفی به‌شماره ۲۰۰۵۰۰۱۰۳۶۰۰۰۰۲۸ برای مناقصه عمومی دو مرحله‌ای پروژه خود با مشخصات ذیل را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) برگزار نماید. کلیه مراحل برگزاری فراخوان از دریافت و تحویل اسناد فراخوان تا بازگشایی پاکت‌ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد. متقاضیان شرکت در فراخوان درصورت عدم عضویت در سامانه، نسبت به ثبت‌نام و دریافت گواهی امضای الکترونیکی (به‌صورت برخط) برای کلیه صاحبان امضای مجاز و مهر سازمانی اقدام لازم را به‌عمل آورند.
۱)موضوع مناقصه: تأمین یک دستگاه دیزل ژنراتور ۹۰۰ کیلو ولت آمپر
۲)برآورد کارفرما: ۳۵۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال
۳)محل تحویل دستگاه: استان تهران، بخش کهریزک
۴)تاریخ انتشار، مهلت دریافت و ارسال اسناد ارزیابی کیفی:
•تاریخ انتشار فراخوان در سامانه ستاد: ساعت ۸:۰۰ روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۲۱
•مهلت دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی از سامانه: تا ساعت ۱۶:۰۰ روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۳۰
•آخرین مهلت ارسال پاسخ استعلام ارزیابی کیفی: تا ساعت ۱۶:۰۰ روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۱۳
۵)نام و نشانی دستگاه مناقصه‌گزار:
تهران، میدان آرژانتین، خیابان الوند، نبش کوچه ۳۳، پلاک ۵۴، طبقه پنجم
پایگاه اینترنتی سازمان: www.banksepah.ir
تلفن: ۰۲۱۳۵۹۱۱۴۵۳-۰۹۱۲۷۲۲۹۱۴۴
شناسه ۲۲۷۰۲۵۴ م الف ۱۸۷۹ بانک سپه - اداره کل مهندسی ساختمان

آگهی مناقصه عمومی
شماره ۱-۱۴۰۵۰۶۱۴
نوبت دوم
شرکت توسعه معادن پارس تأمین
شرکت توسعه معادن پارس تأمین در نظر دارد احداث خط انتقال ۲۰کیلوولت دو مداره بطول تقریبی ۲۷ کیلومتر از پست ۶۳ کیلوولت شجاع آباد به معدن شهید فخری زاده و راه‌اندازی پست پاساژ ۲۰ کیلوولت معدن مذکور به‌صورت طرح و ساخت(EPC) واقع در استان اصفهان را مطابق شرح خدمات مندرج در این اسناد و براساس نقشه‌های پیوست با شرایط ذیل از طریق مناقصه عمومی به شرکت‌های واجد صلاحیت واگذار نماید.
۱) موضوع مناقصه: احداث خط انتقال ۲۰کیلوولت دو مداره بطول تقریبی ۲۷ کیلومتر از پست ۶۳ کیلوولت شجاع آباد به معدن شهید فخری زاده و راه‌اندازی پست پاساژ ۲۰ کیلوولت معدن مذکور به‌صورت طرح و ساخت(EPC) واقع در استان اصفهان
۲) مدت انجام کار: ۱۲ ماه شمسی
۳) مدت اعتبار پیشنهادات ۳ ماه می‌باشد.
۴) مبلغ تضمین: ضمانت‌نامه شرکت در مناقصه به مبلغ ۱۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال مطابق با فرم‌های موجود در اسناد مناقصه تهیه و در پاکت الف ارسال شود.
۵) مهلت دریافت اسناد: تا ساعت ۱۶ روز ۱۴۰۵/۰۶/۲۳
۶) مهلت تحویل اسناد: تا ساعت ۱۶ روز ۱۴۰۵/۰۷/۰۴
۷) حداقل شرایط لازم برای شرکت در مناقصه: شرکت‌کننده در مناقصه می‌بایست دارای حداقل رتبه ۳ در رشته نیرو از سازمان برنامه و بودجه کشور باشد.
۸) محل دریافت و تحویل اسناد ارزیابی کیفی و اسناد مناقصه: شرکت توسعه معادن پارس تأمین- تهران، خیابان سیدجمال‌الدین اسدآبادی، خیابان دکتر صادق آئینه وند (۶۴ شرقی)، پلاک ۲۹، طبقه دوم تلفن: ۰۲۱-۸۸۰۳۹۱۱۴
۹) بازدید از سایت پروژه: کلیه مناقصه‌گران می‌توانند از تاریخ ۱۴۰۵/۰۶/۲۴ تا تاریخ ۱۴۰۵/۰۶/۲۶ با حضور در استان اصفهان و هماهنگی با مناقصه‌گزار از محل پروژه بازدید نمایند.
۱۰) جلسه پرسش و پاسخ: کلیه مناقصه‌گران می‌توانند رأس ساعت ۱۰:۰۰ روز شنبه به تاریخ ۱۴۰۵/۰۶/۲۸ با معرفی نماینده خود در جلسه پرسش و پاسخ مناقصه حاضر شوند.
۱۱) هزینه خرید اسناد ارزیابی کیفی و اسناد مناقصه: ۷۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال واریز به‌حساب ۰۲۶۸۷۸۳۰۸۳ نزد بانک تجارت شعبه میدان ونک ۱۰۴۹
۱۲) ارائه اسناد مثبته نشان دهنده دارا بودن شرایط مناقصه در هنگام دریافت اسناد مناقصه الزامی است.
۱۳) سایر جزئیات مربوطه: در اسناد مناقصه درج شده است.
متقاضیان می‌توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره تلفن ۰۹۱۱۶۳۲۱۸۰۸ تماس حاصل نمایند. ضمناً مناقصه‌گزار در رد یا قبول پیشنهاد مختار است.

نوبت اول
آگهی ارزیابی کیفی مناقصه‌گران
(عمومی یک مرحله‌ای)
شرکت گاز استان زنجان (سهامی خاص)
شرکت گاز استان زنجان در نظر دارد جهت انجام مناقصه تأمین خدمات حفاظت و حراست از اماکن، اموال و تأسیسات شرکت گاز استان زنجان (۱۴۰۶-۱۴۰۵) را به‌شرح ذیل از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید:
کلیه مراحل برگزاری مناقصه (اعم از اسناد مناقصه، دعوت‌نامه‌ها، اصلاحیه‌ها و...) از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه‌گران درصورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت‌نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند و ملزم به پیگیری از سامانه می‌باشند.
الف) شرح مختصر کار:
- تأمین خدمات حفاظت و حراست از اماکن، اموال و تأسیسات شرکت گاز استان زنجان
- مدت انجام کار ۱۲ ماه می‌باشد.
- موضوع مناقصه فاقد پیش پرداخت می‌باشد.
ب) شرایط متقاضی:
- دارا بودن گواهی‌نامه صلاحیت از اداره تعاون، کار و رفاه اجتماعی (در امور خدمات عمومی با رتبه ۶ و بالاتر)
- مناقصه‌گران شرکت‌کننده باید از پیمانکاران تأیید صلاحیت شده سازمان حراست وزارت نفت باشند. (استعلام از طریق واحد حراست گاز استان ۰۲۴-۳۳۱۴۶۳۰۲)
- داشتن توان مالی جهت پرداخت حقوق و مزایای کارکنان موضوع پیمان حداقل به مدت دوماه بدون دریافت مبلغ صورت وضعیت از کارفرما (ارائه پرینت صورت حساب بانکی شرکت طی یک‌سال گذشته به‌همراه مهر امضای بانک مربوطه)
- تبصره: طبق نامه شماره ۵۱۱۰۳/۹۷ مورخ ۹۷/۲/۱۰ «قیمت‌ها متناسب با کالای ساخت داخل با لحاظ کیفیت ارائه شود.»
- عطف به بخش‌نامه سازمان برنامه بودجه کشور شماره ۱۴۰۱/۷۳۰۳۹ مورخ ۱۴۰۱/۰۲/۲۱، با موضوع «مدیریت تعارض منافع و جلوگیری از تبانی در ارجاع کار» رعایت تمامی مفاد بخش‌نامه فوق‌الذکر الزامی است. (ضمناً بخش‌نامه فوق به پیوست اسناد مناقصه می‌باشد.)
- برآورد ریالی مناقصه: ۴۲۴,۴۰۷,۷۶۶,۸۹۲ ریال (به حروف: چهارصد و بیست و چهار میلیارد و چهارصد و هفت میلیون و هفتصد و شصت و شش هزار و هشتصد و نود و دو ریال)
ج) محل، زمان و مهلت تکمیل و تحویل مدارک:
از کلیه متقاضیان واجد شرایط دعوت می‌شود با مراجعه به سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس WWW.setadiran.ir (بخش مناقصه) نسبت به اعلام آمادگی، دریافت و تکمیل اسناد مناقصه طبق زمان‌بندی زیر اقدام فرمایند.
- مهلت دریافت اسناد ارزیابی کیفی: ۱۴۰۵/۰۶/۲۵ لغایت ۱۴۰۵/۰۶/۲۹
- مهلت عودت اسناد ارزیابی کیفی: تا ساعت ۸:۳۰ روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۱۳
و) مناقصه‌گران می‌توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره تلفن ۰۲۴-۳۳۱۴۶۲۲۵ واحد تنظیم پیمان امور پیمانها شرکت گاز استان زنجان تماس حاصل فرمایند.
* بارگذاری مدارک در سامانه ستاد صرفاً از طریق امضای الکترونیکی مورد تأیید می‌باشد.
** توضیح: این آگهی در شبکه اطلاع‌رسانی نفت و انرژی (شانا) به آدرس www. shana. ir سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس WWW.setadiran.ir و پایگاه ملی اطلاع‌رسانی مناقصات به آدرس http: jets. mporg. ir درج گردیده است.
شناسه ۲۲۷۲۰۲۹
روابط عمومی شرکت گاز استان زنجان

شنبه ۲۱ شهریور ۱۴۰۵ شماره ۹۱۲۰
irannewspaper irannewspapper

بررسی میراث جهانی **سینمای کیارستمی** به بهانه روز ملی سینما و تازه‌ترین تمجید از **کلوزآپ** در جشنواره ونیز

صدای ایران در گوش سینمای جهان

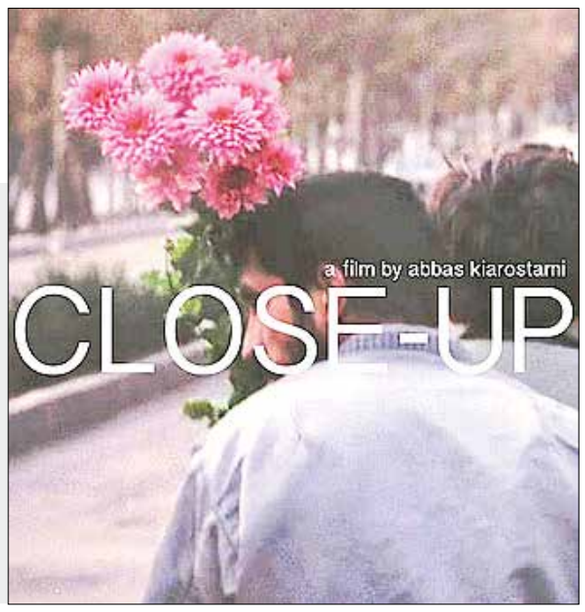

گزارش

نرگس عاشوری
گروه فرهنگی

موتورسیکلتی در خیابان‌های تهران می‌پیچد. مردی که تازه از زندان بیرون آمده، پشت مردی نشسته که ماه‌ها ادعا می‌کرد خود اوست. حرف‌هایشان قرار است مهم‌ترین دیالوگ فیلم باشد، اما درست همان لحظه میکروفن خراب می‌شود؛ صدا در خش‌خش گم می‌شود و بعد قطع. کیارستمی صحنه را قطع نکرد؛ دوربین را از دور نگه داشت و گذاشت موسیقی «مسافر» آرام روی سکوت بنشیند. سی‌وپنج سال است که سینما از همان نقص فنی نبوغ‌آمیز یاد گرفته: وقتی سیگنال قطع می‌شود، لزوماً پیام از بین نمی‌رود. حالا درست در آستانه «روز ملی سینما»، نام کیارستمی دوباره از قلب سینمای جهان مخابره شده است؛ این بار در هشتادوسومین جشنواره فیلم ونیز، جایی که لنس اوپنهایم در نشست خبری فیلم «پرایم‌تایم» با بازی رابرت پتینسون، به جای الگوهای هالیوودی، «کلوزآپ» را نقطه عطف زندگی و دلیل فیلمساز شدنش نامید. ۱۰ سال زودتر، تابستان ۲۰۱۶، چند هفته بعد از مرگ کیارستمی، مارتین اسکورسیزی در سالنی در نیویورک پشت تریبون ایستاد. یک کارگردان هفتادوچندساله آمریکایی که خودش تاریخ سینما را نوشته آن روز گفت وقتی «کلوزآپ» را دیده، حس کرده دوباره دارد دنیا را می‌بیند. این فقط خاطره دل‌بسته چند نفر نیست. سال ۲۰۲۲، مجله Sight & Sound از منتقدها و جداگانه از نزدیک به ۴۸۰ کارگردان سراسر دنیا -از جمله خود اسکورسیزی- خواست فهرست بهترین فیلم‌های تاریخ سینما را بنویسند. «کلوزآپ» در فهرست منتقدان هفدهم شد؛ در فهرست کارگردان‌ها، کنار تارکوفسکی و برگمان، جزو ۱۰ فیلم برتر بود. کیارستمی نزدیک به یک دهه است که پشت دوربین نیست، اما در روزی که به نام سینمای ایران سند خورده، صدای او هنوز از دور، خش‌خش‌دار و زنده به گوش می‌رسد؛ کافی است کسی گوش بدهد. به بهانه درخشش دوباره «کلوزآپ» در ونیز و تقارن آن با روز ملی سینما، با احمد طالبی‌نژاد و شهرام مکری درباره راز ماندگاری و میراث جهانی سینمای عباس کیارستمی گفت‌وگو کرده‌ایم:

شهرام مکری:

جهان دوباره می‌خواهد از ایران صدای تازه‌ای بشنود

شهرام مکری معتقد است بازگشت مداوم جهان به نام عباس کیارستمی، فراتر از ستایش یک گذشته بزرگ، نشان‌دهنده انتظاری است که جهان برای شنیدن صدایی تازه از ایران دارد. او در این گفت‌وگو، میراث کیارستمی را نه در تقلید فرم‌های صبورانه که در آزادی فکر کردن به امکانات سینما می‌داند.

همان سال‌های اوج کیارستمی، بعضی منتقدان ایرانی و ایرانی تبار او را کارگردانی جشنواره‌ای می‌دانستند که به خواست تماشاگر ایرانی بی‌اعتناست. در مقابل، عده‌ای دیگر تصویر روستایی و آرام او را مقاومتی می‌دانند، هم در برابر کلیشه رسانه‌های غربی از ایران و هم روایت رسمی نظام. ایرانی که کیارستمی به جهان نشان داد، ایران واقعی بود یا ایرانی انتخاب‌شده برای چشم بیرون؟

به نظرم اساساً این دوگانه کمی گمراه‌کننده است. هیچ فیلمسازی «ایران واقعی» را به شکل کامل ثبت نمی‌کند؛ هر قاب گرفتن، هر حذف کردن و هر انتخابی، ساختن یک تصویر است. بنابراین مسأله مهم‌تر برای من این است که کیارستمی چه چیزهایی را انتخاب کرد و چرا. کیارستمی برخلاف تصور رایجی که بعدها شکل گرفت، ایران را برای مصرف نگاه غربی ساده‌سازی نکرد. اتفاقاً او کاری پیچیده‌تر انجام داد: ایران را از زیر بارِ تصویرهای آماده آزاد کرد. هم از تصویر رسمی و هم از تصویری که رسانه‌های غربی انتظار داشتند ببینند؛ آدم‌های کیارستمی اغلب کارهای بسیار ساده‌ای می‌کنند: دنبال خانه‌ای می‌گردند، از کسی آدرس می‌پرسند، می‌خواهند فیلمی را دوباره بسازند یا درباره یک نسخه کپی صحبت می‌کنند. اما درست در همین سادگی، پیچیدگی عجیبی وجود دارد. او ایران را به عنوان یک «موضوع» به جهان عرضه نکرد؛ اجازه داد ایران به عنوان یک تجربه انسانی دیده شود. به همین دلیل فکر می‌کنم تصویر کیارستمی از ایران، نه ایرانِ «واقعی» به معنای مستند کلمه است و نه ایرانِ طراحی‌شده برای چشم بیرونی. شاید بتوان گفت ایران او، ایرانی است که از طریق نگاه یک هنرمند دوباره کشف شده و اتفاقاً همین شخصی بودن است که آن را جهانی کرده. هرچه او بیشتر به جزئیات جهان خودش نزدیک شد، امکان بیشتری پیدا کرد که دیگران خودشان را در آن ببینند. اتهام «فیلمساز جشنواره‌ای» هم به نظرم بیشتر ناشی از یک سوءتفاهم درباره رابطه سینما و مخاطب است. انگار تصور می‌کنیم اگر فیلمی مخاطب عام زیادی نداشته باشد، حتماً برای جشنواره ساخته شده. در حالی که جشنواره‌ها خودشان بعدها یاد گرفتند چگونه سینمای کیارستمی را ببینند. کیارستمی محصول سلیقه جشنواره‌ها نبود؛ در بسیاری موارد خودش سلیقه آنها را تغییر داد.

کیارستمی از سینمایی حرف می‌زد که عمداً نیمه‌ساخته و ناتمام بماند تا تماشاگر با ذهن خودش کاملش کند. همین نگاه امروز یکی از ستون‌های چیزی ست که در دنیا SlowCinema نامیده می‌شود؛ کارگردانانی مثل نوری بیلگه جیلان، آپیچاتپونگ ویراسیتاکول و کارلوس ریگاداس صریحاً او را الگوی خود دانسته‌اند. در روزگاری که هر ویدیو باید مخاطبش را در چند ثانیه اول نگه دارد، این نگاه صبورانه به تماشاگر هنوز شانسی دارد یا دارد به سبکی موزه‌ای تبدیل می‌شود؟

فکر می‌کنم اتفاقاً امروز بیش از هر زمان دیگری به سینمای کیارستمی احتیاج داریم، اما نه به این معنا که باید از ظاهر فیلم‌هایش تقلید کنیم. بزرگ‌ترین خطر امروز این است که «کندی» خودش تبدیل به یک ژانر یا حتی یک ژست شود. یک پلان ثابت طولانی، آدمی که آرام راه می‌رود، سکوت و اتفاق نیفتادن، لزوماً سینمای کیارستمی یا Slow Cinema نیست. همان‌طور که سریع بودن هم الزاماً نشانه زنده بودن سینما نیست. آنچه در سینمای کیارستمی اهمیت دارد، زمان تهی نیست؛ زمان فعال است. ممکن است ظاهراً اتفاق زیادی نیفتد، اما ذهن تماشاگر مدام مشغول کار است. او به تماشاگر فرصت می‌دهد که ببیند، حدس بزند، شک کند و فیلم را در ذهن خودش بسازد. این تفاوت مهمی است میان «کند کردن فیلم» و «فعال کردن تماشاگر». به نظرم سینمای صبورانه اگر فقط به

عنوان واکنشی نوستالژیک علیه سرعت شبکه‌های اجتماعی باقی بماند، قطعاً موزه‌ای خواهد شد اما اگر بتواند شکل‌های تازه‌ای از توجه را خلق کند، نه‌تنها زنده می‌ماند بلکه شاید ضروری‌تر هم بشود. ما امروز در جهانی زندگی می‌کنیم که همه چیز برای گرفتن توجه ما طراحی شده است؛ الگوریتم دائماً تصمیم می‌گیرد چه چیزی را ببینیم و چقدر ببینیم. شاید یکی از رادیکال‌ترین کارهایی که سینما امروز می‌تواند بکند این باشد که دوباره اختیار نگاه کردن را به تماشاگر برگرداند. از این جهت، کیارستمی هنوز متعلق به آینده است. مسأله این نیست که آیا مردم امروز حوصله فیلم کند دارند یا نه. مسأله این است که آیا فیلمساز هنوز می‌تواند چیزی بسازد که ارزش صبر کردن داشته باشد؟

از میان طعم گیلاس، خانه دوست کجاست یا کپی برابر اصل، این کلوزآپ است که هر بار دوباره سر زبان‌ها می‌افتد؛ از اسکورسیزی در نیویورک ۲۰۱۶ تا اوپنهایمر در ونیز امسال. چرا دقیقاً همین فیلم مرجع نسل تازه جهان شده، نه فیلم‌های شاعرانه‌تر و شناخته‌شده‌تر؟

به نظرم دلیل اهمیت ماندگار «کلوزآپ» این است که این فیلم، شاید بیش از هر فیلم دیگری، مسأله امروز سینما را پیش‌بینی کرده بود. «کلوزآپ» درباره مردی است که خودش را جای فیلمساز دیگری جا می‌زند، اما وقتی کیارستمی وارد داستان می‌شود، دیگر معلوم نیست چه کسی دارد نقش بازی می‌کند، چه کسی راست می‌گوید و اصلاً حقیقت کجاست. یک اتفاق واقعی تبدیل به فیلم می‌شود، آدم‌های واقعی خودشان را دوباره بازی می‌کنند و فیلم در نقطه‌ای قرار می‌گیرد که دیگر مرز مستند و داستانی تقریباً از بین می‌رود. این دقیقاً مسأله جهان امروز است. ما امروز در دوره‌ای زندگی می‌کنیم که تصویر دیگر تضمین‌کننده حقیقت نیست. آدم‌ها نسخه‌هایی از خودشان را در شبکه‌های اجتماعی می‌سازند، هویت‌ها قابل جعل‌اند، واقعیت دائماً بازسازی می‌شود و حالا با هوش مصنوعی حتی خود تصویر هم دیگر شاهد قابل اعتمادی نیست. «کلوزآپ» خیلی پیش از این وضعیت، پرسیده بود: اگر کسی آن‌قدر خوب نقش کس دیگری را بازی کند که خودش هم به آن نقش باور کند، حقیقت کجاست؟

شاید به همین دلیل است که برای نسل تازه، «کلوزآپ» حتی از بعضی فیلم‌های شاعرانه‌تر کیارستمی معاصرتر به نظر می‌رسد. این فیلم فقط یک فیلم درباره سینما نیست؛ درباره میل انسان به دیده شدن است. درباره این است که گاهی آدم‌ها برای رسیدن به رویای خودشان مجبور می‌شوند ابتدا وانمود کنند که شخص دیگری هستند.

آیا این حضور پررنگ خود کیارستمی، جای خالی یک سینمای ایران زنده روی صحنه جهانی امروز را پر می‌کند یا دقیق‌تر نشانش می‌دهد؟

این بخش از سؤال شما برای من تلخ‌تر است. اینکه امروز همچنان نام کیارستمی این‌قدر در جهان تکرار می‌شود، از یک طرف نشانه عظمت اوست و از طرف دیگر ممکن است سایه‌ای از وضعیت امروز سینمای ایران را هم نشان بدهد. سینمای ایران هنوز فیلمسازان مهمی دارد و این اشتباه است که تصور کنیم همه چیز با کیارستمی تمام شده. اما واقعیت این است که حضور جهانی سینمای ایران امروز به اندازه‌ای که باید، متکثر و پایدار نیست. بنابراین بازگشت دائمی جهان به کیارستمی هم ادای احترام به یک گذشته بزرگ است و هم شاید نشانه این انتظار که جهان دوباره می‌خواهد از ایران صدای تازه‌ای بشنود.

شما بارها گفته‌اید کیارستمی معلم سینمای شما بوده و حتی در ۲۴ فریم آخرش نام شما را روی درختی نوشت؛ از ماهی و گربه تا خرگوش سیاه، خرگوش سفید هم ردپای همان نگاه متا-سینمایی و بازی با زمان و فرم دیده می‌شود. اما کیارستمی سینمایی می‌ساخت که عمداً نیمه‌باز می‌ماند تا تماشاگر کامل‌اش کند؛ سینمای شما برعکس، طوری طراحی شده که انگار هیچ لحظه‌ای تصادفی نیست. وقتی به نسل جدید فیلمسازان ایرانی و جهانی نگاه می‌کنید که امروز یا ادای Slow Cinema را درمی‌آورند یا در دام فرمالیسم خالی می‌افتند، آیا شما خودتان را وارث همان مکتب کیارستمی می‌دانید که زبان او را به زمانه الگوریتم و ویدیوی کوتاه ترجمه کرده، یا سینمای شما مسیر دیگری است؟

برای من کیارستمی همیشه معلم بوده، اما شاید یکی از مهم‌ترین چیزهایی که از او یاد گرفتم این بوده که نباید شبیه معلمت فیلم بسازی. تأثیر یک فیلمساز بزرگ الزاماً در شباهت‌های ظاهری دیده نمی‌شود. ممکن است شما از او پلان ثابت، نابازیگر یا جاده را تقلید کنید، اما هیچ‌کدام از اینها به معنای ادامه دادن راه او نیست. چیزی که من از کیارستمی یاد گرفتم، بیشتر نوعی آزادی در فکر کردن درباره امکانات سینما بود. اینکه سینما را نباید مجموعه‌ای از قواعد تثبیت‌شده دانست. درست است که سینمای من از نظر طراحی با سینمای کیارستمی تفاوت زیادی دارد. فیلم‌های من معمولاً بر اساس معماری دقیق زمان، میزانسن و حرکت طراحی می‌شوند. پلان‌های بلند من شاید در ظاهر امکان تصادف را زیاد نشان بدهند، اما در واقع حاصل محاسبه‌اند. من به ساختارهایی علاقه دارم که زمان بتواند در آنها خم شود، برگردد و خودش را تکرار کند. اما شاید در سطحی عمیق‌تر، میان این دو نگاه شباهتی وجود داشته باشد. کیارستمی قواعد قراردادی روایت را زیر سؤال می‌برد تا تماشاگر فعال شود؛ من هم تلاش می‌کنم با ساختارهای زمانی و بازی‌های فرمی، تماشاگر را وادار کنم که موقعیت خودش را نسبت به فیلم دوباره تعریف کند. او گاهی با حذف اطلاعات، تماشاگر را وارد فیلم می‌کند و من گاهی با زیاد کردن اطلاعات یا بازگرداندن آنها از مسیرهای دیگر. روش‌ها متفاوت‌اند، اما شاید مسأله مشترک این باشد که فیلم نباید یک شیء بسته و مصرف‌شدنی باشد. من البته با واژه «وارث» کمی محتاطم. کیارستمی آن‌قدر فیلمساز بزرگی است که هر ادعایی درباره وارث بودن او می‌تواند اغراق‌آمیز به نظر برسد. من خودم را بیشتر شاگردی می‌دانم که از معلمش اجازه گرفته مسیر دیگری را امتحان کند. اگر امروز چیزی به نام مکتب شخصی در کار من وجود داشته باشد، امیدوارم ویژگی‌اش دقیقاً همین باشد: اینکه از یک تأثیر بزرگ شروع شده، اما در همان‌جا متوقف نشده است. و درباره نسل جدید هم فکر می‌کنم خطر اصلی، چه در Slow Cinema و چه در سینمای فرمالیستی، تقلید از «نتیجه» است به جای فهمیدن «ضرورت». یک فیلمساز پلان را طولانی می‌کند چون تصور می‌کند طولانی بودن نشانه عمق است؛ دیگری ساختار را پیچیده می‌کند چون پیچیدگی را مساوی هوشمندی می‌داند. در حالی که فرم وقتی ارزشمند است که از درون ضرورت فیلم بیرون آمده باشد. کیارستمی به ما یاد داد که فرم می‌تواند ساده باشد و در عین حال بی‌نهایت پیچیده فکر کند. شاید مهم‌ترین درس او برای نسل ما همین باشد: سادگی یک شکل نیست، یک سطح از تفکر است. و اگر بخواهم نسبت خودم را با او در یک جمله تعریف کنم، شاید بگویم: من از کیارستمی یاد نگرفتم چگونه فیلم بسازم؛ یاد گرفتم که سینما هنوز می‌تواند راه‌های کشف‌نشده‌ای داشته باشد.

احمد طالبی‌نژاد:

فیلمسازی که با سادگی، جهانی شد

عباس کیارستمی ۱۰ سال پس از رفتنش، همچنان معمای بزرگ سینمای ایران و جهان است؛ فیلمسازی که با سادگی خیره‌کننده‌اش، مرز میان واقعیت و بازسازی را محو کرد و میراثی به‌جا گذاشت که نه در تکنیک، بلکه در نوع نگاه به اخلاق و زندگی ریشه دارد. احمد طالبی‌نژاد، منتقد و کارگردان در این گفتار با نقب زدن به خاطرات حضور در صحنه «کلوزآپ» و تحلیل ساختار «پایان باز» از رازی سخن می‌گوید که کیارستمی را تقلیدناپذیر و جهانی کرد. او معتقد است کیارستمی با احترام به ذهن مخاطب و کشف انگیزه‌های کوچک برای زیستن، زبانی آفرید که فراتر از مرزهای جغرافیایی با سرشت انسان در هر کجای جهان سخن می‌گوید.

سادگی به‌عنوان هویت

گدار تاریخ سینما را به دو دوره تقسیم می‌کند؛ دوره‌های پیش و پس از کیارستمی. احمد طالبی‌نژاد همان‌جا، از این جایگاه تاریخ‌ساز بحث را می‌آغازد: «حدود سی سال پیش مجله فیلم گزارشی از دیدار کیارستمی با آکیرا کوروساوا منتشر کرد؛ جایی که کوروساوا گفته بود از کارهای او به‌شدت تأثیر گرفته است. جریانی که کیارستمی در سینمای ایران و جهان راه انداخت از نظر تکنیک اتفاق تازه‌ای نبود. پیش از آن، تجربه‌های نابی در زمینه ساختارشکنی صورت گرفته بود؛ نمونه‌اش آثار یاسوجیرو اوزو، فیلمساز بزرگ ژاپن، که همان موضوعات ساده—روابط خانوادگی، انسانی و اجتماعی—را در فیلم‌هایش بررسی می‌کرد و هرگز سراغ اکشن و الزامات سینمای تجاری و عوام‌فریب نرفت. برخلاف آن فیلم‌های پرطمطراق و پرزرق‌وبرق که عمری کوتاه داشتند و امروز در قفسه‌ها خاک می‌خورند، آثار اوزو همچنان بیننده خود را دارند. من معتقدم پس از چند سال سکوت، کیارستمی دوباره به یک مرجع تبدیل خواهد شد؛ مرجعی که فیلمسازان، پژوهشگران، محققان و منتقدان به آن رجوع می‌کنند و کار بازسازی، بازشناسی و بازکاوی فیلم‌هایش دوباره آغاز می‌شود.»

پایداری این مکتب، به بیان او، نه در فرم که در انتخاب موضوع نهفته است: «آنچه این پایداری را ممکن کرده—هم در کار اوزو، هم در کار کیارستمی—سادگی موضوع است؛ یعنی همان چیزی که روابط انسانی را می‌سازد یا روابط انسانی آن را می‌سازد؛ انسان‌ها چگونه با هم ارتباط برقرار می‌کنند و مهم‌ترین دغدغه‌هایشان چیست. کهکشان و مسائل بزرگ نیست؛ گاهی یک رابطه دوستانه است، یک گپ عصرانه است. نمونه‌اش فیلم «عصر پاییز» است که بیشترش در یک محفل میگساری می‌گذرد؛ میان چند آدم میانسال که دوستان قدیمی‌اند. این سادگی همان چیزی است که در شعر سهراب سپهری و بسیاری از شاعران برجسته دیگر چه کلاسیک و چه مدرن هست از جمله در شعر احمدرضا احمدی. به قول سپهری: «ساده باشیم، چه در باجه یک بانک، چه در زیر درخت.» این سادگی، به نظرم، ویژگی مهم و ارزشمند کار اوست.»

مرز محوشده مستند و بازسازی

این بار، «کلوزآپ» بر سر زبان است و طالبی‌نژاد از چشم شاهد سخن می‌گوید: «کلوزآپ» هنوز ظرفیت‌های نامکشوف دارد. من این توفیق را داشتم که در بخش عمده‌ای از آن حضور داشته باشم؛ نه به‌عنوان نویسنده یا منتقد، بلکه به دعوت خود کیارستمی برای حضور در صحنه و نوشتن گزارشی در مجله فیلم. در میان آن نماهای نزدیک، یکی‌دو کلوزآپ از من هم هست. شاهد بودم که چگونه کیارستمی داستانی را که رسماً تمام شده بود—محاکمه حسین سبزیان، صدور حکم و آزادی او— جلوی چشم ما آورد. به ما که در سالن دادگاه نشسته بودیم گویی رودست زد. من خیال می‌کردم حسین واقعاً با لباس زندان و دستبند وارد شده، در حالی که او را پشت در آماده کرده بودند و از چشم ما پنهان داشتند. من از اول تا آخر جلسه بودم و حتی

عامل یکی از اکت‌های فیلم شدم: جایی که مادر حسین سبزیان بلند می‌شود، جلوی میز قاضی می‌رود و التماس می‌کند پسرش بی‌گناه است. من کنارش بودم و تحریکش کردم: «بلند شو، برو و به این حکم اعتراض کن، التماس کن لغو شود» این اتفاق هم افتاد.»

سِرِّ همین برداشت واقعیت را در فرم جلوه‌گر می‌کند. طالبی‌نژاد توضیح می‌دهد: «آنچه در آن فیلم اهمیت داشت، از منظر فرم، ماهیت داکیودرامای آن بود: واقعیت و بازسازی واقعیات چنان هماهنگ پیش می‌رفتند که تماشاگر نمی‌فهمید چه چیز مستند است و چه چیز بازسازی؛ در حالی که همه‌اش بازسازی بود. ما هم نمی‌دانستیم. آنجا نشسته بودیم و تنها وقتی فیلمبرداری به پایان رسید و بعدازظهر شد، فهمیدیم همه‌اش بازی بوده است. آقای کیارستمی بازی را چنان واقعیت جلوه داد که ما باور کردیم. این باورپذیری، در همه آثار او هست و بسیار مهم است؛ یعنی دروغ‌های ساده‌ای که با نهاد انسان سروکار دارد. برخلاف آنچه معمولاً گفته می‌شود که هرچه دروغ بزرگ‌تر، باورپذیرتر است، من معتقدم بالعکس این چیزهای ساده است که باورپذیرند. مثلاً در «خانه دوست کجاست»، بچه روستایی برای آنکه همکلاسی‌اش کتک نخورد، با آن همه سختی، دفترمشق دوستش را می‌برد تا در روستای دیگری به او پس بدهد؛ او را پیدا نمی‌کند، درگیر ماجرایی می‌شود و در نهایت شب خودش مشق‌اش را می‌نویسد. این یک دروغ است، اما چنان طبیعی جلوه می‌کند که بی‌درنگ باور می‌شود.»

پایان باز؛ احترام به ذهن تماشاگر

«پایان باز» در باور این منتقد سینما، مؤلفه سینمای روشنفکرانه و نوعی احترام به تماشاگر است. او می‌گوید: «در سینمای کلاسیک، وقتی پروژکتور خاموش می‌شود و پرده بسته می‌شود، تماشاگران بلند می‌شوند و به زندگی‌شان برمی‌گردند؛ پرسشی در ذهن هیچ‌کس شکل نمی‌گیرد. در پایان باز، اما فیلمساز تا جایی داستان را پیش می‌برد و فیلم را چنان می‌بندد که تماشاگر با خود درگیر می‌شود: اگر من جای این شخصیت بودم، چه می‌کردم؟ نمونه‌اش «زیر درختان زیتون» است. مسألهٔ فیلم، علاقهٔ پسر به دختری است که از فیلم پیشین کیارستمی می‌آید. در پایان، دختر با گلدانی از گل می‌رود و حسین—عاشق او، که خود بازیگر فیلمی دیگر است—به توصیهٔ کارگردان درون فیلم، یعنی محمدعلی کشاورز، دنبالش به زیتونستان‌ها می‌رود. دوربین بالای تپه ثابت می‌ماند؛ چیزی نمی‌شنویم جز صدای باد در زیتونستان و از دیالوگ آن دو سر در نمی‌آوریم. پسر برمی‌گردد و همین‌جا پرسش در ذهن ما شکل می‌گیرد: جواب مثبت گرفت یا منفی؟ اصلاً دل کند؟ و ما می‌اندیشیم کدام پایان بهتر بود: دخترک بله بگوید، یا بگوید «به هیچ وجه؛ طبقه‌مان به هم نمی‌خورد» و... خوبی پایان باز همین است که باقی اثر در ذهن تماشاگر تداوم می‌یابد؛ با آمدن کلمه پایان، فیلم تمام نمی‌شود، بلکه در ذهن و وجود ما جریان می‌یابد.»

او میزان این تأثیرپذیری را با خاطره‌ای عینی اندازه می‌گیرد: «این ویژگی در فیلم‌های بیلگه جیلان هم هست. آنقدر متأثر که آن طور که حدود بیست سال پیش در جشنواره استانبول دیدم حتی در شکل و شمایل راه رفتن هم سعی می‌کرد ادای کیارستمی را درآورد. به هر حال، بسیاری از فیلمسازان نسل پس از کیارستمی از او متأثرند و این پایان باز، به نظرم، نوعی احترام به ذهن مخاطب است.»

فیلمساز تقلیدناپذیر

طالبی‌نژاد بحث را درباره یک واقعیت ساختاری ادامه می‌دهد: «عباس کیارستمی هیچ‌وقت فیلمساز متصل به بدنهٔ رسمی نبود. اگرچه فیلم «گزارش» در بخش خصوصی ساخته شد، اما آن بخش خصوصی هم چندان خصوصی نبود: «شرکت گسترش صنایع سینمای ایران» بود که بهمن فرمان‌آرا مدیرعاملش بود و رئیس آن مؤسسه، آقای بوشهری نامی، شوهرخواهر شاه؛ مؤسسه‌ای در عمل تحت سیطرهٔ حکومت. درست است که داستانش زندگی شهری طبقهٔ متوسط را تصویر می‌کند، اما همه‌چیز در آن ساده است: دعوای زن‌وشوهری که به فاجعه‌ای می‌انجامد. آن فاجعه چیست؟ سرنوشت بچه‌ای که میان این زوج گرفتار آمده و اینکه از چنین کودکی در آینده چه برمی‌آید. چیزی که در این فیلم و در همهٔ فیلم‌های کیارستمی مسأله است، به نظر من اخلاقیات است؛ اخلاقیات فردی و اجتماعی. او ما را با مباحثی درگیر می‌کند که به نوعی جزو مؤلفه‌های اخلاقی محسوب می‌شوند؛ نه به شیوهٔ تفکرات پیرمردی دربارهٔ اخلاق و نه سعدی‌وار. گرچه خودش شیفتهٔ سعدی بود و می‌دانیم دیوان سعدی را بازخوانی و بازنویسی کرده و منتشر شده است. در مجموع، او فیلمسازی جریان‌ساز و تقلیدناپذیر بود.»

طالبی‌نژاد در ادامه برای جلب توجه به این ویژگی تقلیدناپذیری را به دشواری خود سادگی گره می‌زند و می‌گوید: «شاید برای برخی تعجب‌آور باشد که چه تعداد فیلمساز تحت تأثیر او بوده‌اند: مجید مجیدی، ابوالفضل جلیلی، جعفر پناهی. اینها متأثر بودند اما نتوانستند تقلید کنند. واقعیت این است که عباس کیارستمی اساساً تقلیدناپذیر است، چون سادگی سخت است: اینکه آدمی ساده باشد و در همان حال بتواند حرف‌های مهمی مطرح کند، کار دشواری است. «طعم گیلاس» را نگاه کنید. در «طعم گیلاس» با شخصیتی منفرد و بریده از جامعه روبه‌رو هستیم که قصد خودکشی دارد؛ اما در آن‌سو، در بطن جامعه، آدم‌هایی هستند که با صبوری همه مشکلات را تحمل می‌کنند. پرسشی ازلی‌ابدی مطرح می‌شود: آیا این چیزی که ما در آن گرفتاریم—به‌خصوص جامعهٔ ایران در چند دههٔ اخیر—زندگی طبیعی است یا نه؟ این پرسش همیشه برای من مطرح بود آیا آقای بدیعی حق دارد خودکشی کند یا نه؟ چون آدم‌های دیگری مثل آن پیرمرد همسفر—که داستان توت‌خوردنش را تعریف می‌کند—به‌طور غیرمستقیم به او می‌آموزد که انسان برای زنده ماندن به انگیزه‌های خیلی کوچک نیاز دارد؛ لازم نیست دائم به مسائل عظیم بیندیشیم. یک دانه توت می‌افتد در دهان پیرمرد، درست وقتی خواسته خودکشی کند و او به زندگی برمی‌گردد. البته ممکن است این داستان را خود پیرمرد ساخته باشد و در واقعیت نباشد. جشنواره‌های خارجی در مواجهه با فیلم‌های کیارستمی با مسائلی مواجه می‌شوند که همگی جهانی است؛ عشق جهانی است، خودکشی جهانی است و... تمام آنچه مضمون و مفاهیم آثار کیارستمی را می‌سازد، با سرشت انسان در هر جای جهان همخوانی دارد و مشترکات پیدا می‌کند؛ به همین دلیل زبان فیلم‌های او برای بسیاری از مردم جهان آشناست، حتی بدون آنکه فارسی بدانند. فیلم‌هایش از درد و مسأله‌ای می‌گویند که در همه جای دنیا تجربه و حس می‌شوند.»

راهکاری کم‌آب‌بر برای نجات فضاهای خاکستری حومه تهران

وقتی نخاله‌ها سبز می‌شوند

گزارش

گروه ایران زمین

در حاشیه شهرها، زمین‌هایی وجود دارند که سال‌هاست نه بخشی از شهر محسوب می‌شوند و نه کاملاً بیرون از آن قرار گرفته‌اند؛ زمین‌هایی که معمولاً سهمشان از توسعه شهری، انباشت خاک و نخاله ساختمانی، زباله، ضایعات و گاهی تصرف‌های غیرمجاز بوده است. این فضاهای رهاشده که می‌توان آنها را «فضاهای خاکستری شهری» نامید، در بسیاری از نقاط حومه تهران به لکه‌هایی بلاتکلیف در میان بافت شهری تبدیل شده‌اند؛ لکه‌هایی که علاوه بر زشت کردن منظر شهر، می‌توانند منشأ آلودگی، گردوغبار، تجمع جانوران موذی و حتی زمینه‌ساز زمین‌خواری باشند.

اما تجربه قیامدشت در شرق استان تهران نشان داده است که سرنوشت این زمین‌ها الزاماً ادامه همین چرخه نیست. در زمینی که روزگاری محل تخلیه بقایای مصالح ساختمانی، نخاله و زباله بود، امروز درختان زیتون به بار نشسته‌اند و اولین محصول باغ ۲۵ هکتاری آن برداشت شده است. این اتفاق را می‌توان فراتر از یک پروژه فضای سبز دید، چراکه در این تجربه، زمین آسیب‌دیده شهری همزمان به عرصه‌ای برای حفاظت محیط زیست، تولید محصول، ایجاد درآمد و توسعه فضای سبز تبدیل شده است.

از ایستگاه نخاله تا باغ زیتون

حدود ۶ سال پیش، مدیریت شهری قیامدشت تصمیم گرفت بخشی از عرصه‌ای را که به محل تخلیه خاک، نخاله و زباله تبدیل شده بود، ساماندهی کند. نتیجه این تصمیم، شکل‌گیری باغی ۲۵ هکتاری بود که گونه غالب آن زیتون انتخاب شد؛ درختی که با شرایط اقلیمی منطقه سازگار است، نیاز آبی آن نسبت به بسیاری از گونه‌های رایج فضای سبز کمتر است و در عین حال محصول اقتصادی تولید می‌کند.

این انتخاب یک نکته مهم در مدیریت فضای سبز حومه تهران را برجسته می‌کند: در شرایطی که تهران و بسیاری از شهرهای پیرامونی آن با کمبود آب روبه‌رو هستند، دیگر نمی‌توان توسعه فضای سبز را صرفاً با افزایش سطح زیرکشت و کاشت گونه‌هایی که نیاز آبی بالایی دارند، تعریف کرد.

فضای سبز آینده باید «کم‌آب‌بر» باشد و در صورت امکان بتواند بخشی از هزینه‌های نگهداری خود را نیز تأمین کند. در چنین نگاهی، تفاوت میان یک پارک پرهزینه و یک باغ شهری مولد بسیار مهم است. هر دو می‌توانند به بهبود سیمای شهر، کاهش گردوغبار، تعدیل دما و افزایش کیفیت محیط زندگی کمک کنند، اما باغ مثمر علاوه بر این کارکردها، امکان تولید و درآمدزایی نیز دارد.

قیامدشت اکنون حدود ۹۰ هکتار فضای سبز دارد و مدیریت شهری این شهر اعلام کرده است که از سال ۱۳۹۶ موضوع مدیریت منابع آبی در فضای سبز را جدی‌تر دنبال کرده است. آبیاری قطره‌ای باغ زیتون نیز بخشی از همین رویکرد است؛ رویکردی که تلاش دارد توسعه فضای سبز را از وابستگی به مصرف بی‌ضابطه آب جدا کند.

تجربه قیامدشت زمانی اهمیت بیشتری پیدا می‌کند که آن را در مقیاس بزرگ‌تر حومه تهران ببینیم. توسعه سریع شهرها و شهرک‌های پیرامونی، ساخت‌وساز گسترده و تولید حجم زیادی از نخاله‌های ساختمانی باعث شده است در اطراف بسیاری از شهرها، اراضی‌ای شکل بگیرد که کارکرد مشخصی ندارند.

بخشی از این زمین‌ها در حاشیه شهرها و مسیرهای ارتباطی به محل تخلیه غیرمجاز نخاله تبدیل می‌شوند. برخی دیگر پس از پایان عملیات عمرانی یا تغییر کاربری، سال‌ها بدون استفاده باقی می‌مانند. این زمین‌ها اگر تعیین تکلیف نشوند، به مرور بخشی از چهره شهر می‌شوند، اما نه چهره‌ای که شهروندان از آن رضایت داشته باشند.

یکی از راه‌های مقابله با این وضعیت، تعریف یک کاربری جدید برای چنین زمین‌هایی است. به جای آنکه زمین تنها پاکسازی و رها شود، می‌توان آن را احیا و به فضای سبز متناسب با اقلیم تبدیل کرد.

البته این کار ساده نیست. زمین‌های نخاله‌ریز معمولاً از نظر کیفیت خاک، فشردگی، زهکشی و ترکیب بستر با زمین‌های معمولی تفاوت دارند و ممکن است برای کاشت مستقیم مناسب نباشند. بنابراین اولین گام، شناسایی و ارزیابی علمی زمین است؛ اینکه چه مقدار نخاله در آن وجود دارد، وضعیت خاک چگونه است، چه میزان اصلاح نیاز دارد و چه گونه‌هایی می‌توانند در آن دوام بیاورند.

اگر به اطراف همه شهرها نگاه کنیم کاملاً معلوم است که نخاله‌ها به صورت مدیریت‌نشده و سازمان‌نیافته رها شده‌اند. شهرداری‌ها در هیچ نقطه ایران نتوانسته‌اند هیچ نظام مدیریتی درستی برای این زباله‌ها بیندیشند. در تلو در اطراف تهران کوهی از نخاله انبار شده که صدها درخت دست‌کاشت پروژه‌های قدیمی منابع طبیعی را تخریب و مدفون کرده است. این انبار نخاله ساختمانی در اطراف شهرها قطعاً به یک عارضه جبران‌ناپذیر در طبیعت ایران تبدیل می‌شود. با وقوع سیل در برخی از این مناطق این حجم انبوه زباله ساختمانی می‌تواند به دیگر مناطق رانده شود و علاوه بر ایجاد مانع و تخریب مسیر، آلودگی بیشتری را به مناطق دیگر گسترش خواهد داد.

تجربه قیامدشت از این جهت قابل توجه است که انتخاب زیتون بر اساس ویژگی‌های اقلیمی و مصرف آب انجام شده است. البته زیتون تنها گزینه ممکن نیست و انتخاب گونه باید متناسب با شرایط هر منطقه، کیفیت خاک، شوری، دما، میزان بارندگی و دسترسی به آب صورت گیرد.

در برخی مناطق ممکن است گونه‌های مثمر یا غیرمثمر دیگری مناسب‌تر باشند. اصل مهم، پایان دادن به نگاه یکسان به فضای سبز است. حومه تهران مجموعه‌ای از اقلیم‌ها و شرایط متفاوت دارد و نسخه فضای سبز شهرهای شمالی، غربی، شرقی و جنوبی استان نمی‌تواند الزاماً یکسان باشد.

> فضای سبز آینده باید «کم‌آب‌بر» باشد و در صورت امکان بتواند بخشی از هزینه‌های نگهداری خود را نیز تأمین کند. در چنین نگاهی، تفاوت میان یک پارک پرهزینه و یک باغ شهری مولد بسیار مهم است. هر دو می‌توانند به بهبود سیمای شهر، کاهش گردوغبار، تعدیل دما و افزایش کیفیت محیط زندگی کمک کنند، اما باغ مثمر علاوه بر این کارکردها، امکان تولید و درآمدزایی نیز دارد

خط قرمز توسعه سبز

هر برنامه‌ای برای احیای فضاهای مرده حومه تهران باید از یک پرسش اساسی آغاز شود: آب آن از کجا تأمین می‌شود؟ توسعه فضای سبز بدون پاسخ روشن به این پرسش می‌تواند خود به یک مسأله جدید تبدیل شود. اگر قرار باشد برای سبزکردن فضاهای خاکستری از آب شرب یا منابع محدود زیرزمینی استفاده شود، طرح در نهایت بخشی از مشکل را به جای دیگری منتقل خواهد کرد.

از این منظر، استفاده از پساب تصفیه‌شده، آب‌های نامتعارف و منابعی که امکان استفاده مجاز و ایمن برای فضای سبز دارند، می‌تواند در دستور کار قرار گیرد. در کنار آن، آبیاری قطره‌ای، زمان‌بندی دقیق آبیاری، پوشش سطح خاک برای کاهش تبخیر و انتخاب گونه‌های مقاوم به خشکی باید به اجزای جدایی‌ناپذیر این طرح‌ها تبدیل شود. تجربه قیامدشت نیز نشان می‌دهد که توسعه فضای سبز و مدیریت آب باید همزمان دیده شوند. به عبارت دیگر، نمی‌توان ابتدا زمین را سبز کرد و بعد به فکر آب آن افتاد.

راهی برای کاهش هزینه شهرداری‌ها

مزیت دیگر کاشت زیتون در فضای عمومی شهری، پیوند زدن محیط زیست با اقتصاد شهری است. باغ زیتون فقط یک فضای سبز نیست؛ یک عرصه تولیدی نیز محسوب می‌شود که در صورت مدیریت صحیح می‌تواند محصول و درآمد ایجاد کند.

این موضوع در شرایطی که بسیاری از شهرداری‌ها با مشکل تأمین درآمدهای پایدار روبه‌رو هستند، اهمیت ویژه‌ای دارد. نگهداری فضای سبز شهری هزینه‌بر است؛ از تأمین آب و نیروی انسانی گرفته تا هرس، کوددهی، نگهداری شبکه آبیاری و جایگزینی درختان.

اگر بخشی از این فضاها به شکل علمی و ضابطه‌مند به باغ‌های شهری مثمر تبدیل شوند، بخشی از هزینه‌ها می‌تواند از محل درآمد محصول جبران شود. البته این موضوع نباید به معنای تجاری‌سازی افراطی فضای سبز یا حذف دسترسی مردم باشد. کاربری اقتصادی باید در خدمت هدف اصلی یعنی بهبود محیط شهری قرار گیرد. از سوی دیگر، درآمد حاصل از چنین طرح‌هایی می‌تواند برای توسعه مجدد فضای سبز، بهسازی شبکه آبیاری و احیای زمین‌های جدید هزینه شود و یک چرخه اقتصادی ـ محیط زیستی ایجاد کند.

سدی در برابر زمین‌خواری

یک کارکرد مهم دیگر احیای زمین‌های مرده یا خکستری، تثبیت مالکیت و کاربری آنهاست. زمین رهاشده در حاشیه شهر، اگر بدون استفاده باقی بماند، می‌تواند در معرض تصرف، ساخت‌وساز غیرمجاز یا تغییر کاربری قرار گیرد. اما هنگامی که یک زمین به باغ، بوستان، کمربند سبز یا عرصه تولیدی تبدیل می‌شود، حضور مدیریت شهری و نظارت عمومی بر آن افزایش می‌یابد. فرماندار ری نیز در آیین برداشت زیتون قیامدشت بر همین نکته تأکید کرده و گفته است که اگر این اقدام انجام نمی‌شد، احتمال داشت زمین در معرض تصرف یا استفاده‌های دیگر قرار گیرد.

بنابراین احیای فضاهای مرده تنها پروژه‌ای برای زیباسازی نیست؛ می‌تواند بخشی از سیاست مدیریت زمین در حاشیه شهرها نیز باشد.

آنچه در قیامدشت اتفاق افتاده، قابلیت تبدیل شدن به یک برنامه گسترده‌تر در حومه تهران را دارد. شهرداری‌ها و دهیاری‌ها می‌توانند فهرستی از اراضی رها شده، نخاله‌ریزها، حاشیه‌های بلااستفاده و زمین‌های آسیب‌دیده را تهیه کنند و برای هرکدام بر اساس ظرفیت اقلیمی و آبی، طرح احیا ارائه دهند.

برش

ضرورت تغییر الگوی فضای سبز سنتی

تهران و شهرهای پیرامونی آن در سال‌های آینده با یک انتخاب جدی مواجه خواهند بود: یا توسعه فضای سبز همچنان بر الگوهای پرمصرف گذشته ادامه پیدا کند و فشار بیشتری بر منابع آب وارد شود، یا الگوی جدیدی شکل بگیرد که در آن «سبز بودن» با «کم‌آب بودن» و «پایداری اقتصادی» همراه باشد. در این میان، زمین‌های مرده شهری می‌توانند بخشی از راه‌حل باشند. زمین‌هایی که سال‌ها محل تخلیه نخاله و زباله بوده‌اند، لزوماً محکوم به باقی ماندن در حاشیه شهر نیستند. می‌توان آنها را پاکسازی کرد، خاکشان را اصلاح کرد، گونه مناسب کاشت، آبیاری را هوشمند کرد و در نهایت فضایی ساخت که هم محیط زیست را نجات دهد و هم بخشی از نیاز شهر به فضای سبز را پاسخ دهد. باغ زیتون قیامدشت در این مسیر یک نمونه قابل توجه است؛ زمینی که از دل نخاله و زباله بیرون آمده و حالا محصول می‌دهد. اهمیت این تجربه شاید بیش از خود زیتون‌هایی باشد که امسال برای اولین‌بار برداشت شده‌اند. پیام اصلی آن این است که در شهری با محدودیت زمین و آب، حتی زمین‌های فراموش شده نیز می‌توانند دوباره به سرمایه تبدیل شوند. اگر این نگاه در مقیاس حومه تهران گسترش پیدا کند، نخاله‌ریزها و زمین‌های رهاشده می‌توانند به شبکه‌ای از باغ‌های کم‌آب، بوستان‌های مقاوم به خشکی و کمربندهای سبز تبدیل شوند؛ شبکه‌ای که هم چهره حاشیه شهرها را تغییر دهد، هم از گسترش کانون‌های گردوغبار و آلودگی جلوگیری کند، هم مانعی در برابر تصرف اراضی باشد و هم در حد توان، بخشی از هزینه‌های مدیریت شهری را تأمین کند. نسخه آینده فضای سبز تهران شاید نه در چمن‌های پرمصرف و بوستان‌های پرآب، بلکه در همین زمین‌های فراموش‌شده‌ای نوشته شود که امروز به چشم نمی‌آیند؛ زمین‌هایی که اگر درست مدیریت شوند، می‌توانند از «فضای مرده» به «سرمایه زنده» شهر تبدیل شوند.

راه‌آهن جوین ـ اسفراین در مسیر پیشرفت قرار گرفت

خراسان شمالی از بن‌بست ریلی خارج می‌شود؟

گزارش

بجنورد ـ خراسان‌شمالی سال‌هاست در میان ظرفیت‌های قابل توجه صنعتی، معدنی و کشاورزی خود و شبکه ریلی کشور، با یک فاصله زیرساختی جدی مواجه است؛ فاصله‌ای که اگرچه در ظاهر تنها نبود یک خط آهن است، اما در عمل می‌تواند بخشی از توان اقتصادی استان را از دسترسی به بازارهای بزرگ، سرمایه‌گذاری‌های جدید و زنجیره‌های ارزش ملی دور نگه دارد. اکنون پروژه راه‌آهن جوین ـ اسفراین می‌تواند اولین گام جدی برای شکستن این بن‌بست باشد؛ پروژه‌ای که پس از ۱۲ سال انتظار و با رفع یکی از مهم‌ترین موانع اجرایی، بار دیگر در مسیر پیشرفت قرار گرفته است.

خراسان‌شمالی از معدود استان‌هایی است که نبود اتصال مناسب به شبکه ریلی، همچنان یکی از محدودیت‌های مهم زیرساختی آن به شمار می‌رود. این در حالی است که بخش‌هایی از استان، بویژه اسفراین، مجموعه‌ای از ظرفیت‌های صنعتی و معدنی را در خود جای داده‌اند که برای توسعه، بیش از هر چیز به شبکه حمل‌ونقل مطمئن، اقتصادی و متناسب با حجم تولید نیاز دارند.

اکنون راه‌آهن جوین ـ اسفراین با طول حدود ۵۸ کیلومتر در دو بخش ۲۷ و ۳۱ کیلومتری در حال اجراست. بر اساس اطلاعات موجود، زیرسازی این پروژه به ۷۵ درصد و ایستگاه‌ها به ۲۳ درصد پیشرفت رسیده و با رفع مشکل اراضی کشاورزی و توافق با مالکان، یکی از موانع اصلی ادامه کار کنار رفته است.

چرا تکمیل این خط برای خراسان‌شمالی اهمیت دارد؟

پاسخ را باید در ساختار اقتصادی جنوب استان جست‌وجو کرد. اسفراین یکی از مهم‌ترین کانون‌های صنعتی خراسان‌شمالی است و مجموعه‌هایی مانند مجتمع صنعتی اسفراین، شرکت لوله‌گستر اسفراین و آذین‌فورج، بخشی از ظرفیت تولیدی این شهرستان را تشکیل می‌دهند. صنایع بزرگی از این دست برای تأمین مواد اولیه و رساندن محصولات خود به بازارهای دورتر، نیازمند شبکه حمل‌ونقل پرظرفیت و اقتصادی هستند .

در چنین شرایطی، ریل می‌تواند بخشی از هزینه و دشواری حمل‌ونقل را کاهش دهد و قدرت رقابت صنایع استان را افزایش دهد. فاصله میان کارخانه و بازار، تنها یک فاصله جغرافیایی نیست؛ این فاصله در قیمت تمام‌شده محصول، سرعت دسترسی به بازار و حتی تصمیم سرمایه‌گذاران برای ایجاد واحدهای جدید خود را نشان می‌دهد. بنابراین اتصال اسفراین به شبکه سراسری ریلی می‌تواند به تقویت رقابت‌پذیری صنایع موجود و فراهم شدن زمینه برای سرمایه‌گذاری‌های تازه کمک کند .

ظرفیت معدنی نیز یکی دیگر از دلایل ضرورت خروج خراسان‌شمالی از بن‌بست ریلی است. معدن آلبلاغ اسفراین و دیگر ذخایر معدنی استان، بخشی از ظرفیت‌های بالقوه‌ای هستند که می‌توانند در صورت ایجاد زنجیره استخراج، فرآوری و تولید، ارزش افزوده بیشتری برای منطقه ایجاد کنند.

> اکنون راه‌آهن جوین ـ اسفراین با طول حدود ۵۸ کیلومتر در دو بخش ۲۷ و ۳۱ کیلومتری در حال اجراست. بر اساس اطلاعات موجود، زیرسازی این پروژه به ۷۵ درصد و ایستگاه‌ها به ۲۳ درصد پیشرفت رسیده است

اما ماده معدنی پس از استخراج باید به کارخانه، واحد فرآوری یا بازار مصرف منتقل شود. هرچه مسیر انتقال طولانی‌تر و هزینه حمل بیشتر باشد، بخشی از مزیت اقتصادی معدن کاهش می‌یابد. در این میان، راه‌آهن می‌تواند حلقه‌ای میان معدن، کارخانه و بازار باشد و امکان جابه‌جایی بار در مقیاس گسترده‌تر و با هزینه مناسب‌تر را فراهم کند.

به بیان دیگر، ریل قرار نیست صرفاً قطار را به اسفراین برساند؛ قرار است امکان حرکت مواد معدنی از زیرزمین به سمت کارخانه و سپس بازار را فراهم کند. اگر توسعه ریلی با فرآوری مواد معدنی در داخل استان همراه شود، ارزش اقتصادی این منابع نیز افزایش خواهد یافت و زمینه برای ایجاد اشتغال و فعالیت‌های اقتصادی جدید فراهم می‌شود.

کشاورزی هم در انتظار یک مسیر تازه

اهمیت راه‌آهن برای خراسان‌شمالی به صنعت و معدن محدود نمی‌شود. کشاورزی نیز یکی از پایه‌های اقتصاد استان و شهرستان اسفراین است. محصولات کشاورزی برای تبدیل شدن به یک مزیت اقتصادی پایدار باید در کوتاه‌ترین زمان و با کمترین هزینه به مراکز مصرف برسند.

البته جاده همچنان مهم‌ترین مسیر حمل محصولات کشاورزی خواهد بود، اما اتصال ریلی می‌تواند برای حمل بارهای عمده و انتقال محصولات به بازارهای دورتر ظرفیت تازه‌ای ایجاد کند. بویژه اگر در کنار خط آهن، صنایع تبدیلی، سردخانه، بسته‌بندی، انبارداری و مراکز لجستیکی توسعه یابد، ریل می‌تواند بخشی از زنجیره ارزش کشاورزی استان را تکمیل کند.

از این منظر، راه‌آهن جوین ـ اسفراین را نباید یک پروژه صرفاً عمرانی یا یک مسیر ارتباطی میان دو نقطه جغرافیایی دانست. این پروژه می‌تواند حلقه اتصال سه بخش مهم اقتصاد جنوب خراسان‌شمالی یعنی صنعت، معدن و کشاورزی باشد؛ سه بخشی که در نهایت برای رشد پایدار به یک مقصد مشترک نیاز دارند: بازار.

اکنون که پس از ۱۲ سال یکی از گره‌های اصلی پروژه جوین ـ اسفراین باز شده و زیرسازی آن به ۷۵ درصد رسیده است، مهم‌ترین مطالبه، حفظ شتاب عملیات و تأمین منابع لازم برای تکمیل پروژه است.

بنگاه

پاسخ شرکت سهامی نمایشگاه‌های بین‌المللی ایران به اظهارات رئیس شورای اسلامی شهر تهران

در پی اظهارات اخیر رئیس محترم شورای اسلامی شهر تهران و به‌کارگیری تعابیر نامتعارفی نظیر «گروگان‌گیری مردم توسط نمایشگاه بین‌المللی»، لازم است جهت تنویر افکار عمومی و یادآوری پاره‌ای از حقایق ملموس و نکاتی چند به استحضار مردم شریف پایتخت، فعالان اقتصادی و اهالی رسانه برسد:

۱. قدمت ۶۰ ساله نمایشگاه و توسعه نامتوازن شهری: جناب آقای مهندس چمران با توجه به سابقه طولانی حضور در مدیریت شهری، بیش از هر کس دیگری واقف‌اند که سایت دائمی نمایشگاه‌های بین‌المللی از بیش از ۶۰ سال پیش در این مکان احداث شده و در آن زمان پهنه‌ای کاملاً مشخص، خارج از بافت مسکونی متراکم و مستقل داشته است. این مدیریت شهری در طول دهه‌های گذشته بوده که با گسترش بی‌رویه، صدور مجوزهای متراکم ساختمانی و توسعه نامتوازن، حریم نمایشگاه را در بر گرفته است. آیا منطقی است با وجود تقدم تاریخی شش‌دهه‌ای این مجموعه ملی، آدرس غلط به مردم داده شود و نمایشگاه را مسبب ترافیک ریشه‌دار پایتخت معرفی کرد؟ این استدلال شبیه آن است که بگوییم «بازار بزرگ تهران» مردم پایتخت را گروگان گرفته، چون معابر پیرامونی آن پر ترافیک است!

۲. تفکیک ترافیک ساختاری از ترافیک چندساعته نمایشگاهی: از چهره‌ای باسابقه در حوزه شهرسازی انتظار می‌رود موضوع بنیادین و تخصصی ترافیک کلانشهر تهران را با رویکردهای غیرکارشناسی یا دیدگاه‌های شخصی نیامیزند. واقعیت آماری این است که از میان ده‌ها رویداد تخصصی در طول سال، تنها ۳ الی ۴ عنوان نمایشگاهی پرمخاطب وجود دارد که آن‌هم صرفاً برای ساعاتی محدود در طول ۳ یا ۴ روز ترافیک مقطعی ایجاد می‌کند. تقلیل دادن بحران ترافیک دائمی و مزمن شمال پایتخت به چند ساعت رویداد اقتصادی، نادیده گرفتن ریشه‌های اصلی معضل است.

۳. مصوبه جنجالی برج باغ‌ها و بارگذاری جمعیتی در شمال تهران: جای تأمل است که چرا بانیان و مدافعان مصوبه موسوم به «برج‌باغ‌ها» که در دهه‌های اخیر موجب تخریب باغات شمیرانات، ساخت‌وسازهای انبوه، تراکم سرسام‌آور جمعیتی و افزایش بار ترافیکی شمال تهران شدند، امروز پاسخگوی سیاست‌گذاری‌های خود نیستند؟ در بافت مسکونی پیرامون نمایشگاه و برج‌های احداث شده، الگوی مصرف و تمکن ساکنان به‌گونه‌ای است که به‌ازای هر عضو خانواده دست‌کم یک خودروی شخصی وجود دارد. این حجم از بارگذاری جمعیتی و انباشت خودرو در معابر، منشأ ترافیک روزمره و همیشگی است؛ چگونه این معضل ساختاری را پشت نام نمایشگاه پنهان می‌کنید؟

۴. معطلی پروژه‌های توسعه حمل‌ونقل عمومی و شبکه ریلی: برای شهروندان فهیم تهرانی این پرسش اساسی مطرح است که تکالیف مدیریت شورا در قبال توسعه حمل‌ونقل عمومی در این محور به کجا رسیده است؟ - سرنوشت احداث خط متروی ونک به تجریش چه شد؟ - پروژه اتصال خط متروی میدان صنعت به سمت مجموعه نمایشگاه بین‌المللی چرا سال‌ها معطل و بلاتکلیف مانده است؟ پاسخ این ناکامی‌ها در حوزه توسعه زیرساخت‌های ریلی پایتخت را بی‌شک جناب آقای چمران بهتر از دیگران می‌دانند.

۵. جایگاه نمایشگاه بین‌المللی و واقعیت‌های سایت شهرآفتاب: درباره اینکه «چرا رویدادها به نمایشگاه شهر آفتاب منتقل نمی‌شوند؟»، پاسخ روشن است و باید از بخش خصوصی و فعالان اقتصادی شنیده شود؛ اگر زیرساخت‌های رفاهی، لجستیکی، ترانزیتی و اقامتی مجموعه‌ای تکمیل و جذاب باشد، نیازی به اهرم‌های فشار نخواهد بود و بازار به‌صورت طبیعی از آن استقبال خواهد کرد. عدم استقبال بخش خصوصی و جامعه صنعتی و بازرگانی از یک مجموعه، گواه روشنی بر نقص زیرساخت‌ها و جذابیت‌های لازم است. شرکت سهامی نمایشگاه‌های بین‌المللی به عنوان «نمایشگاه مادر و نماد ملی صنعت نمایشگاهی کشور» همواره حامی، همکار و خواهان رونق تمامی سایت‌های نمایشگاهی کشور از جمله مجموعه شهرآفتاب بوده و هست و هیچ‌گونه تضاد منافعی با توسعه زیرساخت‌های نمایشگاهی ندارد.

کلام آخر: شرکت سهامی نمایشگاه‌های بین‌المللی ج.ا.ایران با پوزش مجدد و صمیمانه از شهروندان و همسایگان گرامی برای ترافیک مقطعی چند رویداد پربازدید سالانه، مراتب تقدیر و سپاس خود را از همکاری دلسوزانه و شبانه‌روزی فرماندهی و پرسنل فداکار پلیس راهور و همچنین مجموعه زحمتکش کارکنان شهرداری تهران اعلام می‌دارد. ما صمیمانه از مسئولان و تریبون‌داران شهری تقاضا داریم در تحلیل چالش‌های پیچیده پایتخت، جانب انصاف، تخصص و واقع‌بینی را رعایت فرمایند.

بازخوانی پرونده جنایی

پایان تلخ اعتماد به همسایه عصبانی

گروه حوادث: دقایقی از نیمه‌شب گذشته بود اما انگار میهمانان خیال رفتن نداشتند. سودابه برای صدمین بار نگاهی به ساعت روی دیوار آشپزخانه انداخت، عقربه‌ها از پی هم می‌دویدند و ساعت به یک نیمه‌شب نزدیک می‌شد. در دلش غوغایی بود، نگرانی امانش را بریده بود. زیر لب به بخت بد خودش و میهمانان بی‌خیال مژگان خانم ناسزا می‌گفت. همان‌طور که سرگرم شستن ظرف‌ها بود، قطره‌های اشک از گوشه چشمش پایین می‌غلتید و صورتش را خیس کرده بود.

با خودش می‌گفت، اگر شوهرم زنده بود، مجبور نبودم به خاطر کار کردن در خانه مردم دختر طفل معصومم را تنها در خانه در و همسایه رها کنم؛ به خاطر یک لقمه نان بخورونمیر از صبح تا شب کلفتی کنم و حرف هر کسی را به جان بخرم.

صدای موزیک تندی که با هیاهوی شادی میهمانان درهم‌آمیخته و فضای خانه را پر کرده بود، خبری از پایان این جشن نمی‌داد. خستگی از یک‌سو امانش را بریده بود و بی‌قراری و دل‌نگرانی برای دختر کوچولویش از سوی دیگر سودابه را کلافه کرده بود. دل‌دل می‌کرد به خانمش بگوید دیرش شده و بچه‌اش تنهاست یا نه؟ می‌ترسید اگر بی‌اجازه برود، خانم ناراحت شود و اخراجش کند. در همین فکرها بود که مژگان خانم وارد آشپزخانه شد. سودابه گفت: «خانم من می‌تونم برم؟»

مژگان نگاه متعجبانه‌ای به او انداخت و گفت: «الان؟ مگه نمی‌بینی مهمونا هنوز هستن؟ من تنهایی باید ازشون پذیرایی کنم؟ ظرف و ظروفا رو هم حتماً من باید جمع و جور کنم و بشورم؟»

ـ نه خانم فردا صبح زود خودم میام همه کارهارو انجام می‌دم. دلم شور دخترم رو می‌زنه. می‌دونید که سپردمش به همسایه و نگرانم؛ خیلی دیر شده لطفاً اجازه بدید من برم.

مژگان بالاخره راضی شد و اجازه داد زن جوان برود. او هم مثل سودابه سه سال قبل شوهرش را در یک حادثه از دست داده بود، اما تقدیر و سرنوشت، دو زندگی متفاوت را برای این دو زن رقم زده بود؛ یکی بعد از مرگ شوهر، وارث ثروت میلیاردی شده و دیگری با نوزادی در آغوش، آواره کوچه و خیابان بود.

شوهر سودابه در یک تعمیرگاه خودرو کار می‌کرد، اما وقتی دخترشان ۶ ماهه بود یک روز بر اثر انفجار تعمیرگاه شوهرش دچار سوختگی شدیدی شد و بعد از یک ماه هم فوت شد.

صاحب تعمیرگاه نه‌تنها هیچ خسارتی نداد بلکه چون کارشناسان اعلام کردند بی‌احتیاطی کارگران منجر به حادثه شده، حتی می‌خواست شکایت کند اما بالاخره با وساطت اطرافیان از شکایت صرفنظر کرد. این شد که سودابه ماند و یک دختر کوچک بدون هیچ پول و سرمایه‌ای. خانواده شوهرش وضع خوبی نداشتند و در شهرستان زندگی می‌کردند. خانواده خودش هم در یک روستای شمالی ساکن بودند و او در تهران کسی را نداشت. سودابه پس از مدت‌ها کار کردن در خانه‌های مردم با مژگان آشنا شده بود و چون کارش خوب و خودش هم مورد اعتماد بود، مژگان از او خواسته بود که فقط برای او کار کند.

سودابه برایش کارهای خانه و نظافت و آشپزی را انجام می‌داد و او نیز بموقع حقوق و مزایای وی را می‌پرداخت و کمک‌های خوبی هم به او می‌کرد. تنها ناراحتی سودابه دخترش بود، چراکه مژگان شرط کرده بود دخترش را به خانه او نیاورد. می‌گفت حوصله بچه ندارم البته سودابه فکر می‌کرد علتش این باشد که چون این زن نمی‌توانست طعم مادر شدن را بچشد، دوست ندارد بچه‌ای به خانه‌اش قدم بگذارد. به همین دلیل زن جوان دخترش را نزد یکی از همسایه‌ها که پیرزنی تنها بود، می‌گذاشت و ماهانه نیز پول اندکی به او می‌داد، اما با این حال همیشه نگران دوری از بچه‌اش بود، بخصوص شب‌هایی که مژگان تا دیروقت میهمان داشت و او نیز مجبور بود آنجا بماند.

آن شب وقتی سودابه زنگ خانه پیرزن را زد، هر چه منتظر ماند کسی در را باز نکرد. فکر کرد شاید خوابیده‌اند. به ناچار شماره تلفن خانه او را گرفت اما باز هم کسی جواب نداد. یک ربع پشت در ایستاد؛ بعد با دست به در کوبید تا اینکه مینا خانم، همسایه دیوار به دیوارشان از پنجره سرک کشید و بعد از سلام و احوالپرسی گفت: «حاج خانم نیست. عصری حالش بد شد و زنگ زد و به من گفت حالم خوب نیست. ما هم زنگ زدیم اورژانس، آمدند و او را بردند بیمارستان.»

سودابه که رنگ و رویش پریده بود، گفت: «بچه من کجاست؟ دخترم چی شد؟»

مینا گفت: «نگران نباش، پیش منه، آوردمش خونه خودم. الانم خوابیده بیا تو.»

مینا زن خوبی بود اما سودابه از شوهرش متنفر بود. او مردی چشم‌چران و معتاد و بیکار بود که چندباری هم برای سودابه مزاحمت ایجاد کرده بود. با این حال به خاطر حرمت مینا حرفی به او نزده بود، اما سعی می‌کرد هیچ‌وقت با این مرد بدچشم روبه‌رو نشود.»

آن شب وقتی سودابه برای بردن دخترش وارد خانه شد، شوهر مینا روی مبل لم داده بود و سیگار می‌کشید. سودابه سلام کرد و بعد هم دخترش را در آغوش گرفت و با عجله خارج شد. مینا جلوی در گفت: «فکر کنم حاج خانم چند روزی بیمارستان بستری باشه؛ اگه دوست داشتی من می‌تونم از بچه مراقبت کنم.»

سودابه در حالی که دلش راضی به این کار نبود، تشکری کرد و رفت. آن شب تا صبح با خودش کلنجار می‌رفت و خواب به چشمش نیامد. از یک طرف به مژگان قول داده بود صبح زود به خانه‌اش برود و کارهای نیمه‌کاره‌اش را تمام کند؛ از طرفی نمی‌دانست بچه‌اش را کجا و به کی بسپارد. در همین فکرها بود که دید صبح شده و به ناچار تصمیم گرفت بچه را به مینا بسپارد.

آن روز تمام‌مدت سودابه فکرش پیش دخترش بود. عصری زودتر اجازه گرفت و به خانه برگشت. بین راه بدجوری دلش شور می‌زد. نمی‌دانست چرا اینقدر بی‌تاب است. به خانه مینا که رسید، زنگ زد، بعد هم وارد خانه شد اما احساس کرد اوضاع عادی نیست. مینا طوری حرف می‌زد که انگار لکنت گرفته است. شوهرش هم خانه نبود. سودابه نگاهی به دخترش انداخت، رنگ به چهره نداشت. به بدنش که دست زد، یخ بود. با نگرانی پرسید: «چیزی شده؟ انگار بچه‌ام حالش خوب نیست.»

مینا با دستپاچگی گفت: «نه چیزی نشده، خوبه. نگران نباش. زیاد بازی کرده خسته شده.»

سودابه تشکر کرد و دخترش را برد، اما وقتی از دخترش خواست علت این بی‌حالی‌اش را توضیح دهد، او که انگار از چیزی ترسیده بود، فقط نگاه می‌کرد و حرفی نمی‌زد. یک ساعت بعد حال بچه بدتر شد.

بعد از اینکه چندباری بالا آورد، از هوش رفت. زن جوان او را به درمانگاه رساند اما همان شب طفل معصوم جان باخت. پزشکان علت اولیه مرگ را ضربه به سر اعلام کردند. سودابه گیج و وحشت‌زده نمی‌دانست چه اتفاقی افتاده است.

وقتی پلیس به دنبال اعلام مرگ مشکوک کودک از سوی بیمارستان برای تحقیق به سراغ سودابه رفت، او ماجرای آن روز را شرح داد و گفت: «هرچه هست زیر سر مینا و شوهرش است، از آنها شکایت دارم.»

پس از دستگیری این زوج، مینا در حالی که گریه می‌کرد، گفت: «آن روز به دلیل اینکه دختر کوچولو فرش خانه آنها را کثیف کرده بود، شوهرش عصبانی شده و او را هل داده که سر بچه به دیوار خورده است.»

بدین ترتیب مرد معتاد بازداشت شد و با درخواست سودابه مبنی بر اشد مجازات در انتظار محاکمه و صدور حکم در زندان است.

نیم نگاه

حفاظت از کودکان مهم‌ترین اولویت والدین

بی‌تردید یکی از دغدغه‌های مهم والدین شاغل نگهداری و مراقبت از فرزندان‌شان در ساعاتی است که آنها سرکار هستند. گذشته از دوری و تنهایی فرزند، موضوع مهم‌تر این است که والدین فرزندان خود را به چه کسی و کجا بسپارند که خیال‌شان از امنیت و سلامت او راحت باشد. متأسفانه همه خانواده‌ها این امکان را ندارند که فرزندشان را نزد پدربزرگ و مادربزرگ یا خانواده درجه یک بگذارند هرچند که در این حالت هم دل‌نگرانی‌ها و دغدغه‌های خاصی پابرجاست اما هرچه باشد خیال والدین راحت‌تر از این است که کودک‌شان را به افرادی غریبه یا مراکز نگهداری کودکان مانند مهدکودک‌ها بسپارند.

تجربه نشان داده است که حتی والدینی که مشکل مالی ندارند و می‌توانند برای فرزندشان پرستار خصوصی بگیرند هم مشکلات دیگری دارند و در نهایت هیچ کسی نمی‌تواند در مراقبت و نگهداری از طفل جای پدر و مادر را بگیرد. با این حال برخی ناگزیرند کودک‌شان را برای چند ساعتی به دیگران بسپارند که در این صورت رعایت نکات ایمنی بسیار حائز اهمیت است.

شما برای سپردن کودک به دیگران باید موارد زیر را در نظر بگیرید. افراد باید قابل اعتماد، سالم از لحاظ جسمی و روانی و اخلاقی باشند و محیطی که قرار است کودک درآنجا بماند از هر نظر امن باشد. به لحاظ تربیتی کودک دچار سردرگمی نشود و شیوه آموزشی و رفتاری مناسبی داشته باشد.

افراد مسن، از انرژی کمتری به نسبت کودکان برخوردار هستند. کودک نیاز به دویدن، شیطنت و بازیگوشی دارد، بنابراین نیاز است تا فرد مراقب، نظارت خوبی بر رفتار کودک و تحمل بازیگوشی و شیطنت او داشته باشند.

انتخاب شخص نگهدارنده کودک با توجه به شرایط والدین متفاوت است اما در نهایت فراموش نکنید فرزند شما نیازمند محبت است و در وهله اول به فکر سلامت جسمانی و سپس روح فرزندتان باشید و بدانید هیچ موضوعی در زندگی مهم‌تر از حفاظت از فرزند و تربیت او نیست.

از سوی دیگر در قوانین کشور ما اگر شخصی غیر از والدین مسئول نگهداری از کودک بوده و به علت سهل انگاری، بی‌توجهی، بدرفتاری یا ضرب و جرح موجب مرگ طفل شود به مجازات محکوم می‌شود که این مجازات به تحقیقات قضایی و نظریه پزشکی قانونی منوط خواهد بود و اگر مشخص شود ضرب و جرح منجر به مرگ کودک شده و قتلی رخ داده مرتکب طبق قانون به قصاص محکوم خواهد شد.

یک جدول با دو شرح

جدول روزنامه ایران دارای دو «شرح عادی و ویژه» است. در صورت تمایل به حل دو شرح ابتدا یکی از شرح‌ها را با مداد حل کرده و سپس با پاک کردن جواب شرح اول، به حل شرح دوم بپردازید.

۹۱۲۰

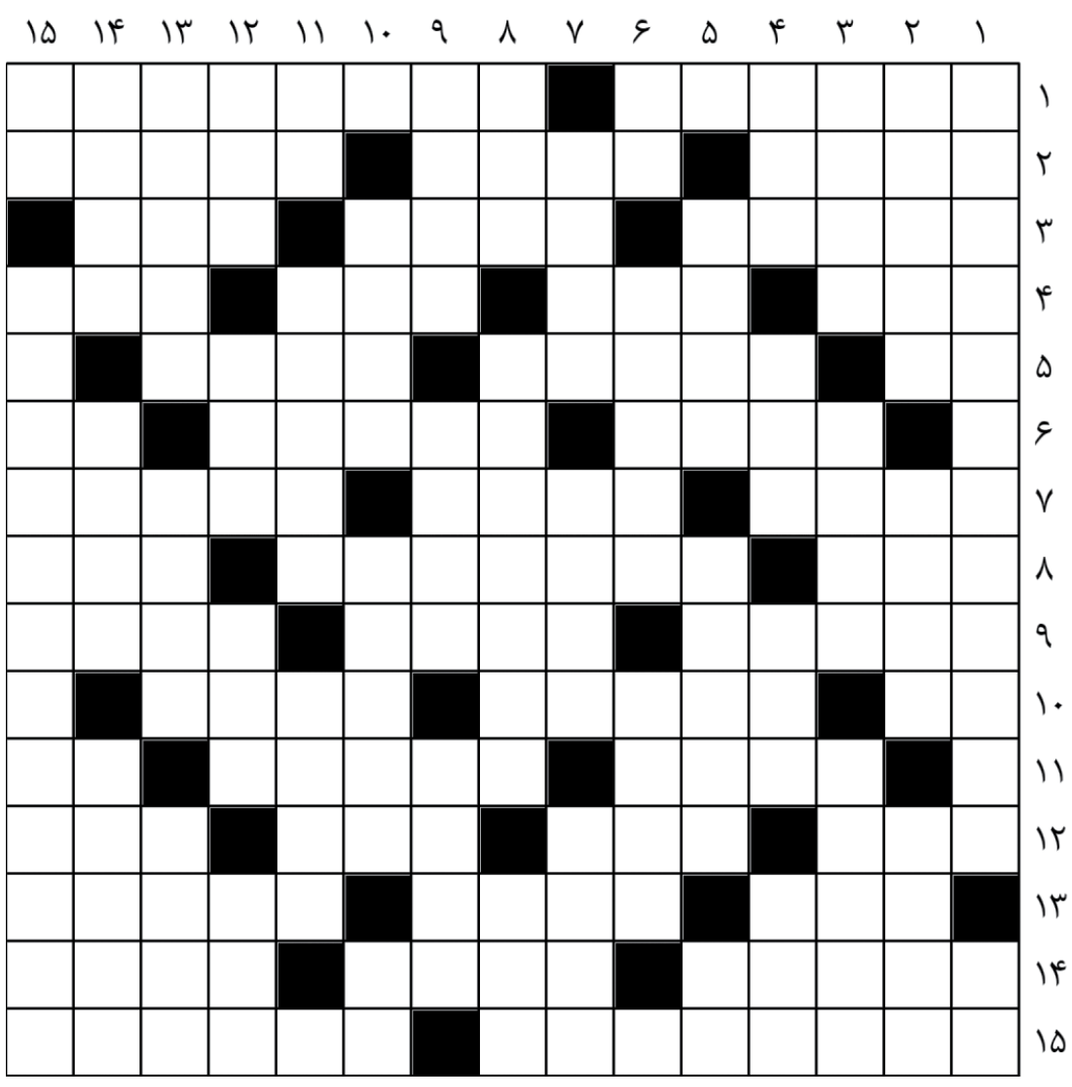

جدول عادی

افقی

۱- نازک‌دل و حساس - تأسیس کردن
۲- مدلی از خودروی هیوندای - روش، ایدئولوژی - توده مردم
۳- تاج - تابناک - اندامی لوله‌مانند در دستگاه تنفسی
۴- با «ناز» آید - بلا - تلفظ «ن» - سطح و ظاهر ساختمان
۵- حرف نفی ابد - از گل‌ها - سبز تیره
۶- گرد سفید و خوشبو که زنان به صورت می‌زنند - مرکز «فیلیپین» - برهنه
۷- رونده - پرسش - هزار هزار
۸- نظرات، دیدگاه‌ها - تاجر - الکترود انجام عمل اکسایش
۹- علم به موجودات است از آن سو که وجود دارند - پدر عرب - جمع رفیق
۱۰- رود اروپایی - خمیدگی، کجی - ترس و بیم بسیار
۱۱- خوشحالی - یاقوت زرد - آسیب
۱۲- نصف - سرازیری - پدر آذری - تلفظ «م»
۱۳- کلام انزجار بانو! - مالک - شهری در ۵ کیلومتری کاشان
۱۴- پُر شده - نسب‌شناس - امیدوار
۱۵- از لوازم نقاشی - یکی از کلان‌شهرهای ایران و مرکز استان سیستان و بلوچستان

عمودی

۱- مهم‌ترین اثر ناصرخسرو - کشنده بی‌صدا
۲- جنبیدن باد - ظرف آزمایشگاهی - واحد طول
۳- ابواب - گلیم بدبافت - زن گندمگون
۴- تصمیم قاضی - هیجان ناگهانی - چراغ دریایی - آفتاب
۵- آرامگاه - نام دخترانه - طلا
۶- نام «جمشید» - کوتاه - آزمند
۷- برودت - در حال وزیدن - صدا، صوت
۸- برنج سفید پخته شده - فیلمی از محسن بهاری (روی پرده سینما) - گروهی از اعصاب
۹- فیلم پر زد و خورد - مقتدی و سرمشق - والد
۱۰- مدرن - سرخرگ اصلی بدن - پروفسور حیوانات
۱۱- راست و افروخته - محل سکونت - سنگ‌تراش
۱۲- عضو پا - جمع ملت - رویش و نمو - تصدیق بی‌ادب
۱۳- چیزی که در یمن سازند - پیدا کرد - ماده‌ها
۱۴- پیشوا - شکوفایی و پیشرفت - اشاره به مکان نزد یک
۱۵- همان «یک» است - بازیگر اجراهای طنز

جدول ویژه

افقی

۱- قالب معادله ریاضی - حماسه هندوان
۲- کنده‌کار - پدربزرگ بخاری - چراغ نفتی
۳- نسبت داده شده - دارایی - حدیث معروف نبوی
۴- نوشته‌های مذهبی ریشه گرفته از هند باستان - قبال - زخم - کلمه شرط
۵- آبادی - وسطی - از میوه‌ها
۶- چشم‌روشنی - بایر و مخروب - هر یک از اخلاط چهارگانه
۷- امپراطور روم - خودروی ملی - همسر اسکندر مقدونی
۸- نوعی جنگ‌افزار - بابل سابق - همیشه، دایم
۹- مسافر - سقف ویران - دادنی با «وعید»
۱۰- زیاده‌خواهی - التماس کننده - متانت
۱۱- ابعاد و جوانب - شریک جرم - علامت صفت تفضیلی
۱۲- همدم، معشوق - مخفف لیکن - رشته - همه دارند
۱۳- زود نیست - نمونه ساختمان - یاقوت
۱۴- مژده دادن - مقام و رتبه - قطعات خمپاره منفجر شده
۱۵- از روش‌های لمینت دندان - فیلمی از کریم امینی

عمودی

۱- شاعر، نویسنده، مترجم و پژوهشگر ایرانی - بی‌یار
۲- سرشار - رازهای پنهان - مردمان صاحب ادب و فرهنگ
۳- خودروساز هندی - کشور نیشکر - چسب نجاری
۴- سینمای فاجعه - ضمیر متصل اول شخص جمع - نوع - با حرکت‌های مقطع و نامتوازن کار کردن یا پیش رفتن
۵- به طور لزوم - عاقل مجنون! - رخساره
۶- سرکه - آواره - زورگویی
۷- خواندنی خانم‌ها! - ساکت - معروف
۸- طناب - برنده نوبل ادبی سال ۲۰۲۳ - فیلسوف فرانسوی
۹- ماه رومی - توانایی - خاص گردیده
۱۰- هزار سانتی‌متر مکعب - دروازه - گشاده‌روی
۱۱- زائوترسان - به حساب آوردن - یک نوع دادن بدهی
۱۲- گاومیش تبتی - امر به شنیدن - پوستین - ماده شیمیایی بیهوش کننده
۱۳- خودداری - سراینده - ناشناس
۱۴- کشوری در آسیا - سقف مدور - ماشین حمل گوشت
۱۵- دو یار هم‌قد! - اثر باستانی کاشان

حل جدول عادی شماره ۹۱۱۹

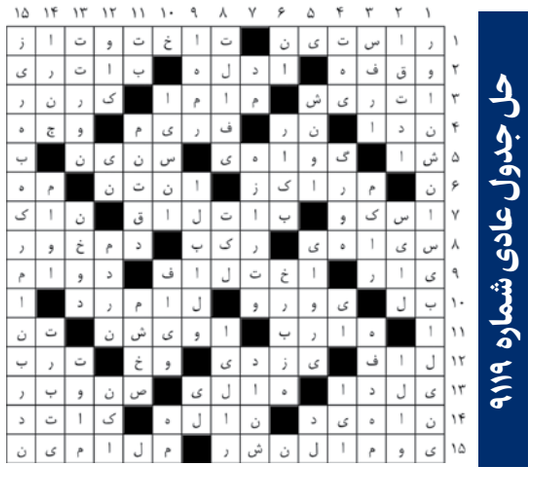

حل جدول ویژه شماره ۹۱۱۹

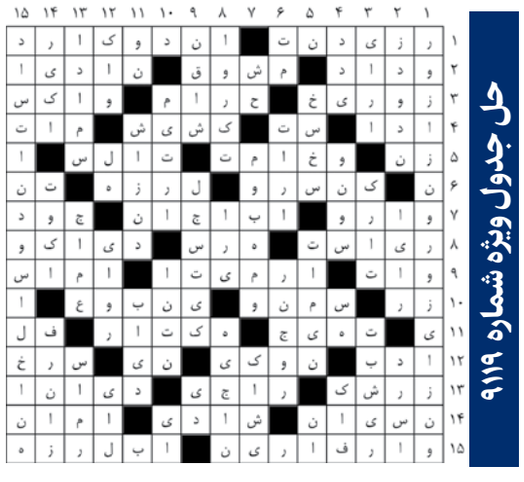

زنده‌شور واقعی کیست؟

روایتی عریان از زنی که نی‌لبک پای چوبه دار را به جنجالی‌ترین فیلم تابستان ۱۴۰۵ امانت داد

گزارش

سهیلا نوری
روزنامه‌نگار

این روزها که آنونس‌هایی از اثر سینمایی «زنده‌شور» در فضای رسانه‌ای دست‌به‌دست می‌شود و سکانس‌هایی از این فیلم پرستاره به تهیه‌کنندگی و کارگردانی کاظم دانشی توجه همگان را به درام خون و بخشش جلب کرده است، کمتر کسی می‌داند روح جاری در این قصه، الهام‌گرفته از زندگی زنی است که ۱۲ سال قبل، داستان تکان‌دهنده‌اش در روزنامه ایران (گفت‌وگو با بانویی که پس از قتل برادرش سفیر انساندوستی شد) پیش روی مخاطبان قرار گرفته بود.

نقش اول این داستان همچنان «محبوبه» است؛ زنی مصمم که روزی برای کشیدن چهارپایه از زیر پای قاتل برادرش با کینه‌ای شعله‌ور به محوطه اجرای احکام رفته بود و با شنیدن صدای ساز نی‌لبکی پای چوبه دار، مسیر انتقام را تغییر داد، اما حالا در روزهایی که قصه زندگی او روی پرده‌های سینما می‌درخشد، در بی‌مهری مطلق سازندگانی قرار گرفته که حتی زحمت یک اطلاع‌رسانی ساده یا امانتداری در روایت را به خود ندادند. بانویی که می‌گوید: «اغلب قاتل‌های بند اعدام زندان‌های کشور شماره مرا دارند، چطور سازندگان این اثر برای پیدا کردن صاحب اصلی قصه، راهشان را گم کردند؟»

گزارش پیش رو، بازخوانی جنجالی، عریان و جریان‌ساز از داستان واقعی محبوبه است؛ روایتی از ۲۰ سال گام برداشتن در مسیر جلب نظر اولیای دم، رفت‌وآمد با چهره‌های سرشناس سینما برای برگزاری آیین رضایت، سفر تا دوردست‌ها برای نجات یک جان و حقایقی تلخ از خواسته های غیر عرفی و شرعی برخی از اولیای دم که در هیچ اثر پرزرق و برقی نمایش داده نمی‌شود.

همه چیز از اینجا شروع شد

«همه‌چیز از بیست‌ویکمین زمستان زندگی «بهروز» آغاز شد؛ برادری که محبوبه سال‌ها بود نقش مادر او را بازی می‌کرد. از همان روزهای بیماری مادر، بهروز را با شیر پاستوریزه بزرگ کرده بود و برایش حکم پسر را داشت، نه یک برادر معمولی؛ برادری که در میانه درگیری چهار دوست صمیمی (هادی، علی، لطف‌الله و بهروز)، چاقوی «علی» به قلبش نشست و او را برای همیشه خاموش کرد؛ با رفتن بهروز، محبوبه خود را در پایان خط زندگی دید؛ این زن که تمام عواطف و جوانی‌اش را پای بزرگ کردن برادرش گذاشته بود، با این ضربه تمام جهانش به یکباره آوار شد.»

معجزه نی‌لبک

محبوبه، پیکر برادر را با کفن متبرک به صحن امام حسین(ع) که خود بهروز چند روز قبل، از سفر کربلا آورده بود به خاک سپرد و در مقابل کینه‌ای توصیف‌ناپذیر را در دل کاشت. وقتی آلبوم عکس‌های بهروز را زیر و رو می‌کرد تا عکسی برای حجله‌اش پیدا کند، در تمام تصاویر علی (قاتل) را شانه به شانه برادرش می‌دید و آتش انتقام در قلبش زبانه می‌کشید.

در کنار اولیای دم - محلات

هیچ اشک و التماسی از سوی خانواده علی، توان عبور از حصار خشم و داغ سنگین محبوبه را نداشت؛ او که تمام جهانش را با رفتن بهروز از دست داده بود، تنها و تنها به اجرای حکم و لحظه‌ای می‌اندیشید که با کشیدن چهارپایه، کابوس‌هایش را پایان دهد.

دو روز مانده به ماه رمضان سال ۱۳۸۵، لحظه موعود در تاریکی سحرگاه زندان فرا رسید. محبوبه با چشمانی مصمم برای دیدن قصاص علی ایستاده بود. چند متر آن طرف‌تر، چوبه دار دیگری برپا بود. جوانی به نام «سینا»، بالای چهارپایه رفته بود و مادرش در تاریکی ضجه می‌زد. سینا در واپسین لحظات از قاضی اجرای احکام خواست تا اجازه دهد برای آخرین بار با «نی‌لبک»اش ساز بزند.

صدای محزون نی‌لبک سینا در فضای سرد و خاموش زندان پیچید. محبوبه بعدها در مورد آن لحظه گفت: «انگار آن نی را سینا نمی‌زد بلکه آن صدای محزون می‌خواست مرا از نیستی و افتادن در پرتگاه نجات دهد.» قلب مسخ‌شده محبوبه ناگهان لرزید. در شمارش معکوس اجرای حکم، دوان‌دوان سراغ اولیای‌دم پرونده سینا رفت و با التماس خواست از خون سینا بگذرند. خانواده مقتول با تعجب به چشمان اشک‌بار محبوبه نگاه کردند و گفتند: «وقتی خودت برای قصاص قاتل برادرت اینجا ایستاده‌ای، چطور از ما می‌خواهی از خون سینا بگذریم؟»

معجزه‌ای در حال جان گرفتن بود. محبوبه سراغ پدرش دوید و گفت: «از خون علی بگذریم تا دل این خانواده هم نرم شود و سینا زنده بماند.» پدر پذیرفت. علی از سکو پایین آورده شد و بعد از آن، خانواده سینا نیز از قصاص او گذشتند. اگرچه سینا یک سال پس از آزادی، در سحرگاه عید قربان به دلیل اختلالات روانی و پریدن بزاق دهان به گلویش از دنیا رفت و عاقبت علی هم چندان چنگی به دل نمی‌زد، اما «محبوبه» آموخت بخشش، نه هدیه به قاتل، که نجات جان خودش بود.

پرواز در مه

قصاص بنابر قواعد شرعی یک حق محترم است، اما محبوبه در زیست شخصی‌اش به این باور رسید که هیجان و خشم اولیه پس از قتل، به عطش کاذبی می‌ماند که آدمی گمان می‌کند تنها با اجرای حکم سیراب می‌شود، اما در واقعیت، داغ از دست دادن عزیز، ابعاد پیچیده‌تر و عمیق‌تری دارد که به سادگی التیام نخواهد یافت. اولیای‌دم مخیر هستند بر اساس رنج، اندوه و شرایط خود تصمیمی متفاوت بگیرند؛ اما محبوبه پس از ۲۵ سال رفت‌وآمد در دالان‌های اجرای احکام، دست روی لایه دیگری از این کشمکش انسانی می‌گذارد: «بار سنگین اندوه از دست دادن عزیز، حتی پس از اِعمال حق نیز سبک نخواهد شد.» «بخشش» دست بردن در قوانین سخت زمین و دشوارترین معادلات انسانی است، آن‌هم زمانی که داغ برادر هنوز تازه است و رد خون روی موزاییک‌های خانه، رقص مرگ می‌کند، اما سحرگاه رمضان ۱۳۸۵ و طنین نی‌لبک سینا، مسیر دیگری را پیش پای محبوبه گذاشت؛ او دریافت قصاص اگرچه حق شرعی و قانونی اوست، اما برای روح داغدارش مرهمی قطعی نخواهد بود به همین خاطر تصمیم گرفت به جای ایستادن در صف مرگ، آغوشش را برای زندگی باز کند؛ تصمیمی که او را از یک داغدیده دردمند به سفیر رهایی صدها انسان از طناب دار تبدیل کرد.

در کنار زهرا و پدرش پس از بخشش قاتل برادرشان

دیپلماسی دل؛ تا ترکیه برای یک جان

برش

برای «محبوبه» هیچ پرونده‌ای «بسته» به حساب نمی‌آید مگر آنکه آخرین قطره امید خشکیده باشد. برای نجات یک انسان، هیچ مرز و جغرافیایی را به‌رسمیت نمی‌شناسد. او نه حقوقدان رسمی است و نه مأمور ارگان‌های دولتی؛ مرز او، مرز انسانیت است. در یکی از پرونده‌های جنجالی وقتی فهمید اولیای دم پس از حادثه، تمام پل‌های پشت سر را خراب کرده، به ترکیه رفته‌اند و دسترسی به آنها راحت نیست، کفش و کلاه کرد و تا استانبول رفت. کسی تصورش را هم نمی‌کرد زنی با امکانات محدود محبوبه راهی دیار غربت شود اما او تنها با تکیه بر دیپلماسی دل و لحن صادقانه مادرانه‌اش خود را به استانبول رساند. روزها جست‌وجو در دیار غربت و نشستن در برابر ولی‌دمی که مرزهای جغرافیایی را برای فرار از خاطرات تلخ طی کرده بود، سرانجام نتیجه داد. وقتی پای نجات جان یک انسان در میان بود، دیگر نه فاصله‌ها جلودار محبوبه بود و نه پاسپورت‌ها؛ او با برگه‌ای بازگشت که روی آن خط به خط بخشش حک شده بود. در پرونده سخت دیگری در مشهد مقتول پس از ۲۵ روز جست‌وجو در یک کانال پیدا شده بود و خواهرانش با کینه‌ای کشنده فریاد می‌زدند: «اگر خدا هم از آسمان پایین بیاید، ما نمی‌بخشیم!»؛ همان جمله تکراری که محبوبه بارها و بارها در ایامی که قصد قصاص قاتل برادرش را داشت فریادش زده بود. خواهر بزرگ‌تر (زهرا) از همه وراث وکالت تام داشت و به همه قول داده بود قصاص انجام شود. محبوبه برای نفوذ به دژ خشم این خانواده، تمام تشریفات رسمی را کنار گذاشت. پای دورهمی‌های خواهران نشست و هر نیش و کنایه‌ای را به جان خرید تا بتواند دیوار بی‌اعتمادی را فرو بریزد. با این اوصاف، تاریخ اجرای حکم مشخص شد. شب پیش از اجرا، محبوبه در جمع خانواده مقتول قرآن باز کرد و در میان اشک‌های پدر ۹۵ ساله و خواهران، آیه ۴۵ سوره مائده را خواند؛ فَمَن تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَّهُ... (پس هر که از آن [قصاص] درگذرد، پس آن کفاره گناهانش خواهد بود...)

کلام خدا چنان بر روح خانواده نشست که زهرا قرآن را گرفت تا خودش معنی آیه را ببیند؛ با صدای بلند خواند و همان‌جا گریست و غائله ختم شد. نه تنها دیه درخواستی خانواده با تلاش محبوبه به ۳۵۰ میلیون تومان کاهش پیدا کرد که پدر مقتول بخشی از مبلغ را به قاتل برگرداند تا بدهی‌های سابق فرزند مقتولش تسویه شود و روحش در آرامش بماند.

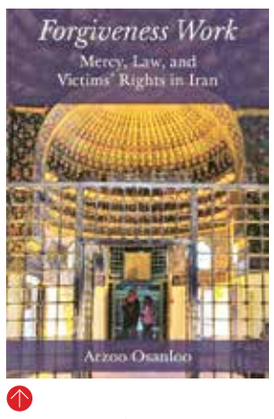

اثر پژوهشی «آرزو اصانلو» با عنوان «فرآیند بخشش؛ گذشت، قانون و حقوق قربانیان در ایران»، عمیقاً به ابعاد حقوقی و انسانیِ بخشش پرداخته است. قسمتی از این روایت، بازخوانیِ زیستِ کسی نیست جز «محبوبه» که سال‌هاست بارِ سنگینِ این «فرآیند» را بر دوش می‌کشد و تاکنون صدها پرونده اعدام را به بخشش ختم کرده است.

Toch houden ze vol: "We blijven staan totdat ze naar ons willen luisteren. Dan leggen we uit dat we goede bedoelingen hebben en vrede willen verspreiden. Vaak mogen we dan binnenkomen en praten, maar lang niet altijd."

Toch is er ook kritiek op de

بخشی از مصاحبه یک خبرنگار هلندی با "محبوبه"

در کنار اولیای دم که از قصاص گذشتند- روستای میانه

روایت محبوبه از معجزه بخشش

«من بارها و بارها با چشمان خودم دیده‌ام «بخشش» چطور برای خانواده‌هایی که تا پای چوبه دار رفته‌اند معجزه می‌کند. اولیای‌دم وقتی از حق قانونی و شرعی خود می‌گذرند، در نگاه اول تصمیمی بسیار سخت می‌گیرند، اما شکوه این کار آرامشی ماندگار به زندگی‌شان می‌بخشد. «گذشت» داغ عزیزشان را سرد نمی‌کند، اما به قلب سوگوارشان گرمایی دلپذیر می‌بخشد تا بتوانند دوباره به زندگی لبخند بزنند و بار این غم سنگین را با متانت و آرامش درونی بر دوش بکشند.»

محبوبه که نزدیک به دو دهه است با صدها خانواده داغدار همنشین بوده، با لبخند و اطمینان از تجربه این سال‌هایش چنین می‌گوید: «در تمام این مدت حتی یک بار هم نشد برای کسی رضایت بگیرم و بعد پشیمان شوم. تمام کسانی هم که با گذشت اولیای دم فرصت دوباره یافته‌اند، امروز در سلامت و مسیر درست زندگی می‌کنند.»

اگرچه اجرای حکم، احقاق حق قانونی و شرعی اولیای‌دم است، اما محبوبه در ۲۰ سال گذشته عبارت «لذتی که در بخشش است در انتقام نیست» را به دفعات زندگی کرده و با وجود تجربه تلخی که از پاییز زندگی برادرش دارد، «حقیقت روشن بخشش» را موهبتی می‌داند که روح انسان را از حبس اندوه می‌رهاند و به روشنی و پویایی زیستن پیوند می‌زند. او خانواده‌هایی را دیده که از حق شرعی خود می‌گذرند تا به جای ایستادن در ایستگاه تردید، درهای امید و حیات دوباره را به روی خود و جامعه‌ای که در آن نفس می‌کشند، باز کنند.

> قصه محبوبه، روایتی از شکوه «گذشت» در مواجهه با عمیق‌ترین داغ‌های انسانی است. فیلم‌ها می‌آیند و می‌روند، پرده‌های سینما خاموش می‌شوند و تندیس‌ها خاک می‌خورند، اما ردپای زنی که نی‌لبک پای چوبه دار را به ساز حیات تبدیل کرد، در تاریخ این سرزمین پاک‌شدنی نیست و محبوبه همچنان همان سند زنده‌ای است که رسانه‌ها باید امانتداری در برابرش را دوباره تمرین کنند.

در گذرگاه نام‌ها؛ از هما روستا تا محمدرضا فروتن

در این ۲دهه، راهروی دادگاه‌ها محل رفت‌وآمد چهره‌های برجسته سینما و هنر نیز بود؛ از هما روستا، کیانوش عیاری، فریبا کوثری و نادیا دلدار گلچین تا محمدرضا فروتن. در پرونده تلخ جوانی ۱۸ ساله که نوه یکی از مجسمه‌سازهای برجسته کشور بود، مشاجره کودکانه‌ای رخ داد و این جوان، ناخواسته مرتکب قتل شد. محبوبه به همراه محمدرضا فروتن شبانه به زندان رفتند. فروتن با آن لحن آرام خود، در پی انجام تشریفات، دقایق طولانی با خواهر مقتول که از طرفداران پروپا قرص محمدرضا فروتن بود صحبت کرد تا او را از اجرای حکم منصرف کند. اما متأسفانه خشم آرزو (خواهر مقتول) فرو ننشست و درست در ثانیه‌هایی که همه در تلاش برای گرفتن رضایت بودند، با فشردن یک دکمه صفحه زیر پای جوان باز شد و این داستان تلخ ناتمام ماند.

بی‌مهری «زنده‌شور»

از این دست قصه‌های پرغصه برای محبوبه تمامی ندارد و دیگر پذیرفته، مادامی که برای نجات جان یک انسان محکوم در تلاش است راهی ندارد جز اینکه فراز و فرودهای این مسیر سخت را از سر بگذراند؛ او فقط یک خط قرمز دارد، آن هم اینکه برای حل پرونده‌های قتل با اسلحه و تجاوز به هیچ عنوان پیشقدم نمی‌شود؛ تنها برای نجات کسانی با تمام وجود تلاش می‌کند که یک اتفاق آنها را تا یک قدمی طناب دار می‌کشاند.

موضوع دیگری که از دایره اختیار محبوبه خارج است، جلب رضایت‌های عجیب و غریبی است که در برخی پرونده‌ها به چشم می‌خورد، به طوری که شاکی درخواست های مالی خارج از شرع و عرف را مطرح می‌کند.

البته در سوی دیگر این واقعیت تلخ، برخی نمایش‌های رسانه‌ای است که دل‌های بسیاری را خون کرده؛ سینماگرانی که برای ساخت آثارشان از مستند تا اثر جنجالی این روزها، یعنی «زنده‌شور» از خط به خط خاطرات و خون‌دل‌های امثال محبوبه الهام گرفته‌اند، اما هنگام برداشت محصول، کاملاً نادیده‌شان می‌انگارند. همین هم سبب شد که محبوبه به تلخی گله کند، اما با لحنی پر از نجابت و آزادگی بگوید: «بارها در سالن‌های نمایش دیده‌ام که چطور برای بازآفرینی لحظات مرگ و حیات، تشویق‌ها می‌شود و در محافل هنری از سختی‌های بخشش، سخن‌ها به میان می‌آید، اما کسی نمی‌گوید زنی وجود دارد که بدون او هیچ‌کدام از این رضایت‌ها به سرانجام نمی‌رسید. فیلم می‌سازند به نام حقیقت، اما حتی یک تلفن به من نمی‌زنند که بگویند قصه زندگی‌ات را برداشتیم. این بی‌انصافی است که روی خط درد ما رژه بروند و صاحب اصلی قصه را در گمنامی رها کنند. چطور می‌شود اثری بر اساس قصه زندگی و تلاش‌های من ساخته و به عنوان پرفروش‌ترین فیلم سینمایی تابستان ۱۴۰۵ شناخته شود، اما حتی یک تلفن هم به من نزنند؟»

سایه‌های طناب روشنی گذشت

محبوبه که جان ده‌ها انسان را نجات داده، خود در خانه‌ای ساده در جنوب تهران روزگار می‌گذراند. وقتی پسر ۲۴ ساله‌اش دچار پارگی شدید دیسک و ضایعه نخاعی شد و توان راه رفتن و کنترل ادرارش را از دست داد، محبوبه حتی توان پرداخت هزینه‌های درمان زخم پای فرزندش را هم نداشت، اما با همان مناعت طبع بی‌نظیرش می‌گوید: «من با خدا معامله کرده‌ام نه با بنده‌هایش برای همین، با اینکه در این سال‌ها ریالی دریافت نکرده‌ام، هرگز پشیمان نیستم و اگر دوباره به عقب برگردم، باز همین راه را می‌روم؛ اگر قرار بود با حرف و بی‌مهری مردم دلسرد شوم، همان روزی که قاتل برادرم را بخشیدم باید همه چیز این زندگی را رها می‌کردم. درحالی که هنوز به زندان‌ها می‌روم و تحقیرها را به جان می‌خرم چون می‌دانم هیچ‌چیز در این دنیا لذت‌بخش‌تر از زنده نگه داشتن یک انسان و آرامش دادن به یک روح داغدیده نیست.»

قصه محبوبه، روایتی از شکوه «گذشت» در مواجهه با عمیق‌ترین داغ‌های انسانی است. فیلم‌ها می‌آیند و می‌روند، پرده‌های سینما خاموش می‌شوند و تندیس‌ها خاک می‌خورند، اما ردپای زنی که نی‌لبک پای چوبه دار را به ساز حیات تبدیل کرد، در تاریخ این سرزمین پاک‌شدنی نیست و محبوبه همچنان همان سند زنده‌ای است که رسانه‌ها باید امانتداری در برابرش را دوباره تمرین کنند.

عکس: ایرنا

رئیس مرکز مدیریت بیماری‌های واگیر وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی در گفت‌وگو با «ایران»:

کرونا در مرحله زنگ هشدار نه زنگ خطر

شواهدی از یک موج شدید و کنترل نشده کووید ۱۹ وجود ندارد

گزارش

سمیه افشین‌فر
گروه اجتماعی

پس از ماه‌ها فروکش‌کردن تب کرونا، آمارهای تازه از بازگشت آرام این ویروس حکایت دارد؛ افزایش سهم موارد مثبت کووید-۱۹ در میان مبتلایان به عفونت‌های تنفسی، بار دیگر این سؤال را مطرح می‌کند که آیا کشور در آستانه موج تازه‌ای از کرونا قرار دارد؟ دکتر قباد مرادی، رئیس مرکز مدیریت بیماری‌های واگیر وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، در گفت‌وگو با «ایران» با اشاره به روند بیماری‌های تنفسی در کشور می‌گوید: «اگرچه موارد کووید-۱۹ در چند هفته گذشته روند افزایشی داشته است، به نظر می‌رسد این روند اکنون به ثبات رسیده و در حال حاضر شواهدی از شکل‌گیری یک موج شدید و خارج از کنترل وجود ندارد.» به گفته رئیس مرکز مدیریت بیماری‌های واگیر وزارت بهداشت در هفته منتهی به ۷ شهریور، حدود ۸٫۳ درصد و در هفته منتهی به ۱۴ شهریور ۹٫۱ درصد از مراجعان دارای علائم عفونت‌های تنفسی، از نظر کووید-۱۹ مثبت بوده‌اند.

مرادی با تأکید بر اینکه این افزایش نیازمند توجه و مراقبت بیشتر است، اما نشانه یک وضعیت بحرانی نیست، می‌گوید: «در همین مقطع زمانی در سال گذشته نیز میزان مثبت‌شدن تست کووید-۱۹در محدوده‌ای مشابه قرار داشت. یکی از اهداف نظام دیده‌بانی وزارت بهداشت، رصد عفونت‌های تنفسی برای اطلاع‌رسانی به مردم برای مراقبت و کنترل است. این روزها در کنار کووید-۱۹ و آنفلوانزا، سایر ویروس‌های تنفسی نیز در گردش هستند. هر وقت وضعیت نیاز به مداخله داشته باشد اطلاع‌رسانی خواهد شد. حالا فقط به مردم توصیه می‌شود آداب بهداشت تنفسی را بیشتر رعایت کنند. بنابراین شرایط فعلی بیش از آنکه موجب نگرانی عمومی باشد، نیازمند افزایش مراقبت‌هاست، یعنی این وضعیت زنگ هشدار برای مراقبت بیشتر است، نه زنگ خطر برای ایجاد نگرانی عمومی.»

کووید-۱۹، آنفلوانزا و رایناوویروس در کشور در حال گردش هستند

مرادی در پاسخ به این پرسش که آیا با موج جدیدی از بیماری‌های تنفسی مواجه هستیم؟ می‌گوید: «بر اساس یافته‌های نظام دیده‌بانی عفونت‌های تنفسی در چند هفته اخیر مانند برخی از کشورهای آسیایی مثل چین و کره‌جنوبی و برخی از کشورهای اروپایی روند افزایش موارد کووید-۱۹ را شاهد هستیم، اما شواهدی از یک موج شدید و کنترل‌نشده وجود ندارد. کووید-۱۹ در حال حاضر مانند بسیاری از ویروس‌های تنفسی، یک بیماری بومی است و دوره‌های افزایش و کاهش دارد.»

او در پاسخ به این سؤال که آیا سویه جدیدی از کرونا شناسایی شده که نیازمند نگرانی باشد، می‌گوید: «تا این مرحله شواهدی از ظهور سویه‌ای که موجب تغییر جدی در شدت بیماری یا نیاز به اقدامات ویژه شود، نداریم. پایش و بررسی سویه‌های در گردش همچنان ادامه دارد. سویه‌هایی که در حال حاضر در دنیا و در کشور ما در گردش هستند از نوع زیرگونه‌های اومیکرون هستند.»

رئیس مرکز مدیریت بیماریهای واگیر وزارت بهداشت در مورد وضعیت بستری بیماران کووید-۱۹ می‌گوید: «افزایش موارد ابتلا الزاماً به معنای افزایش متناسب موارد شدید و بستری نیست. در حال حاضر شواهدی از فشار غیرمعمول ناشی از کووید-۱۹ بر بیمارستان‌ها گزارش نشده است. هر چند ابتلا به عفونت‌های تنفسی و کووید-۱۹ بویژه در افراد سالمند موجب بیماری شدیدتری که نیازمند بستری باشد، می‌شود.» اما آیا مرگ‌ومیر ناشی از کرونا در جامعه افزایش یافته است؟ او می‌گوید: «میزان مرگ‌ومیر اصلاً با دوره‌های شدید پاندمی قابل مقایسه نیست. با این حال، کووید-۱۹ همچنان برای سالمندان و افراد دارای بیماری‌های زمینه‌ای می‌تواند خطرناک باشد.» آیا احتمال شکل‌گیری موج جدید وجود دارد؟ مرادی پاسخ می‌دهد: «افزایش‌های دوره‌ای کووید-۱۹ قابل انتظار است و نمی‌توان وقوع آنها را به‌طور کامل منتفی دانست. مهم این است که با مراقبت و پایش مستمر، افزایش موارد را زود تشخیص دهیم و مدیریت کنیم و با اطلاع‌رسانی به مردم، ضرورت مراقبت بیشتر از افراد پرخطر را یادآور شویم.»

تأمین و توزیع واکسن آنفلوانزا توسط وزارت بهداشت دنبال می‌شود

آنفلوانزا هم یکی دیگر از بیماری‌هایی است که افراد زیادی به آن مبتلا می‌شوند، اینکه امسال وضعیت آنفلوانزا نسبت به سال گذشته چه تغییراتی داشته است، سؤالی است که رئیس مرکز مدیریت بیماری‌های واگیر وزارت بهداشت در مورد آن می‌گوید: «الگوی گردش آنفلوانزا امسال با سال گذشته تفاوت‌هایی دارد و باید بر اساس داده‌های نظام مراقبت تفسیر شود. در حال حاضر شواهدی از موج شدید آنفلوانزا وجود ندارد.» به گفته او، در نمونه‌های بررسی‌شده، آنفلوانزای نوع B سهم قابل‌توجهی داشته و نمونه غالب در این روزهاست. او در مورد اینکه واکسن آنفلوانزا چه قدر با سویه‌های در گردش مطابقت دارد، می‌گوید: «واکسن آنفلوانزا بر اساس سویه‌هایی که احتمال گردش آنها پیش‌بینی می‌شود، هر سال به‌روزرسانی می‌شود. سال گذشته تغییراتی در آنفلوانزا ایجاد شد و مانند سالیان گذشته، واکسنی که امسال تهیه شود بر اساس سویه‌های غالب سال گذشته است.» مرادی در مورد ضرورت تزریق واکسن آنفلوانزا می‌گوید: «توصیه اصلی متوجه گروه‌های پرخطر است، بویژه سالمندان دارای بیماری‌های زمینه‌ای و افرادی که احتمال عوارض شدید در آنها بیشتر است.» او در مورد اینکه در حال حاضر وضعیت بیماران بستری آنفلوانزا چگونه است و بیمارستان‌ها چه‌قدر ظرفیت پذیرش بیماران را دارند، توضیح می‌دهد: «در حال حاضر شواهدی از ایجاد فشار غیرعادی بر ظرفیت بیمارستان‌ها به دلیل آنفلوانزا و کووید-۱۹ وجود ندارد. البته این وضعیت به شکل مستمر پایش می‌شود.» مرادی در مورد اینکه آیا واکسن آنفلوانزا در کشور به اندازه کافی وجود دارد؟ می‌گوید: «در شرایط حاضر کشور، واکسن آنفلوانزا در چارچوب برنامه تأمین و توزیع وزارت بهداشت، توسط سازمان غذا و دارو همان‌طور که اطلاع‌رسانی کرده‌اند، دنبال می‌شود.» این متخصص بیماری‌های تنفسی درباره وضعیت داروهای مورد استفاده برای درمان کرونا و آنفلوانزا نیز می‌گوید: «اغلب موارد عفونت‌های تنفسی، بویژه آنفلوانزا و کووید-۱۹، با درمان‌های حمایتی و استراحت بهبود پیدا می‌کنند.» او می‌گوید: «برای مواردی که به درمان اختصاصی نیاز دارند نیز تاکنون کمبودی در درمان‌های مورد نیاز گزارش نشده است؛ با این حال، درمان باید بر اساس تشخیص پزشک انجام شود و افراد از مصرف خودسرانه دارو پرهیز کنند.»

ماسک برای افراد پرخطر و مبتلایان به علائم تنفسی

رئیس مرکز مدیریت بیماری‌های وزارت بهداشت با اشاره به ضرورت رعایت نکات پیشگیرانه در شرایط افزایش بیماری‌های تنفسی، استفاده از ماسک را در اماکن پرتراکم و شلوغ توصیه می‌کند و می‌گوید: «این توصیه بویژه برای افراد پرخطر و کسانی که دارای علائم تنفسی هستند، اهمیت بیشتری دارد.»

به گفته او، افراد دارای علائم تنفسی بهتر است تا زمان بهبود علائم، از حضور در اماکن شلوغ و تماس نزدیک با دیگران خودداری کنند تا احتمال انتقال بیماری به سایر افراد کاهش یابد.

هم اکنون شواهدی از ظهور سویه‌ای که موجب تغییر جدی در شدت بیماری یا نیاز به اقدامات ویژه شود، نداریم. پایش و بررسی سویه‌های در گردش همچنان ادامه دارد. سویه‌هایی که در حال حاضر در دنیا و در کشور ما در گردش هستند از نوع زیرگونه‌های اومیکرون هستند

برش

هشدار درباره مصرف خودسرانه آنتی‌بیوتیک

رئیس مرکز مدیریت بیماری‌های وزارت بهداشت همچنین نسبت به مصرف خودسرانه آنتی‌بیوتیک برای بیماری‌هایی مانند سرماخوردگی و کرونا هشدار می‌دهد و می‌گوید: «بیشتر عفونت‌های تنفسی منشأ ویروسی دارند و آنتی‌بیوتیک‌ها بر ویروس‌ها اثری ندارند.»

به گفته مرادی، مصرف خودسرانه آنتی‌بیوتیک علاوه بر احتمال ایجاد عوارض، می‌تواند به افزایش مقاومت میکروبی منجر شود؛ بنابراین مصرف این داروها باید بر اساس تشخیص و تجویز پزشک صورت گیرد.

اخبار

پرونده آزمون‌های ورودی آموزش عالی بسته شد

با برگزاری آزمون‌های دوره‌های کاردانی و کارشناسی ناپیوسته، ماراتن آزمون‌های ورودی آموزش عالی کشور در سال‌جاری به ایستگاه پایانی رسید. رئیس سازمان سنجش آموزش کشور با اعلام این خبر، از برگزاری بدون خلل و کاستی تمامی رویدادهای علمی کشور، از آزمون سراسری تا آزمون‌های دیروز، به عنوان دستاوردی ملی یاد کرد.

به گزارش دانشجو، رئیس سازمان سنجش آموزش کشور در حاشیه بازدید از روند برگزاری آزمون‌های دیروز با ارائه آماری از جزئیات این آزمون‌ها گفت: «آزمون دوره کاردانی با حضور ۱۳۷ هزار داوطلب در ۹۶ شهرستان و ۲۹ مجموعه امتحانی با حدود ۴ هزار کد رشته‌محل برگزار شد که در این میان ۵۴ درصد متقاضیان زن و ۴۶ درصد مرد بودند.»

رضا محمدی اعلام کرد: «آزمون کاردانی به کارشناسی با رقابت ۴۳ هزار و ۹۵۵ نفر در ۹۶ شهرستان و ۱۴۱ حوزه امتحانی برگزار شد. این آزمون در گروه‌های علوم پزشکی، فنی و مهندسی، علوم انسانی، هنر، علوم کشاورزی، دامپزشکی و منابع طبیعی برگزار شد. حدود ۳۵۰۰ کد رشته‌محل در این آزمون وجود دارد و ۴۹ درصد متقاضیان زن و ۵۱ درصد مرد هستند.»

محمدی توضیح داد: «همزمان آزمون انتخاب سردفتر رسمی سازمان اسناد و املاک کشور نیز که بیش از ۳۸ هزار متقاضی دارد در سراسر کشور برگزار شد.»

رئیس سازمان سنجش همچنین اعلام کرد: «با امید به دریافت سریع سوابق تحصیلی از آموزش و پرورش، تلاش می‌شود نتایج اولیه کنکور ۱۴۰۵ تا پایان شهریورماه یا اوایل مهرماه اعلام شود.» محمدی با اشاره به اینکه ۶۰ درصد نمره کنکور بر پایه سوابق تحصیلی است، گفت: «تأخیر در ارسال این اطلاعات از سوی آموزش و پرورش بویژه پس از آزمون‌های نهایی در استان‌های جنوبی باعث جابه‌جایی در زمان‌بندی اعلام نتایج اولیه شده است.»

او با ابراز امیدواری از دریافت به‌موقع سوابق تحصیلی از سوی آموزش و پرورش، تأکید کرد: «تلاش می‌شود نتایج اولیه کنکور ۱۴۰۵ تا پایان شهریور یا ابتدای مهرماه منتشر شود.» محمدی توضیح داد: «تمام تلاش این سازمان بر آن است تا نتایج نهایی تا نیمه دوم آبان‌ماه اعلام شود تا فرآیند پذیرش در دانشگاه‌ها برای نیمسال تحصیلی با اختلال مواجه نشود.»

تولید ۷۰۰ ماده مؤثره دارویی در داخل کشور

رئیس سندیکای تولیدکنندگان مواد اولیه دارویی، شیمیایی و بسته‌بندی دارویی از دستیابی ایران به توانمندی در تولید حدود ۷۰۰ قلم از ۹۰۰ ماده مؤثره دارویی موجود در جهان خبر داد و تأکید کرد: «تولید محصولات پیچیده دارویی در داخل، نتیجه همکاری تنگاتنگ نهادهای علمی و صنعتی کشور است.»

به گزارش ایسنا، دکتر فرامرز اختراعی در اختتامیه هشتمین نمایشگاه بین‌المللی فارمکس خاورمیانه، با اشاره به تحول در زیرساخت‌های دارویی کشور، گفت: «امروز شاهد رشد چشمگیری در صنعت مواد مؤثره هستیم؛ تا پیش از این، باور عمومی بر رسیدن صنعت ایران به این جایگاه وجود نداشت، اما اکنون تولید محصولات بسیار پیچیده در داخل به واقعیت تبدیل شده است.»

اختراعی با ارائه آماری از توانمندی کشور گفت: «در حالی که در جهان کمی بیش از ۹۰۰ ماده مؤثره دارویی وجود دارد، ایران موفق شده است حدود ۷۰۰ قلم از آنها را با تکیه بر دانش بومی تولید کند که این دستاورد، مایه افتخار صنعت داروسازی کشور است.»

در ادامه این مراسم، برای تقویت زنجیره تأمین مواد اولیه، تفاهمنامه همکاری میان شرکت ملی پتروشیمی و سندیکای تولیدکنندگان مواد دارویی به امضا رسید. این توافقنامه با هدف گسترش تولید مواد مؤثره و بهره‌گیری از ظرفیت‌های پتروشیمی در راستای توسعه تولید داخلی تنظیم شده است.

هشدار کارشناس پیشگیری از اعتیاد به خانواده‌ها

باور «گل اعتیادآور نیست» را کنار بگذارید

افزایش مصرف مواد مخدر جدید و روان‌گردان‌های صنعتی، خانواده‌ها را با چالش‌های پیش‌بینی‌نشده‌ای روبه‌رو کرده است. کارشناس پیشگیری از اعتیاد با هشدار نسبت به باورهای غلط درباره بی‌خطر بودن موادی مانند «گل»، تأکید کرد و گفت: «نادیده گرفتن این مواد می‌تواند منجر به اختلالات روانی و توهمات جدی در میان جوانان و دانشجویان شود.»

به گزارش ایسنا، عارف وهاب‌زاده، در کارگاه آموزشی «بایدها و نبایدهای رسانه‌ای در پیشگیری از اعتیاد»، با هشدار نسبت به گسترش مواد مخدر جدید در میان نسل جوان، بر ضرورت شناخت ماهیت و عوارض این مواد توسط والدین تأکید کرد.

او با اشاره به اینکه بسیاری از خانواده‌ها با مواد مخدر ناشناخته مواجه می‌شوند، توضیح داد: «این باور غلط که مصرف گل و حشیش اعتیادآور نیست، باید فوراً کنار گذاشته شود. گل می‌تواند عوارض روانی قابل‌توجهی داشته باشد و با ایجاد اختلالات ادراکی و توهمات دیداری و شنیداری، سلامت فرد را بشدت تهدید کند.»

این کارشناس همچنین نسبت به سوءمصرف داروهایی مانند «ریتالین» برای افزایش تمرکز یا شب‌بیداری در میان دانشجویان هشدار داد و گفت: «مصرف خودسرانه این دارو بدون نظارت پزشک، پیامدهای بسیار سنگینی برای سلامت جسمی و روانی دارد.»

وهاب‌زاده توصیه کرد: «والدین در مواجهه با تغییرات ناگهانی رفتار یا ظاهر فرزندان، به جای برخوردهای هیجانی، باید با رویکردی آگاهانه و علمی عمل کنند. شناخت زودهنگام علائم، کلید اصلی مداخله سریع و جلوگیری از تبدیل شدن مصرف اولیه به وابستگی شدید است.»

وهاب‌زاده با قدردانی از برگزارکنندگان این جلسه آموزشی توضیح داد: «استمرار برنامه‌های آموزشی و ارتقای کیفیت آنها می‌تواند نقش مهمی در افزایش سواد پیشگیری، بویژه در میان خانواده‌ها و جوانان، داشته باشد و امیدواریم برنامه‌های آموزشی در این حوزه با کیفیت و گستردگی بیشتری ادامه پیدا کند.»

«جوان پلاس»؛ سامانه‌ای که قرار است مسیر دریافت تسهیلات را کوتاه‌تر کند

نسخه جدید دولت برای اشتغال جوانان

گزارش

گروه اجتماعی

نه کمبود انگیزه است و نه نداشتن تخصص، گاهی فاصله میان ایده و تبدیل آن به یک کسب‌وکار برای بسیاری از جوانان یک مانع جدی است. دسترسی به منابع مالی فقط یک گزینه است اما می‌تواند مسیر تبدیل ایده به اجرا و به وجودآمدن یک کسب‌وکار را ببندد. اما به‌تازگی وزارت ورزش و جوانان برای بازگشایی این مسیر و تحقق ایده‌های تعداد زیادی از جوانان، تلاش کرده است بخشی از این راه را کوتاه‌تر کند؛ با راه‌اندازی سامانه‌ای که قرار است فرآیند دریافت تسهیلات اشتغالزایی را از مرحله ثبت ایده تا پیگیری درخواست، در یک مسیر متمرکز قرار دهد. سامانه‌ای که در اولین گام با یک‌هزار و ۵۰۰ میلیارد تومان اعتبار فعالیت خود را آغاز می‌کند و قرار است دسترسی جوانان به منابع مالی را ساده‌تر، شفاف‌تر و کم‌هزینه‌تر کند.

پایان رفت‌وآمدهای فرسایشی

پیچیدگی فرآیند دریافت وام و رفت‌وآمد میان دستگاه‌ها و بانک‌ها همیشه یکی از گلایه‌های متقاضیان تسهیلات بوده، مسیری که برای جوانان ساکن مناطق دورافتاده یا کم‌برخوردار، دشوارتر هم می‌شود. با این اوصاف و در مسیر راه‌اندازی این سامانه، وزارت ورزش و جوانان تلاش کرده این فرآیند را تا حد امکان به فضای آنلاین منتقل کند.

علیرضا رحیمی، معاون امور جوانان وزارت ورزش و جوانان، در آیین رونمایی از این سامانه اعلام کرد: «بر اساس قانون، وزارت ورزش و جوانان موظف است کمک‌های فنی و اعتباری اختصاص‌یافته دولت را برای اشتغالزایی جوانان در عرصه‌های مختلف به کار گیرد.»

به گفته او، در گذشته نیز اقداماتی در این زمینه انجام شده بود، اما از ابتدای دولت چهاردهم تلاش شد طرحی طراحی شود که بتواند تعداد بیشتری از جوانان را با مبالغ بالاتر تحت پوشش قرار دهد. اما بررسی تجربه قبلی، ضرورت تغییر در فرآیند را آشکار کرد؛ تغییری که به گفته معاون امور جوانان، قرار است دسترسی جوانان به تسهیلات و میزان اختیار استان‌ها در تصمیم‌گیری را افزایش دهد. همین موضوع به یک راه‌حل ختم شد. وزارت ورزش و جوانان به این نتیجه رسید که یک سامانه متمرکز راه‌اندازی کند، سامانه‌ای که بخشی از پنجره واحد خدمات جوانان با عنوان «جوان‌پلاس» محسوب می‌شود. جوانان می‌توانند از طریق جوان‌پلاس یا سایت وزارت ورزش و جوانان برای دریافت تسهیلات اقدام کنند، اما توصیه وزارتخانه استفاده از جوان‌پلاس است؛ چراکه این سامانه قرار است فقط به تسهیلات اشتغال محدود نماند و سایر خدمات حوزه جوانان را نیز در خود جای دهد. متقاضی در این سامانه طرح یا ایده خود را ثبت و سپس مراحل مختلف بررسی و دریافت تسهیلات را پیگیری می‌کند. مزیت دیگر سامانه، امکان رصد فرآیند است؛ یعنی متقاضی قرار نیست پس از ثبت درخواست در یک مسیر مبهم منتظر بماند. مراحل کار برای او قابل مشاهده و پیگیری خواهد بود و در سوی دیگر، مدیران نیز از طریق داشبورد مدیریتی می‌توانند روند پرونده‌ها را رصد کنند. با این اوصاف بخشی از فاصله میان ثبت درخواست و دانستن سرنوشت درخواست حذف می‌شود.

وام برای جوانانی که سابقه بانکی ندارند

یکی از نکات مهم این طرح، توجه به جوانانی است که هنوز وارد چرخه رسمی فعالیت اقتصادی نشده‌اند. در نظام معمول بانکی، سابقه اعتباری، حساب بانکی، توان مالی و پیشینه فعالیت اقتصادی نقش مهمی در ارزیابی متقاضی دارند، اما جوانانی که می‌خواهند فعالیت اقتصادی خود را آغاز کنند، چنین سابقه‌ای ندارند. طبق گفته معاون امور ورزش و جوانان، «صندوق کارآفرینی امید» می‌تواند در این بخش ظرفیت مناسبی ایجاد کند؛ چون قرار نیست فقط متقاضیانی که از اعتبار مالی بالایی برخوردارند، امکان استفاده از تسهیلات را داشته باشند.

به گفته او، جوانی که ایده‌ای برای تبدیل آن به یک فعالیت اقتصادی دارد اما شرکت، حساب بانکی یا سابقه اعتباری مورد انتظار نظام بانکی را ندارد، می‌تواند از این مسیر برای آغاز فعالیت خود استفاده کند. این تسهیلات با نرخ حدود ۱۴ تا ۱۵ درصد ارائه می‌شود و امکان در نظر گرفتن دوره تنفس تا یک سال نیز وجود دارد. تسهیلات همچنین محدود به یک نوع هزینه نیست و می‌تواند برای سرمایه ثابت و سرمایه در گردش مورد استفاده قرار گیرد. اشخاص حقیقی و حقوقی، تعاونی‌ها و شرکت‌های دانش‌بنیان نیز می‌توانند در این فرآیند متقاضی باشند. برای شروع این طرح، یک‌هزار و ۵۰۰ میلیارد تومان اعتبار در نظر گرفته شده است.

سهم هر استان چقدر است؟

همه جوانان کشور در این طرح جا دارند و قرار نیست همه منابع در یک نقطه متمرکز شود. بر اساس مدل طراحی‌شده، سهم هر استان از منابع اختصاص‌یافته با توجه به نرخ بیکاری و جمعیت جوان تعیین می‌شود. پس از تعیین سهم استان‌ها نیز تصمیم‌گیری درباره نحوه استفاده از منابع به خود استان‌ها واگذار شده است.

وزارت ورزش و جوانان این رویکرد را بخشی از سیاست عدم تمرکز می‌داند؛ سیاستی که بر اساس آن قرار است تصمیم‌گیری تا حد امکان به مناطق مختلف کشور نزدیک شود و استان‌ها در تعیین اولویت‌های خود نقش بیشتری داشته باشند. اهمیت این موضوع برای مناطق کم‌برخوردار بیشتر است؛ مناطقی که ممکن است هم با نرخ بالاتر بیکاری مواجه باشند و هم دسترسی محدودتری به شبکه بانکی داشته باشند. حذف محدودیت‌های جغرافیایی یکی از ویژگی‌هایی است که معاون امور جوانان وزارت ورزش و جوانان بر آن تأکید دارد.

به گفته رحیمی، جوانان ساکن مناطق دورافتاده و کم‌برخوردار که ممکن است شعبه فیزیکی بانک عامل در محل زندگی آنها وجود نداشته باشد، می‌توانند از طریق اینترنت فرآیند دریافت تسهیلات را آغاز کنند.

تجربه‌ای که قرار است به وام ازدواج برسد

فعالیت این سامانه به تسهیلات اشتغالزایی محدود نمی‌ماند. وزارت ورزش و جوانان از تجربه «جوان‌پلاس» در حوزه وام ازدواج که سال‌ها یکی از دغدغه‌های اصلی جوانان بوده هم استفاده می‌کند. رحیمی در مراسم راه‌اندازی سامانه اشتغالزایی با اشاره به گلایه جوانان از وضعیت موجود وام ازدواج اعلام کرد، وزارت ورزش و جوانان در حال طراحی مدلی برای تجمیع و تسهیل فرآیند دریافت این تسهیلات است. هدف این است که تخصیص وام ازدواج نیز تا حد امکان از طریق یک سامانه اینترنتی، اپلیکیشن یا پلتفرم انجام شود و جوانان برای دریافت تسهیلات مجبور به مراجعات فیزیکی متعدد نباشند.

به گفته رحیمی، افزایش سرعت پرداخت، کمک به بانک‌ها برای انجام تعهدات و در نهایت افزایش رضایتمندی جوانان، سه هدف اصلی این مدل پیشنهادی است.

سامانه قرار است فقط به تسهیلات اشتغال محدود نماند و سایر خدمات حوزه جوانان را نیز در خود جای دهد. متقاضی در این سامانه طرح یا ایده خود را ثبت و سپس مراحل مختلف بررسی و دریافت تسهیلات را پیگیری می‌کند

نوبت دوم

فراخوان مناقصه همراه با ارزیابی کیفی

شرکت پالایش نفت آبادان در نظر دارد مناقصه مشروحه ذیل را از طریق سامانه تدارکات الکترونیک دولت برگزار نماید. کلیه مراحل برگزاری تشریفات مناقصه از دریافت اسناد ارزیابی کیفی و سایر مراحل بعدی مناقصه از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به آدرس WWW.SETADIRAN.IR انجام خواهد شد.

ردیف	شماره مناقصه در دستگاه مناقصه‌گزار	شماره مناقصه در سامانه ستاد	شماره تقاضا	موضوع	مبلغ تضمین شرکت در مناقصه به ریال	برنامه زمان بندی مراحل مناقصه
۱	ک/۴۰۵/۵۱	۲۰۰۵۰۹۲۱۷۹۰۰۰۲۳۴	۴۸۰۹۰۰۴۲۲۰۰۵/G۰۹	کاتالیست ریفرمینگ واحد هیدروژن‌سازی	۳۹/۲۵۵/۰۰۰/۰۰۰ ۲۲/۴۰۰یورو	الف- مهلت دریافت اسناد ارزیابی کیفی از سامانه ستاد از ۱۴۰۵/۰۶/۱۵ لغایت ۱۴۰۵/۰۶/۲۸ ب- آخرین مهلت ارائه و بارگذاری اسناد ارزیابی کیفی توسط مناقصه‌گران: مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۱۳

روابط عمومی - شرکت پالایش نفت آبادان

شماره ۲۲۷۰۸۵۵

irannewspaper.ir

شنبه ۲۱ شهریور ۱۴۰۵ • سال سی و دوم • شماره ۹۱۲۰
• اذان ظهر ۱۲/۰۱ • اذان مغرب ۱۸/۳۴ • نیمه شب شرعی ۲۳/۱۸ • اذان صبح فردا ۰۴/۲۰ • طلوع آفتاب فردا ۰۵/۴۵

«ایران» را در صفحه‌های مجازی دنبال کنید

ایران

• صاحب امتیاز:
خبرگزاری جمهوری اسلامی

• مدیر مسئول:
صادق حسین جابری انصاری

• سردبیر:
هادی خسروشاهین

مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران
• رئیس هیأت مدیره: صادق حسین جابری انصاری
• مدیرعامل: علی متقیان
• تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰ • نمابر: ۸۸۷۶۱۲۵۴ • ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵ • امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰
• پیامک: ۳۰۰۰۴۵۱۲۱۳ روابط عمومی • صندوق پستی: ۱۵۸۷۵-۵۳۸۸
• نشانی: تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸ • توزیع: نشر گستر امروز • چاپ: چاپخانه‌های ایران و مؤسسه جام‌جم
• سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
• پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ • انتشارات مؤسسه فرهنگی- مطبوعاتی ایران: ۸۸۵۰۴۱۱۳

سخن روز

امام علی(ع):
هرگاه به تو خوبی شد آن را یادآوری کن و هرگاه تو خوبی کردی آن را از یاد ببر.
غرور الحکم

نقل قول

سینمای ملی؛ قاب دوباره دیدن زندگی مردم

سینمای ملی، سینمایی است که از زندگی، آرزوها، حسرت‌ها و آرمان‌های آحاد و عموم ملت الهام می‌گیرد؛ به نقاط کور و مبهم معضلات اجتماعی، سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و حتی نظامی می‌پردازد و با بازنمایی مسئولانه زندگی ملت در سینما، زمینه ورود سینما به زندگی ملت را نیز فراهم می‌کند. سینمای ملی الزاماً سینمای دولتی یا حتی سینمایی با موضوعات به‌ظاهر «ملی» نیست. سینمای ملی، سینمایی است که می‌تواند با سرمایه آحاد مردم، بخش خصوصی، نهادهای مالی و حتی نهادهای سیاسی فیلم تولید کند. روز ملی سینما، اگر قرار است معنایی بیش از نامی در تقویم داشته باشد، روز پاسداشت همین دانایی است: دانایی که از زندگی مردم تغذیه می‌کند، دوباره به زندگی آنان بازمی‌گردد و میان فیلمساز و ملت، نه دیوار، بلکه قاب می‌گذارد؛ قابی برای فاصله گرفتن، دیدن و دوباره شناختن خود.

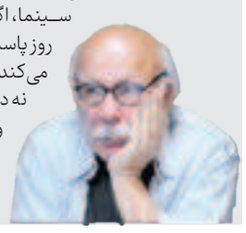

گزیده‌ای از صحبت‌های علیرضا داوودنژاد، کارگردان و نویسنده به بهانه روز ملی سینما/ تسنیم

روایت زندگی «حسین علیزاده» در «هم‌کلام»

حسین علیزاده آهنگساز، نوازنده تار و سه‌تار، پژوهشگر و موسیقیدان کشورمان در پنجمین برنامه «هم‌کلام» که ساعت ۸ صبح یکشنبه ۲۲ شهریور از شبکه نمایش خانگی پخش می‌شود، از زندگی و هنر برای مخاطبان می‌گوید. در این برنامه برای اولین بار از هوش مصنوعی استفاده کاربردی شده تا مخاطبان بدانند روایت زندگی میهمان شبیه کدام یک از کتاب‌های ادبیات داستانی است. / مهر

دیدار کانون کارگردانان با «رخشان بنی‌اعتماد»

در آستانه روز ملی سینما (۲۱ شهریور) اعضای شورای مرکزی کانون کارگردانان سینمای ایران با رخشان بنی‌اعتماد، کارگردان سرشناس سینما دیدار و گفت‌وگو کردند. محسن امیریوسفی، مهدی جعفری، وحید موسائیان و اصغر نعیمی به نمایندگی از شورای مرکزی کانون کارگردانان در این دیدار حضور داشتند. موضوع ورود شوق‌انگیز نسل جوان به عرصه فیلمسازی و گسترش سینمای زیرزمینی، از موضوعاتی بود که در این دیدار مورد بحث و گفت‌وگو قرار گرفت. / خبرآنلاین

«شَطِ رَنج» «میرطاهر مظلومی» در رادیو نمایش

پخش سریال رادیویی «شَطِ رَنج» به کارگردانی میرطاهر مظلومی بازیگر، صداپیشه و کارگردان تئاتر از رادیو نمایش آغاز شد. به گفته او «شَطِ رَنج» قصه‌ای است که در آن صفحه شطرنج صدخانه‌ای فقط محل جابه‌جایی مهره‌ها نیست؛ بلکه به بستری برای روایت قدرت، انتخاب، کشمکش و سرنوشت تبدیل می‌شود و ملک‌بانو، مادر این داستان، در مواجهه با آنچه بر خانواده‌اش گذشته، مخاطب را با لایه‌های مختلف این روایت همراه می‌کند. / مهر

روایت سفر فرهنگی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی به کهگیلویه و بویراحمد در آستانه روز ملی سینما

از افتتاح سینما هنر تا مطالبه سینمای مستقل

گزارش

گروه فرهنگی

سفر سیدعباس صالحی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، به کهگیلویه و بویراحمد در حالی انجام شد که توسعه زیرساخت‌های فرهنگی و هنری، یکی از محورهای اصلی برنامه‌های دولت چهاردهم عنوان شده است.

صالحی در آیین اختتامیه چهارمین جشنواره ملی نمایش‌های خیابانی رضوی و بهره‌برداری از سالن «سینما هنر» یاسوج اعلام کرد، از ابتدای فعالیت دولت چهاردهم تاکنون ۸۲ سالن سینمایی در نقاط مختلف کشور به بهره‌برداری رسیده و ۹۳ سالن نیز بازسازی شده است. به گفته وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، ۳۵ مجتمع فرهنگی در استان‌های مختلف نیز به امکانات و تجهیزات سینمایی مجهز شده‌اند. این آمار نشان می‌دهد، سیاست توسعه زیرساخت‌های سینمایی در دولت چهاردهم صرفاً بر ساخت سالن‌های جدید متمرکز نیست و بازسازی فضاهای موجود و تبدیل ظرفیت‌های بلااستفاده به مراکز فعال فرهنگی نیز در دستورکار قرار دارد. نمونه روشن این رویکرد در یاسوج، سالن سینما هنر است؛ مجموعه‌ای که پیش از این بلااستفاده بود و با استفاده از اعتبارات مسئولیت‌های اجتماعی صنعت نفت تجهیز و راه‌اندازی شد.

جشنواره‌ای برای آوردن تئاتر به میان مردم

در کنار سینما، تئاتر و هنرهای نمایشی نیز بخش مهمی از این سفر فرهنگی بود. چهارمین جشنواره ملی نمایش‌های خیابانی رضوی با حضور گروه‌هایی از استان‌های مختلف کشور در یاسوج برگزار شد؛ جشنواره‌ای که به گفته مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی کهگیلویه و بویراحمد، ۱۶۰ اثر را در مرحله ارسال به دبیرخانه به خود دید و در نهایت ۱۱ اثر برای رقابت انتخاب شدند. حضور استان‌هایی همچون خراسان رضوی، بوشهر، خوزستان، همدان، اصفهان و تهران، این رویداد را به عرصه‌ای برای گردهمایی هنرمندان و تبادل تجربه تبدیل کرد. ویژگی مهم نمایش خیابانی نیز در همین جا خود را نشان می‌دهد؛ هنری که برای ارتباط با مخاطب الزاماً به سالن‌های رسمی وابسته نیست و می‌تواند در فضاهای عمومی، مخاطب را مستقیماً با اثر هنری مواجه کند. اجرای آثار در پلاتوی روباز امام رضا(ع) اداره‌کل فرهنگ و ارشاد اسلامی و بوستان ولایت یاسوج نیز فرصتی بود تا تئاتر از فضای محدود سالن‌ها خارج شده و به متن زندگی روزمره شهروندان راه پیدا کند.

> سیاست توسعه زیرساخت‌های سینمایی در دولت چهاردهم صرفاً بر ساخت سالن‌های جدید متمرکز نیست و بازسازی فضاهای موجود و تبدیل ظرفیت‌های بلااستفاده به مراکز فعال فرهنگی نیز در دستورکار قرار دارد

سالن بیشتر، اما هنرمند و مخاطب چه می‌شوند؟

با وجود اهمیت توسعه زیرساخت‌ها، سخنان وزیر فرهنگ یک مسأله مهم‌تر را نیز آشکار کرد: فاصله میان امکانات فیزیکی و ظرفیت انسانی هنر.

صالحی با اشاره به فعالیت بیش از ۵۰۰ سالن نمایش در کشور گفت، میان زیرساخت‌های موجود و نیروهای انسانی فعال در حوزه هنرهای نمایشی فاصله محسوسی وجود دارد.

این نکته نشان می‌دهد که توسعه فرهنگی را نمی‌توان تنها با تعداد سالن‌های ساخته‌شده یا بازسازی‌شده سنجید. سالن زمانی به سرمایه فرهنگی تبدیل می‌شود که گروه‌های هنری امکان تمرین و تولید داشته باشند، آثار جدید شکل بگیرد و مخاطب نیز برای حضور در این فضاها جذب شود. در همین راستا، دولت چهاردهم راه‌اندازی ۵۰ سالن پلاتو را در دستورکار قرار داده که تاکنون ۳۰ مورد آن اجرا شده است. توسعه پلاتوها می‌تواند بخشی از نیاز گروه‌های نمایشی، بویژه در استان‌هایی مانند کهگیلویه و بویراحمد را پاسخ دهد؛ اما استمرار فعالیت هنرمندان، حمایت از تولید و ایجاد بازار مخاطب، حلقه‌های دیگری از این زنجیره هستند که بدون آنها زیرساخت به‌تنهایی نمی‌تواند رونق فرهنگی ایجاد کند.

برش

مطالبه‌ای که هنوز باقی است؛ سینمای مستقل یاسوج

در میان خبرهای این سفر، شاید صریح‌ترین مطالبه فرهنگی از سوی نماینده مردم بویراحمد، دنا و مارگون مطرح شد؛ محمد بهرامی تأکید کرد، یاسوج حداقل به یک سینمای مستقل نیاز دارد. این سخن در کنار افتتاح سینما هنر، تصویری روشن از فاصله میان «افتتاح یک سالن» و «حل مسأله سینما» ارائه می‌کند. سینما هنر می‌تواند بخشی از نیاز فرهنگی شهر را پاسخ دهد، اما از نگاه مسئولان محلی، یاسوج همچنان نیازمند یک مجموعه سینمایی مستقل و پایدار است. استاندار کهگیلویه و بویراحمد نیز با اشاره به ظرفیت‌های هنری استان، جشنواره‌ها را عاملی برای ایجاد انگیزه و رقابت میان هنرمندان دانست و بر اهمیت توسعه زیرساخت‌ها تأکید کرد. سفر صالحی البته تنها به سینما و تئاتر محدود نماند و او در سی‌سخت با خانواده شهید ناخداسوم مهدی تیموریان از شهدای ناوچه دنا دیدار و تجلیل کرد و از تعیین ۱۳ اسفندماه به عنوان «روز شهدای ناوچه دنا» خبرداد. مجموع این رویدادها نشان می‌دهد، توسعه فرهنگی در کهگیلویه و بویراحمد اکنون در نقطه‌ای قرار گرفته که از یک‌سو نشانه‌هایی از افزایش سرمایه‌گذاری و فعال شدن زیرساخت‌ها دیده می‌شود و از سوی دیگر، مطالباتی مانند ساخت سینمای مستقل، حمایت مستمر از هنرمندان و تکمیل پروژه‌های فرهنگی همچنان پابرجاست؛ مطالباتی که پاسخ به آنها می‌تواند افتتاح‌های مقطعی را به یک روند پایدار فرهنگی تبدیل کند.

به بهانه ۲۱ شهریور روز ملی سینما

هنوز سینما جدی است؟

یادداشت

احمد مسجد جامعی
وزیر اسبق فرهنگ و ارشاد اسلامی

چندی پیش در ضیافتی در محضر آقای علی نصیریان، بزرگ بزرگان هنر نمایش و سینمای ایران، بودیم. در میان حاضران، دختر جوانی، یاس محمودی، حضور داشت. آقای نصیریان از او پرسید: «چه کار می‌کنید؟» گفت در رشته هنر و نمایش تحصیل می‌کند و از استادش نیز نام برد.

آقای نصیریان، با تجربه بیش از هفت دهه حضور بر صحنه و مقابل دوربین، نکته‌ای گفت که این رشته فقط در کلاس و کتاب به جایی نمی‌رسد؛ هنرمند باید «خاک صحنه بخورد.» بعد برای توضیح حرفش به خاطره‌ای از فیلم «گاو» اشاره کرد: «اگر کسی رو به دیگری کند و بگوید «تو گاوی»، آیا توهین‌آمیز نیست؟! حالا اگر کسی ناگهان خود را گاو معرفی کند و بگوید «من گاوم»، چه‌بسا موقعیت به طنز نزدیک شود. اما در فیلمی که داریوش مهرجویی براساس داستان عزاداران بَیل غلامحسین ساعدی ساخت، عزت‌الله انتظامی در مقام «مش حسن» به جایی می‌رسد که خود را گاو می‌پندارد؛ و نه‌تنها کسی نمی‌خندد، بلکه تماشاگر با انسانی روبه‌رو می‌شود که در برابر چشمان او آرام‌آرام فرو می‌ریزد. جمله‌ای که در موقعیتی دیگر می‌توانست مضحک باشد، در آنجا به یکی از دردناک‌ترین لحظات سینمای ایران بدل می‌شود.»

اما بخش مهم‌تر خاطره آقای نصیریان جای دیگری بود. او می‌گفت آقای انتظامی برای آنکه حال‌وهوای مش حسن را پیدا کند، چنان خود را در فضای نقش قرار داده بود که حتی روزهای تعطیل نیز از محیط طویله فاصله نمی‌گرفت؛ می‌خواست بو، فضا، تنهایی و زیست آن مکان به جانش بنشیند تا هنگامی که مقابل دوربین قرار می‌گیرد، «ادای» مش حسن را درنیاورد، بلکه تا حد ممکن او را زندگی کند. شاید همین‌جا بتوان لحظه‌ای مکث کرد و پرسید: چه چیز «گاو» را پس از بیش از نیم قرن همچنان دیدنی نگه داشته است؟ فقط بازی درخشان نصیریان - انتظامی؟ کارگردانی مهرجویی؟ داستان ساعدی؟ حضور مشایخی، فنی‌زاده، والی و آن نسل درخشان تئاتر؟ یا چیزی فراتر از همه اینها؟ به گمان من سینما برای آن نسل کاری جدی بود.

جدی، نه به معنای عبوس بودن و نه به معنای ساختن فیلم‌های تلخ و سنگین؛ بلکه به این معنا که هنرمند، حرفه خود را آن‌قدر محترم می‌شمرد که برای رسیدن به حقیقت یک شخصیت، یک جمله، یک تصویر یا حتی یک سکوت همچون «طبیعت بی‌جان» سهراب شهید ثالث وقت می‌گذاشت، مطالعه می‌کرد، مشاهده می‌کرد، تجربه و آگاهی بخشی از زندگی خود را وقف لحظاتی می‌کرد که قرار بود بر پرده ماندگار شود.

در «گوزن‌ها»ی مسعود کیمیایی نیز نمونه‌ای مشابه می‌بینیم. بهروز وثوقی برای رسیدن به شخصیت «سید» گفته بود که ماه‌ها در پی شناخت آدم‌هایی رفت که با انواع مواد مخدر درگیر بودند و برای فهم رفتار، حالات و جهان آنان مشاهده و تحقیق کرد؛ در روایتی از او، این دوره هفت یا هشت ماه طول کشیده است. چه با او موافق باشیم و چه نه، «سید» همچنان یکی از شخصیت‌های به‌یادماندنی سینمای ایران است.

از همین نمونه می‌توان به تلاش رضا کیانیان در فیلم خانه ای روی آب به کارگردانی بهمن فرمان‌آرا اشاره کرد که برای رسیدن به فیزیک نقش و باورپذیری آن حدود ۲۰ کیلو وزن اضافه کرد. ماندگاری، در بسیاری از موارد و مواقع، حاصل همان زحمتی است که تماشاگر بر پرده سینما نمی‌بیند. اما جدی گرفتن سینما فقط به پرده محدود نمی‌شود.

برای علی حاتمی، یک قاب هم می‌توانست به اندازه یک صحنه اهمیت داشته باشد. در فیلم مادر، زنده‌یاد اکبر عبدی، در نقش فرزند عقب‌مانده خانواده وقتی مادر، رقیه چهره‌آزاد، درِ منزلِ قدیمی را باز می‌کند تا وارد حیاط شود، فرزندش که در پشت در ایستاده بود به محض ورود مادر برخلاف روال معمول نه او را در آغوش می‌کشد و نه خم می‌شود دست او را ببوسد بلکه تصویری یگانه خلق می‌کند و بوسه بر دنباله چادر او می‌زند. تصویری که پیشنهاد بازیگر هنرمند به کارگردان است. عبدی می‌گوید که او برای رسیدن به این موقعیت عاطفی، بسیار اندیشه، مشاهده و تلاش کرده تا نسبت بین مادر و فرزندی را در شکلی نو جلوه‌گر کند.

حاتمی برای «هزاردستان» فقط چند دکور موقت نساخت. پروژه چنان برای او جدی بود که سال‌ها برای بازآفرینی تهران قدیم خواند و پرسید و وقت گذاشت و از مجموعه‌ای از تهران‌شناسان و معماران و صنعتگران برای ساخت فضای شهری متناسب با آن دوره استفاده کرد؛ همان مجموعه‌ای که بعدها به یکی از میراث‌های ماندگار سینمای ایران تبدیل شد. ساخت «هزاردستان» نزدیک هشت سال به طول انجامید.

در سینمای ناصر تقوایی، جدیت را در شناخت زبان، اقلیم و آدم‌ها می‌توان دید. «ناخدا خورشید» به عنوان یکی از اقتباس‌های برجسته سینمای ایران از «داشتن و نداشتن» ارنست همینگوی الهام گرفته است، اما تقوایی آن داستان را چنان در جغرافیا و فرهنگ جنوب ایران حل می‌کند که حاصل کار، دیگر ترجمه تصویری از یک اثر خارجی نیست؛ جهانی ایرانی با بو، زبان، مناسبات و آدم‌های خودش است و اگر کارگردان از اقتباس سخنی نمی‌گفت چنین کاری چندان به ذهن نمی‌آمد.

در آثار بهرام بیضایی، ادبیات به اوج می‌رسد: او جست‌وجوگری پیگیر است و تاریخ، اسطوره، نمایش، زبان و هویت ایرانی را به‌خوبی می‌شناسد. بیضایی آنچنان کلمات را از حافظه زبانی و تاریخی یک ملت و فرهنگ برمی‌گزیند و در دهان بازیگر قرار می‌دهد که از مرز زمان و مکان فراتر می‌رود. آیا این عبارات فیلم روز واقعه که جمشید مشایخی آن را از زبان حسین سیدالشهدا بیان می‌کند فراموش‌شدنی است: «خودستایان تکیه بر اریکه‌ها زده‌اند، کتاب خدا را چنان می‌خوانند که سود ایشان است. آنان که طیلسان زهد پوشیده‌اند، تک‌پیرهنان را پیرهن از تن می‌درند؛ آنان که دستار بر سر نهاده‌اند سر از گردن خداترسان می‌اندازند و آنان که آب بر مردمان می‌بندند، مردمان را آب از لبه تیغ می‌دهند. اینان سپاه‌آز می‌آرایند و دیوار غرور می‌فرازند و کوشک‌های خودپرستی می‌سازند و اموالشان را از انباشتن پایانی نیست. این نیست آنچه ما می‌گفتیم.»

> سینما معنایی گسترده‌تر پیدا می‌کند. یعنی نویسنده، کلمه را؛ کارگردان، قاب را؛ بازیگر، شخصیت را؛ تهیه‌کننده، شأن اثر را؛ منتقد نقد را جدی بگیرد و حتی تماشاگر نیز شأن تماشا کردن را از یاد نبرد و مدیر و گزارشگر، سینما را صرفا جدول تولید و آمار فروش نداند

و عباس کیارستمی؛ هرچند جهان او در ظاهر بسیار ساده‌تر به نظر می‌رسد. چه چیزی ساده‌تر از قصه کودکی که دفتر مشق دوستش را اشتباهی برداشته و می‌خواهد آن را پس بدهد؟ اما «خانه دوست کجاست؟» از همین حادثه کوچک، جهانی درباره مسئولیت اخلاقی، کودکی و مناسبات جامعه می‌سازد. فیلم در روستاهای شمال ساخته شد، از بازیگران غیرحرفه‌ای بهره گرفت و حتی عنوان خود را از شعر سهراب سپهری برگزید.

یک دفتر مشق توانسته موضوع یک فیلم بزرگ شود. مرگ یک گاو توانسته بحران هویت یک انسان و یک جامعه را پیش چشم ما بگذارد. زندگی یک ناخدای جنوبی توانسته همینگوی را به بندری ایرانی بیاورد. یک مسافر غیرمسلمان، توانسته ما را با معنایی نو روبه‌رو کند.

سال‌ها پیش، در یکی از دیدارها با تئو آنجلوپولوس، فیلمساز بزرگ یونانی و برنده نخل طلای کن، سخن از سینمای ایران به میان آمد. او که خود فیلمسازی عمیقاً پیوندخورده با تاریخ، اسطوره، شعر و حافظه یونان بود، به نکته‌ای اشاره کرد که هنوز در ذهنم مانده است: سینمای ایران در مدت نسبتاً کوتاهی توانسته بود در جهان شناخته شود، زیرا پشت سر آن، فرهنگی چند هزارساله و میراثی عظیم از شعر، حکمت، ادبیات و هنر ایستاده بود. خود آنجلوپولوس نیز بارها بر پیوند سینمایش با شعر، تاریخ و میراث یونانی، از تراژدی‌های باستانی تا «اودیسه» هومر، تأکید کرده بود.

آن سال‌ها، نام مولوی در بسیاری از محافل فرهنگی جهان شنیده می‌شد. همان روزها در جشنواره فیلم فجر گفته بودم: جای فردوسی و حافظ سینمای ایران خالی است. مقصودم البته این نبود که برای هر سینماگر لقبی از شاعران بزرگ انتخاب کنیم. سخن بر سر چیز دیگری بود: آیا سینمای ما به همان اندازه که امکان تصویربرداری، فناوری، جلوه‌های بصری و تولیدش گسترده‌تر شده است، توانسته نسبت خود را با آن اقیانوس فرهنگ، ادبیات، حکمت، زبان، تاریخ و زندگی ایرانی نیز عمیق‌تر کند؟ این پرسش امروز شاید مهم‌تر از دیروز باشد.

سینمای ایران هنگامی در جهان صاحب صدا شد که بیش از آنکه بکوشد شبیه دیگران باشد، توانست خودش باشد. روستا، کویر، دریا، کوه، دشت، تهران قدیم، جنوب، شمال، زبان‌ها و لهجه‌ها، کودکان، خانواده‌ها، آیین‌ها، شعرها، فقر و فساد و خشونت، امید و اخلاق و محبت، تنهایی و حتی سکوت ایرانی را به تصویر کشید؛ اما آنها را به شکلی روایت کرد که انسانی در پاریس، توکیو، رم یا بوئنوس‌آیرس، دمشق، رباط، الجزیره و... نیز می‌توانست با آن ارتباط برقرار کند. این شاید یکی از قوانین بزرگ فرهنگ باشد: راه جهانی شدن، گاه از عمیق‌تر شدن در هویت خود آغاز می‌شود و این همان تعبیر قدیمی است که بارها گفته‌ام: حضور جهانی با شناسنامه ایرانی.

از این منظر، سینما معنایی گسترده‌تر پیدا می‌کند. یعنی نویسنده، کلمه را؛ کارگردان، قاب را؛ بازیگر، شخصیت را؛ تهیه‌کننده، شأن اثر را؛ منتقد نقد را جدی بگیرد و حتی تماشاگر نیز شأن تماشا کردن را از یاد نبرد و مدیر و گزارشگر، سینما را صرفاً جدول تولید و آمار فروش نداند.

اثر هنری، برخلاف بسیاری از محصولات روزمره، با پایان تولید تمام نمی‌شود. نویسنده، کارگردان، بازیگر، فیلمبردار، آهنگساز، طراح و ده‌ها هنرمند دیگر یک سوی آفرینش‌اند و سوی دیگر آن مخاطب است. فیلم در هر بار دیده‌شدن دوباره متولد می‌شود. هر نسل ممکن است از «گاو»، «گوزن‌ها»، «سوته‌دلان»، «ناخدا خورشید»، «روز واقعه»، «خانه دوست کجاست؟»، «خانه‌ای روی آب» یا «طبیعت بی‌جان» چیزی ببیند که نسل پیش از او ندیده بود. یکی از نشانه‌های اثر بزرگ نیز همین است: زمان آن را مصرف نمی‌کند؛ زمان لایه‌های تازه‌ای از آن را آشکار می‌سازد.

روایت آن شبِ علی نصیریان برای من یادآوری یک منش بود؛ منش نسلی که می‌دانست هنر بدون آموزش ممکن نیست، اما آموزش نیز بدون تجربه، کافی نیست؛ استعداد لازم است، اما استعداد بدون انضباط و رنج‌آموختن به ماندگاری نمی‌انجامد؛ و مخاطب سینما را که بخشی از حافظه فرهنگی ایرانیان است نمی‌توان نادیده گرفت.

روز ملی سینمای ایران گرامی باد!